

മലയാളനാട്

വാരിക

പത്രാധിപർ: എസ്. കെ. നായർ

പുസ്തകം 3

ലക്കം 22

1147 തുലാം 7

the malayalanadu weekly, quillon October 24, 1971

താളുകൾ മറിക്കുമ്പോൾ

ലേഖനം
അനുരാഗം എന്ന പദത്തിന്റെ
അർത്ഥം (എന്റെ കഥ)
—മാധവിക്കുട്ടി 6
കാട്ടം കിണറും —സി. ടി. അലി 18
ശ്രദ്ധേയനായ ഒരു രാഷ്ട്രീയ
നേതാവ്
—എം. കെ. എസ്. പിള്ള 26
ദീപാവലി
—കൊടുങ്ങല്ലൂർ രാഘവൻ 34
കവിത
കവിയുടെ പുനോട്ടം
—പി. കുഞ്ഞിരാമൻനായർ 5
നീലോല്പലഹരി —കൃഷ്ണകുമാർ 25
കഥ
വേരുകളില്ലാതെ
—എസ്. പി. രമേശ് 20
പുലരി —ജെ. കെ. വി. 32
പരാശരണം മൂക്കുവസ്ത്രം
—വി. എസ്. നിർമ്മല 42

നോവൽ
ജനറൽ ചാത്തൻസ്
—വി. കെ. എൻ. 13
ഞാൻ—ഞാൻമാത്രം
—വി. ടി. നന്ദകുമാർ 29
പംക്തികൾ
വായനക്കാരന്റെ കത്തുകൾ 2
വിദ്യാർത്ഥി—യുവജനനേതാക്കളെ
പ്പറ്റി —ജി. ദേവദത്തം 48
എന്റെ സങ്കല്പങ്ങളിലെ ഭാര്യ
—എ. വി. എം. നാരായണൻ 51
സ്ത്രീകൾ സ്ത്രീകളെപ്പറ്റി
—ശാന്താബാലകൃഷ്ണൻനായർ 54
നാടകരംഗം —മംഗലശ്ശേരി 57
ബാലലോകം 60
ഗ്രന്ഥനിരൂപണം —വി. 66
സിനിമ 69
റോബോട്ടറും —ഗഫൂർ 72
മുഖചിത്രം ഫോട്ടോ: ശിവൻ

അടുത്തലക്കത്തിൽ ചിലതു്

ലേഖനം
ഒരു കവിയുടെ കഥ, പ്രാകൃതന്റെ.
—കെ. പി. ശശിധരൻ
ശിശുദേവൻ —കുമാരി ലൽകാർ
സേവനത്തിന്റെ ചാരിതാത്മ്യം
—വി. പി. കാർത്ത്യായനി അമ്മ
കവിത
ശിവപാർവ്വതി
—ചാത്തനാത്ത് അച്യുതനണ്ണി

പോസ്റ്റ്മാർട്ടം —മലയത്ത് അപ്പുണ്ണി
കഥ
കോംപ്രമൈസ് —ജെ. കെ. വി.
എന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന നയിക്കുന്ന
ഞാൻ —പുനത്തിൽ കുഞ്ഞപ്പുണ്ണി
മുഖങ്ങൾ — പി. ശങ്കരനാരായണൻ
അവളാണു: ടു
—കെ. ആർ. നാരായണൻ നമ്പീശൻ

ഒറ്റ സ്ഥിരപംക്തികളും

വായനക്കാരുടെ കരുതികൾ

നടക്കുകയും തളത്തുകയും ചെയ്യുന്ന സംഗീതം

മാധവിക്കുട്ടിയുടെ ആത്മകഥ സോ
സാഹം വായിക്കുന്നു. നമ്മെ നടക്കുകയും
തളത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ സംഗീതം
മലയാളം അക്ഷരമാലയ്ക്ക് നവതേജസ്സു
ണ്ടെന്നു. ഇത്ര വീറോടെ കത്തുന്ന അ
ക്ഷരങ്ങൾ മറ്റൊരാളും കണ്ടതായോക്കു
ന്നില്ല. (മില്ലർ, നീ ഞങ്ങളുടെ ഭാഷയ്ക്കു
മുമ്പിൽ ഒന്നുമില്ല!) നൂറ്റാണ്ടുകളെ തിന്ന
കൊഴുത്ത നണുകൾ കടയൊടിഞ്ഞു വീഴു
ന്നതു കേൾക്കുന്നു. എന്തൊരു നിഷേധം!
(സത്യത്തോളം കരുത്തുള്ള കത്തുവാക്ക്
വേറെയുണ്ടോ? പറയണം, ലോറൻസ്.
ഷെനെ, പറയണം.)

എ. സി കെ. രാജ
ടി. ആർ.

കിട്ടാൻ കാത്തിരിക്കുന്നു

"മലയാളനാട്ട്" വാരികയുടെ ഒരു
സ്ഥിരം വായനക്കാരനാണ് ഞാൻ.
ശ്രീമതി മാധവിക്കുട്ടിയുടെ ആത്മകഥാ
പ്രസിദ്ധീകരണത്തോടെ ഓരോ ആഴ്ചയി
ലേയും വാരിക കൈയിൽ എത്രയും വേഗം
കിട്ടുവാനുള്ള വ്യഗ്രത കൂടിക്കൂടി വരിക
യാണ്. ആത്മകഥ വായിച്ചതിന്തിന്നു
ശേഷമേ മറ്റു സ്ഥിരപംക്തികളിലേ
ക്കു കടക്കാറുള്ളൂ. ശ്രീമതി മാധവിക്കുട്ടി
യുടെ രേഖീകരണം 'വായനക്കാരുടെ ക
ത്തുകൾ' എന്ന പംക്തിയിലൂടെ ഒന്നറിയി
ച്ചുതരണമെന്ന ഒരുദ്യമ്ന ഞാനി കത്തി
ലൂടെ വെക്കുന്നു.

മലയാളനാടിന് എന്റെ മാവുക
ങ്ങൾ.

വി. കൃഷ്ണൻ
തറക്കൽ (പി. ഒ.)

അടുത്ത ലക്കത്തിൽ

നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയ നഭോമണ്ഡ
ലത്തിൽ പ്രകാശവേഗത്തിൽ കതി

ച്ചുകയറിയ കൊട്ടറ ഗോപാലകൃ
ഷ്ണൻ എന്ന യുവപ്രതിഭയെ വി
ദ്യാത്ഥി യുവജനപംക്തിയിൽ ശ്രീ.
കെ. ജി. രവി പരിചയപ്പെടുത്തു
ന്നു.

"ഞങ്ങളും മനുഷ്യസ്ത്രീകളാണ്.
ഞങ്ങൾക്കുമുണ്ട് സ്നേഹിക്കാൻ ക
ഴിയുന്ന ഒരു ഹൃദയം" എന്റെ സ
ങ്കല്പത്തിലെ ഭർത്താവിനെ പരിച

യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ശ്രീമതി കെ.
എം. സരോജം എഴുതിയ ഹൃദയ
സ്പ്പകായ ലേഖനം

കൂടുതൽ മോടി

മാധവിക്കുട്ടിയുടെ ആത്മകഥയും, ശ്രീ.
എം. കൃഷ്ണൻനായരുടെ സാഹിത്യവാദ
ഫലവും മലയാളനാടിനെ കൂടുതൽ. മോ
ടിപിടിപ്പിക്കുന്നു.

—ടി. വി ദാമോദരൻ
കല്ലത്ത.

എന്റെ കഥ

മാധവിക്കുട്ടി എഴുതുന്ന "എന്റെ
കഥ"യുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം വളരെയേ
റെ മെച്ചപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഓരോ ലക്കം
കഴിയുന്തോറും ആകാംക്ഷ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന
വിഭവങ്ങൾ കാഴ്ചവെക്കുന്നതിൽ മലയാള
നാട്ട് തികച്ചും അഭിനന്ദനം അർഹിക്കു
ന്നു.

രാമചന്ദ്രൻ
C/o 56—APo.

മാധവിക്കുട്ടിച്ചേച്ചി

'സാഹിത്യകാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഞാൻ
ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആരാധിക്കുന്ന എ
ന്റെ മാധവിക്കുട്ടിച്ചേച്ചിയുടെ 'ആത്മ
കഥ' ആഴ്ചത്തോറും കിട്ടുന്ന വിവേസമു
ദ്ധമായ ഒരു സഭ്യയാണ്.

ഇന്നത്തെ യുവസാഹിത്യകാരന്മാർക്ക്
'മാധവിക്കുട്ടി' ചേച്ചിയുടെ 'ആത്മകഥ'
യിൽനിന്ന് പല നല്ല കാര്യങ്ങളും പഠി
ക്കാൻണ്ട്. ഇതോടൊപ്പം, മാധവിക്കുട്ടി
ചേച്ചിക്കും, മലയാളനാട്ട് വാരികയ്ക്കും
ഈ എളിയവന്റെ ഭാവുകങ്ങൾ.

ഇളയടത്തു വേണുഗോപാൽ
പയ്യോളി.

വിജ്ഞാനപ്രദമായ ലേഖനങ്ങൾ വേണം

മാധവിക്കുട്ടി, കൃഷ്ണൻനായർ, വി. കെ.
എൻ, പിന്നെ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെ
ടാറുള്ള അതോവാഗ്ധ്യം ചില ചെറുകഥാ
കൃത്തുക്കൾ എന്നിവരെ ഒഴിച്ചുനിർത്തി
യാൽ മറ്റു പംക്തികളിൽ ചിലരെ

ല്ലാം ഉപയോഗശൂന്യങ്ങളാണെന്നുവേ
ണം പറയുവാൻ. "സ്ത്രീകൾ സ്ത്രീകളെ
പ്പറ്റി," "എന്റെ സങ്കല്പത്തിലെ
ഭാര്യ," "എന്റെ സങ്കല്പത്തിലെ ഭർത്താ
വു" എന്നീ പംക്തികളിൽ വ്യക്തികൾ
വ്യക്തികളെപ്പറ്റി കണ്ണടച്ച്, പുകക്കു
ന്നതു മാത്രമേ നാം കാണുന്നുള്ളൂ. ഇവയ്ക്കു
പകരം ശാസ്ത്രീയമായോ, മനുഷ്യാസ്ത്രപ
രമായോ വിലപ്പെട്ടിട്ടു, വിജ്ഞാനപ്രദ
മായവ വല്ലതും ചേർത്തുകൂടേ?

കെ. ബാലൻ
കേരളാ യൂണിവേർസിറ്റി.
തിരുവനന്തപുരം—17

ധീരതയ്ക്കുനമോദനം

മലയാളനാട്ടു വാരികയിൽ ആരംഭിച്ച
മാധവിക്കുട്ടിയുടെ "എന്റെകഥ" എന്ന
ലേഖനത്തിന്റെ ഒന്നാംഭാഗം വായിച്ചു.
ഇത്രയധികം തന്മയതപാചയും സത്യസ
ന്ധമായും എഴുതുവാനുള്ള ധീരതയെ
ഞാൻ അനുഭവിക്കുന്നു.

ആർ. രാധാകൃഷ്ണൻനായർ,
ഇരവിപ്പള്ളൂർക്കടൈ,
തമിഴ്നാട്.

'ലവ'സ്റ്റോറി'യെപ്പറ്റി

'ലവ'സ്റ്റോറി'യിലെ ഏറ്റവും ഹൃദ
യസ്പ്പകായ ആ വാചകത്തെ Love
means not having to say sorry) എ
ത്രയും വികൃതമായ രീതിയിൽ "ഞാൻ
ഖേദിക്കുന്നുവെന്നു" വല്ലപ്പോഴും പറയേ
ണ്ടിവരുന്ന ഒരുതമല്ല സ്നേഹത്തിനു
ള്ളതു" എന്ന് തർജ്ജമ ചെയ്തിരിക്കുന്നതു
കണ്ട് ദുഃഖം തോന്നി. "പ്രേമത്തിന്റെ
അർത്ഥം ഒരിക്കലും തമ്മിൽ മാപ്പുപറ
യേണ്ടതില്ലാത്ത ഒരുവസ്ഥ എന്നാണ്"
എന്നോ മറ്റൊരു പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ
വാചകത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം ചോന്നു
പോയെങ്കിലും അർത്ഥമെങ്കിലും ശരിക്കു
കിട്ടിയേനെ.

തർജ്ജമയ്ക്കൊരുങ്ങുന്ന ആൾ വളരെവ
ലിയ ഒരു ബാദ്ധ്യതയാണ് സ്വന്തം ഏ
റ്റൊടുക്കുന്നതു്. അതു ശരിക്കു് നിറവേ

ററാൻ ത്രാണിയില്ലാത്ത ആൾ അതിനു
ഒരുങ്ങിക്കൂട.

മിസ്സിസ് ദേവി ശിവദാസ്,
വടകര.

ആദിശ്ലോകം

ശ്രീ. സി. പി. ശ്രീധരൻ എഴുതിയ
'ആദികവിയുടെ ആദിശ്ലോകം' മലയാള
നാട്ടു വാരികയിൽ വായിച്ചപ്പോൾ ഇപ്ര
കാരം എഴുതണമെന്നു തോന്നി. ഏതൊ
രു പകർപ്പിലുമുണ്ടാകണം എന്നു വിചാ
സിച്ചു.

ലേഖനം വായിച്ചപ്പോൾ 'ആദികവി'
എന്നതിനു പകരം ആദികവി എന്ന പ്ര
യോഗിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എന്നു തോന്നി
പ്പോയി. 'കാട്ടാളനും കവച്ചുക്കാരനുമായ
'രത്നാകരനെ' ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ രാ
കുമാ മഹാകവിയാക്കി എന്നു വിശ്വ
സിക്കുവാൻ തോന്നുന്നില്ല അറിയപ്പെ
ട്ടിട്ടുള്ളതിൽവെച്ച് ആദികവി വാല്മീകി
യാണെന്നതു ശരിതന്നെ. എന്നാൽ പ്ര
ഗേപത്തിലും, വാല്മീകിരാമായണത്തി
ലും കവികളെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസ്താവങ്ങൾ
കാണുമ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിനുമുമ്പുതന്നെ
കവികൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു തീർച്ചപ്പെ
ടുത്താവുന്നതാണല്ലോ.

കാളിദാസൻ ശാകുന്തളം രചിച്ചു. എ
ന്നാൽ രാമായണത്തിലെ ചില പദങ്ങ
ളോ "മഹർഷിയുടെ നാവിൽ വെളിപാ
ടുപോലെ വന്നു" താണുപോലും കക്ഷി
പുരണത്തിനുവേണ്ടി എത്രയും ചെയ്യാൻ മ
ടി കാണിക്കാത്ത ഒരു കാട്ടാളനാണ് രാ
മായണകാവ്യത്തിന്റെ കർത്താവെന്നു വി
ശ്വസിക്കുന്നവർ ഇപ്രകാരം ചിന്തിക്കുന്ന
തിൽ അത്ഭുതമില്ല.

"തപഃ സപ്താദ്ധ്യായനിരതം
തപസ്വീ വാഗ്വിദാം വരം
നാരദം പരിപ്രഭാമ
വാല്മീകിമുനിപുംഗവം"

ഇങ്ങനെയാണു 'വാല്മീകിരാമായണം'
ആരംഭിക്കുന്നതെന്നാണു എന്റെ അറി
വ്. ആശ്രമാഗതനായ നാരദമുനിയോടു്

ടു് ജിജ്ഞാസുവായ മുനി (വാല്മീകി)
"കോമ്പസ്മിൻ സാന്ദ്രതം ലോകേ
ഗുണവാൻ കശ്ച വീര്യവാൻ
ധർമ്മജന്തു കൃതജന്തു
സത്യവാക്യോ ദൃഢവ്രതഃ"

എന്നിങ്ങനെ പോകുന്ന ഏതാനും
ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നു. നാരദന്റെ
മറുപടി കേട്ടശേഷം മുനി മാധ്യന്ദിന
ക്രിയയ്ക്കുവേണ്ടി തമസാനദിയിലേക്കു
പോയി. മദ്ധ്യമാഗ്നം കവി ഒരു ദാരു
ണസംഭവം കണ്ടു. തത്ഫലമായി മന
സ്സിലിത്ത കവിയുടെ വദനാരവിന്ദത്തിൽ
നിന്നും,

"മാ നിഷാദ! പ്രതിഷ്ഠാം തപ-
മഗമഃ ശാശ്വതീഃ സമാഃ
യത് ക്രൗഞ്ചമിഹുനാദേകം
അവധഃ കാമമോഹിതം"

എന്നൊരു ശ്ലോകം പുറപ്പെട്ടു. ഇതാ
ണു് ആദിശ്ലോകം എന്നു വിശ്വസിക്ക
ുന്നതുശരിയല്ലെന്നാണെന്റെ എളിയമതം.
ബ്രഹ്മാവിന്റെ ആജ്ഞയാൽ നാരദൻ
പറഞ്ഞപോലെയാണു കാവ്യം രചി
ച്ചതു് എന്നും മറ്റുമുള്ള പ്രസ്താവങ്ങൾ
അന്നത്തെ രചനാരീതിയായിരിക്കണക്കോ
ക്കുന്നതുതന്നെയാണു യുക്തം.

കലാസാഹിത്യാദികാര്യങ്ങളിൽ ഉന്ന
തനിലവാരം പുലർത്തിയിരുന്ന പൗരാണി
ക ഭാരതീയരുടെ സ്മരണീയനായൊരു
പ്രസിനിധിയാണു് വാല്മീകി എന്നു്
ഞാൻ ശരിയായോ തെറ്റായോ ധരിച്ചു
വെച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ ഇത്രയും പറഞ്ഞുവെ
ന്നുമാത്രം.

—വി. എസ്. രവീന്ദ്രൻ.
താനിപ്പാടം.

സീരകളിൽ വീര്യം

മാധവിക്കുട്ടിയുടെ ആത്മകഥ എന്റെ
സീരകളിൽ വീര്യം ചുരുത്തുന്നു. ഉഗ്രമാ
വുണ്ടു് മലയാളനാടിനു് ആശംസ
കൾ!

കെ. കെ ഹിരണ്യൻ
അമ്മാടം തൃശ്ശൂർ.

കവിയുടെ പുനോട്ടം

മിശ്രിപ്പു കാലം "മുപേക്ഷിക്കുന്നീ, കവേ,
പുനോപ്പുകാക്കുകെന്നുള്ള നീൻ ജോലിയെ!
തീരെക്കരിഞ്ഞെരിചാവലായ്", പൂവനം
ഗ്രീഷ്മമുതിർന്ന തീക്കനൽക്കുട്ടയാൽ!

മുററും നിരാശയാൽ വററിവരണുപോയ്
തോട്ടം നനയ്ക്കും കളത്തിൻകരൾത്തടം!
മേലാ ഭവാനീ വിഷമസ്ഥിതികളിൽ
മേലിലിത്തോപ്പിനു ജീവനമേകുവാൻ!

കാലാർച്ചവിട്ടിമെതിപ്പു, പുനോപ്പിനെ-
ക്കാലവശരാ വഴിക്കുപോമാളുകൾ!
പൂമങ്ക പൂർകുന്ന പോരിനിറങ്ങാതെ -
പുച്ചെണ്ടുമായി നടക്കുന്നു വിണ്ണിനി!"

മന്ത്രിച്ച കാലം: മുപേക്ഷിക്കുന്നീ കവേ
പുനോപ്പു നോക്കുകെന്നുള്ള നീൻ ജോലിയെ
കുത്തുതുള്ളൊരു മുളളിൻ നട്ടുവിലെ-
പ്പുവെന്ന മട്ടിൽ ചിരിച്ചുരച്ചു. കവി:—

"വിണ്ണിരവിങ്ക, ലെൻ കയ്യിൽ ചൊരിയുന്നീ-
തെണ്ണിയൊൽത്തീരാത്ത വെള്ളിനാണുങ്ങളെ;
നിത്യവിഭാത കിരണങ്ങൾ ചൂണ്ടുന്നു
നിക്ഷേപമുള്ളൊരുഷണ്ണിൻ നിലയറ!

വിസ്മൃതാത്മാവാം നരനോടിരുകയോ,
വിശ്വംഭരയാം പ്രകൃതിയെ വിട്ടു ഞാൻ!
വെള്ളിനാണുങ്ങൾ തൻ ധിക്കാരദൃഷ്ടി-
വില്ലവാൻ വെച്ചുതല്ലി, കൊച്ചുപവനം!
നിൽലംബികാ വിഗ്രഹപൂജയ്ക്കു-
നിത്യവും നുള്ളുവാൻ വെച്ചു പൊൻപുക്കളാം
ഇന്നേതുവനലെരിതി പരക്കിലും,
കണ്ണനിർകാണ്ടു നനയ്ക്കുമിത്താപ്പു ഞാൻ!

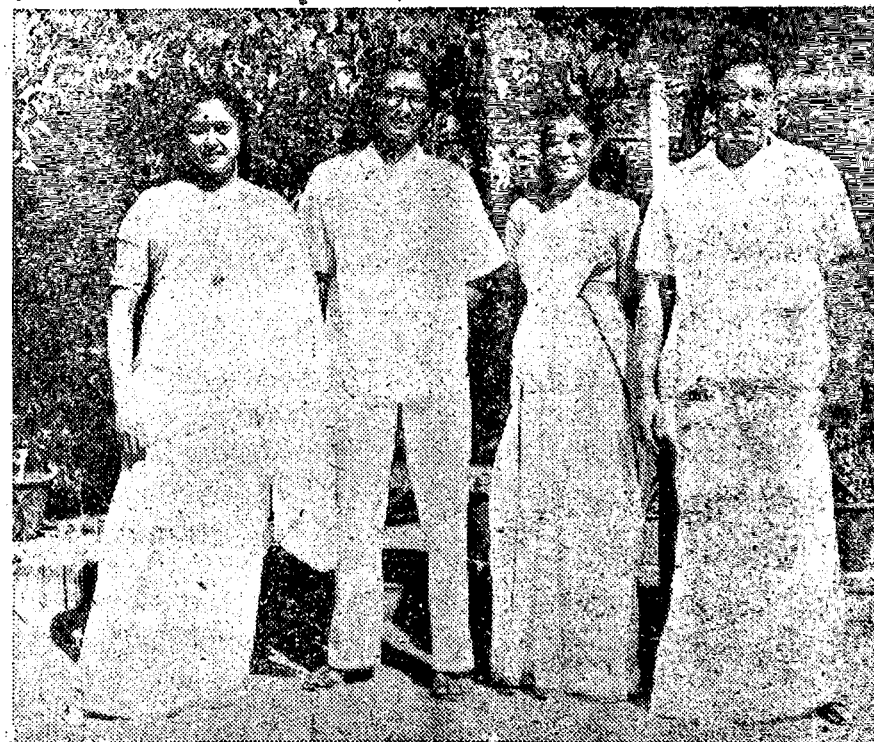
പി. കുഞ്ഞിരാമൻനായർ

പുത്രിയുടെ സതുഷ്ടമായ മനോഹാസം പൊഴിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു കരിച്ചാക്കിന്റെ മീതെ ഞാൻ ഇരുന്നു. ജീവിതം വീണ്ടും കാൽച്ചിലകളണിഞ്ഞു. എന്റെ ജ്യേഷ്ഠനെ വീണ്ടും അച്ഛൻ നാട്ടിൽനിന്നു വരുത്തി. ഞങ്ങളുടെ അയൽക്കാരായി ഒരു ആന്ധ്രകുടുംബവും രണ്ടു ബംഗാളി കുടുംബങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ യെല്ലാം ഞങ്ങൾക്കു കളിത്തോഴനാകും കളിത്തോഴികളുമുണ്ടായി. മുകളിലെ വരാന്തയിൽനിന്നു നോക്കുമ്പോൾ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട വോൾസ്റ്റനസ്സിയുടെ ഭാര്യ താമസിക്കുന്ന വീട്ടും പനിനിർത്തോട്ടവുമാണു കാണുക. ഒരു പ്രഭുകുടുംബത്തിലെ ഒരംഗം മരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ ചുടലക്കാട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ മഴയും കൊടുങ്കാറ്റും വന്നപ്പോൾ

എല്ലാവരും ശവത്തെ അവിടെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടു. പിന്നീട്, കുറെ കൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം ഒരു സന്നയാസി വന്നു വിധവയോടും വിധവാസ ഫോദരനോടും താൻ മരിച്ചുപോയി എന്ന് വിശ്വസിച്ച രാജകുമാരനാണെന്നു പറഞ്ഞു. മരിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നതന്നെ സന്നയാസിസംഘം എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി ശുശ്രൂഷിച്ചുപെടാനും തങ്ങളുടെ സംഘത്തിൽ അംഗമാക്കി എന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. രാജകുമാരന് ഉണ്ടായിരുന്ന ചില രഹസ്യചിഹ്നങ്ങൾ അദ്ദേഹം തന്റെ ശരീരത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചു. എന്നിട്ടും ഭാര്യയും ഭാര്യാസഹോദരനും അദ്ദേഹത്തെ വിശ്വസിച്ചില്ല. സന്നയാസി കേസുകൊടുത്തു. കേസ് പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനുമുമ്പ് സന്നയാസി മരിച്ചുപോയി. ആ സ്ത്രീ വിധവയുടെ വെളുത്തസാരി ചുറ്റി ഉദ്യാനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നത് ഞാൻ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് നോക്കിക്കൊണ്ടുനിന്നു. ഒരു സിനിമ കാണുമ്പോഴത്തെ ഉന്മേഷവും കൗതുകവും എനിക്ക് അത്തരം കാഴ്ചകൾ ഉണ്ടാക്കിത്തന്നു.

ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിന്റെ വലത്തുവശത്തെ വളപ്പിൽ ഒരു ധനികകുടുംബമായിരുന്നു. മധ്യപ്രദേശിലെ സെമിനാർമാരായ ബാനർജികളുടെ ഗൃഹമായിരുന്നു അത്. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന എന്റെ സമപ്രായക്കാരിയായ ശാന്ത എന്ന പെൺകുട്ടി ഒരിക്കൽ എന്നെ ആ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോയ. ഇരുണ്ട തളത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ അവിടെത്തെ കൗതുകവസ്തുക്കളെ 'കണ്' വിസ്മയിച്ചുപോയി. പണക്കാരുടെ ജീവിതചലനങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലം സൃഷ്ടിക്കുന്നത് ഇത്തരം സുന്ദരവസ്തുക്കളാണെന്നു അന്നാണെന്നിരിക്കു മനസ്സിലായത്. കൊത്തുപണിയുള്ള കസാലകൾ, വില്ലിസ്

← അത്ഭുതം! എന്താണത്?
ആവോ എനിക്കറിയില്ല—
മാധവിക്കുട്ടിയുടെ ജയസൂര്യൻ.

ഇടത്തുനിന്നു വലത്തോട്ട്—മാധവിക്കുട്ടി, സഹോദരൻ ഡോ: ശ്യാം, സഹോദരി ഡോ സുലോചന, സഹോദരൻ ഡോ: മോഹൻദാസ്.

പർദ്ദകൾ, ലോഹനിക്ഷിപ്തങ്ങളായ പാവകൾ, പ്രതിമകൾ, സ്വർണ്ണത്തിലെ പുകാവനം പോലെ വിളങ്ങുന്ന പട്ടുപരവതാനി...കോണി കയറിച്ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ ഒരു മുറിയിൽ മേൽക്കൂട്ടിയുള്ള കട്ടിലിൽ ഒരു വൃദ്ധൻ പുതച്ചു കിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതു ശാന്തവിന്റെ മുത്തച്ഛനായിരുന്നു. "ഭാദ്ര ഇതാണ്ട് കമല." ശാന്ത അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ഒരു കോലാടിന്റെ മുഖച്ഛായയുള്ള മുഖം കോട്ടി ചിരിച്ചു. നേരംപോക്കുകേട്ടാൽ പുറപ്പെടുന്ന ചിരിപോലെ നീണ്ടുനിന്ന ഒരു ചിരി. ഒടുവിൽ അവിടെനിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ ഞാൻ ആകെ

വിതർപ്പിത കളിച്ചിരുന്നു. പിന്നീട് ടെറസ്സിന്റെ മുകളിൽ ഏകയായി നില്ക്കുമ്പോൾ ശാന്തവിന്റെ മരത്തിലേക്ക് കയ്യെത്തിച്ച് ജാമ്പക്കൾ പൊട്ടിച്ചുതിന്നുകൊണ്ട് ഞാൻ മനക്കോട്ടകൾ കെട്ടി. ഒരു ജമീന്ദാരുടെ ഭാര്യയായി ഞാൻ അത്തരം ഒരു വീട്ടിൽ താമസിക്കുന്നത് സങ്കല്പിച്ചു ഞാൻ വളരെനേരം ഉന്മേഷത്തോടെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഈ ലോകത്തിൽ ഒരു സ്വർഗ്ഗം സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട് ദേവന്മാരെപ്പോലെ ഞാനും എന്റെ ഭർത്താവും ജീവിക്കും.

എല്ലാ നല്ലനോവലും മലയാളനാടിന്!

ബംഗ്ളാദേശ്!
ബംഗ്ളാദേശ്!
ബംഗ്ളാദേശ്!

നരകയാതനയിലും
സമരവിര്യത്തിന്റെ
ജ്വാലകളയർത്തുന്ന
ബംഗ്ളാദേശിന്റെ
യഥാർത്ഥമായ ചിത്രം!

ബംഗ്ളാദേശിലെ ഏറ്റവും
മികച്ച നോവലിസ്റ്റായ

ഷൗക്കത്ത് ഹുസൈൻ
എഴുതിയ

നരകമേ, യാത്ര
ബംഗ്ളാദേശി നോവൽ
ചുരുക്കം മലയാളത്തിലേക്ക്
വിവ: എം. എൻ. സത്യഭാമി.

ദുഃഖങ്ങളും
വേദനകളും
കഷ്ടപ്പാടും
മാത്രമാണു ജീവിതമെന്നു
ബോദ്ധ്യപ്പെടുമ്പോഴും
മനുഷ്യനിൽ ജീവിത
ത്തോടുള്ള ആസക്തി
നീറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു!

ആ ആസക്തിയുടെ പ്രേരണ
യാജ്ഞാത്രം ജീവിക്കാൻ രീ
താനിച്ച രാജമയുടെകഥ!

കേശവദേവിന്റെ
ഏറ്റവും മികച്ച നോവൽ

എനിക്കും
ജീവിക്കണം

അടുത്തതന്നെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കും

മലയാറൂർ
രാമകൃഷ്ണൻ

ഒരു പുതിയ മേഖല
ചികയുന്നു!

സിനിമാക്കാരുടെ ലോകം!

ഒരു ഗ്രന്ഥ പട്രമെടുത്തിട്ട് പി
ന്നെ പട്രം പിടിക്കുക കഴി
യാതായ സംവിധായകൻ!

മികച്ചനടിയായി വളർന്നുകഴി
ഞ്ഞു വളർത്തിയവനെ ചവി
ട്ടിപ്പറ്റത്താക്കിയ വേൾഡ്!

അങ്ങനെ എത്രയെത്ര
കഥാപാത്രങ്ങൾ!
എത്രയെത്ര രഹസ്യങ്ങൾ!
എത്രയെത്ര അവിശ്വരണീയ
സന്ദർഭങ്ങൾ!

അഭ്യാസം
നോവൽ

കുറുപ്പും ആരംഭിക്കുന്നു!

ഏകദേശം 1000-ൽനിന്നും ആരംഭി
ച്ച ഹാപ്പി എന്ന ആദിസ്തീയുടെ ദുഃഖം
ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു. നിസ്സഹായ
യും ദുർബലയുമായ സ്ത്രീ എത്രയെത്ര
ജന്മങ്ങൾ മറികടന്നു. പക്ഷേ, ഇന്നും
അവൾ ദുർബലയാണ്, നിസ്സഹായ
യാണ്, കണ്ണീരിന്റെ തോഴിയാണ്.

“ഒന്നു തൊട്ടാൽ
പൊട്ടിത്തെറിക്കുന്ന
പല്ലുപൊതുമാണ്
നടത്ത്!”

അത്തരമൊരു പല്ലു
കുപാത്രം വീണ്ടെത്തേ
കുറുപ്പിലിരിക്കുന്ന കഥ.

വൈക്കം ചന്ദ്രശേ
ഖരൻനായർ
എഴുതിയ ഏറ്റവും
പുതിയ നോവൽ

വിവാഹം,
ഭൂമിയിൽ

ഗണപതിവിളാസം ഫോട്ടലിൽ കാലത്തു കളിയും കാപ്പികടിയും കഴിഞ്ഞു, വാതിലടച്ചിരുന്നു, ചാത്തൻസു പത്രത്തിലേക്കുള്ള തന്റെ ആദ്യത്തെ കോളം എഴുതി. എഴുത്തു എന്ന പ്രക്രിയയെക്കുറിച്ച് അല്പം ഗവേഷണം തലേന്നു രാത്രി അവൻ സു നടത്തിയിരുന്നു. ഇട്ടുപുരതലാളിയുമായി ക്ക്ടലൈഫോണിലാണ് ഇതു സാധിച്ചത്.

ഇട്ടുപുര ഒരു സംശയം ചോദിക്കുക.
എഴുത്തുകാർ എങ്ങനെയാണ് അതു ചെയ്യാറു്?

കടലാസിമെ മഷികൊണ്ടാവാം. അമെനിക്കരിയും. ആദ്യം ഒരു കരട്ടുപകർപ്പുണ്ടാക്കി അതു പകർത്തണോ അതോ കരട്ടുകണെ മതിയായ അസ്സലും? അതൊക്കെ കാരോരുത്തന്റെ ധൈര്യം. ചട്ടുരം അങ്ങി കരടുന്നെ മതി അസ്സലും. അതില്ലാത്തൊൻ കരട്ട് കത്തിപ്പിടിച്ച് അസ്സലേഴും. രണ്ടും കണക്കെന്ന. എന്തേലാ, വല്ല കോളങ്ങളാ?

ജനശ്രമിക്കു് ഒരു കോളമെഴുതുന്നേളു കാഹർ കിട്ടിയിരിക്കുന്നു.

എങ്ങനെ ഒതുവാ? അവരിങ്ങോട്ടു് കാഹർചെല്ലുതാണ്. എല്ലാം അക്കാദമി അവാർഡിന്റെ പ്രശസ്തി ഫോതുവായിത്തന്നെ എന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞല്ലോ.

എന്നാ കസറുവാ. രണ്ടുവട്ടം എഴുതാൻ തീക്കുന്നു. കരടുന്നെ അസ്സലു് എന്ന ചുറ്റുപാടില് കാച്ചിക്കോ. രണ്ടുവട്ടം എഴുതാൻ തീക്കണമൊക്കെ മിനക്കേടാവാം.

വെരിഗ്രൂപ്പ്. എന്നാൽ അതുതന്നെ ചെയ്യാൻ പോകുന്നു.

എന്താവാ വിഷയം? കോഴിക്കോട്ടുവെച്ചു് ഗണനായകഹസ്തമായി, ഗണപതി കയ്യായി, എഴുതാൻ പോകുന്നതുകൊണ്ടു്, വാസുകോഡഗാമയു് വൈകുണ്ഠാധിപത്യരേഖാപത്രമാന കരോതിക സിദ്ധാന്തവാദവും എന്നായാൽ എന്തെന്ന് ആലോചിക്കുകയാണ്. ദേവടി, വെടി പൊട്ടണ മാതിരിണ്ടല്ലോവാ!

അതുപോരേ?

അധികാണു്, കാച്ചിക്കോ. ശരി ടെലഫോൺ വെക്കട്ടെ? നിശ്ശയാ. മറ്റേ കാര്യങ്ങളു് എന്തായാ?

എല്ലാം ശരിയായിവരുന്നു. വേറെയും സംഭവവികാസങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. എല്ലാം നേരിൽ പറയാം.

നിത്യെന്നാവാ വരണേ? രണ്ടുദിവസത്തിനകം. താൻ തിരുവനന്തപുരത്തു പോയ കാര്യങ്ങളൊക്കെ ശരിയായോ?

റെഡിമണി! എന്നാൽ ബാക്കി മുഖഭാവമി. കള്ള ചുരുക്കുന്ന എന്ന ചാത്തൻസു. (പ്രേ) കോളം എഴുതിവന്നപ്പോളാണ് ഇട്ടുപ്പിന്റെ വക തലേന്ന രാത്രിയത്തെ ഉപദേശം അക്ഷരപ്രതി ശരിയാണെന്നു് ചാത്തൻസിനു് ബോദ്ധ്യമായതു്. കരട്ടുകണെ അസ്സലിനെ അതിശയിക്കുന്നു. ഇനി

നോവൽ

പതിനാറു്

അതു പകർത്തി എഴുതുകൂടി ചെയ്യാലോ? വിശ്വസാഹിത്യമാവും. അതുവേണ്ട. നൊവേൽസമാനത്തിനു് കൃഷ്ണഗാഥ മതിയായില്ലെങ്കിൽ അപ്പോൾ മതി. ഇപ്പോൾ വേണ്ട.

കൃതി പത്രമാപ്പിസിനിലേക്കയച്ചു് നെട്ടുടി സുന്ദരനാവാൻ ചാത്തൻസു് ഒരിക്കൽ കൂടി മുടിചീകുമ്പോളാണ് ചെക്കൻ കടന്നുവരുന്നതു്. അവന്റെ ആദ്യത്തെ വചനം ചാത്തൻസിനെ അടിച്ചിടത്തിക്കളഞ്ഞു.

ഞാൻ ഇന്നു വൈകുന്നേരംതന്നെ ദൽഹിക്കു പോകുന്നു. ചാത്തൻസും വരണം. ഇന്നുതന്നെയോ? അതുതന്നെ. കൊച്ചിയിൽ നിന്നു് ബോംബേവഴി പോകുന്ന ആദ്യത്തെ വിമാനം വൈകുന്നേരമാണു് പറക്കുന്നതു്. അതിനതന്നെ പോകണം.

മി. ചെക്കൻ ഇരിക്കു—ചാത്തൻസു്

പറഞ്ഞു—കാര്യങ്ങൾ വിവരമായി പറയു. എന്താണിത്ര ഗൂഢി?

കവിയുടെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു് ചെക്കൻ ഇരുന്നു. തുടക്കം മുതൽ തുടങ്ങിക്കൊണ്ടു് പറഞ്ഞു:

ഇന്നത്തെ പത്രം വായിച്ചാ? ഇല്ല കോളം എഴുതുന്ന തിരക്കിലായിരുന്നു.

എന്നാൽ ഇന്നത്തെ പത്രത്തിലാണ്. സംഭവം മുഴുവൻ—ഞന്നത്തെ എല്ലാ പത്രങ്ങളും കക്ഷത്തുനിന്നെടുത്തു് മേശമേൽ വച്ചുകൊണ്ടു് ചെക്കൻ പറഞ്ഞു—പാർലമെൻറു് പിരിച്ചുവിട്ടിരിക്കുന്നു. അടുത്ത മാസം തിരഞ്ഞെടുപ്പാണ്.

അമ്പട! കേന്ദ്രൻ തമ്മതിയോ? പ്രതിപക്ഷപാർട്ടികൾക്കു് മേൽവിലാ

ഇന്നൻ ചട്ടത്തിൻ

സംഭോലും നഷ്ടപ്പെടുന്ന വിധത്തിലാണ് പണി പററിച്ചിരിക്കുന്നതു്. എനിക്ക് അടിയന്തിരമായി ദൽഹിയ്ക്കു് വേണ്ട.

തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മത്സരിക്കുന്നുണ്ടോ? ഇല്ല. എന്നാൽ വേറെവേല ശരിപ്പെടുത്താനുണ്ടു്.

ഇത്ര പെട്ടെന്നു് പിരിയേണ്ടിവന്നതിൽ ഖേദിക്കുന്നു—ചാത്തൻസു് പറഞ്ഞു:—നമ്മുടെ കാര്യം ശ്രദ്ധിക്കണം! പിരിയുകയോ? ചെക്കൻ ചോദിച്ചു—ചാത്തൻസും വരണം. അതിനല്ലെ ഞാൻ അതികാലത്തുതന്നെ ഓടിപ്പിടിച്ചു വന്നതു്?

ഞാൻ എന്തിനു വരണം ചെക്കോസു്?

വി. കെ. എൻ.

എന്തെന്നൊണ്ടു് രാഷ്ട്രീയമായി വല്ല ഉദ്ദേശം ഉണ്ടേ?

എല്ലാം സംഭവം പോയശേഷം ആലോചിക്കാം. മ: തല്ലുകയും നമുക്കു് സമ്മാനം സംഘടിപ്പിക്കേണ്ട? അതന്നു് ഞാൻ വരണോ? തീച്ചുമായും.

വരണമെങ്കിൽതന്നെയും പതുക്കെ തീവണ്ടി പഴി പോരേ? താങ്കൾക്കു പിറകെ മദിരാശിവഴി

പോര ചാത്തൻസിന കയ്യോടെ കൊണ്ടുപോകേണ്ടതുണ്ടു്.

കിണഞ്ഞു ചിന്തിച്ചശേഷം അവൻ സു പറഞ്ഞു:

ദൽഹിയിൽ വാൻ തല്ലാലും എന്റെ കയ്യിൽ വസ്തുവിധാനങ്ങളെവിടെ. വിത്ത കോശാധിപനെ വിടേ?

ദൽഹിയെത്തായാൽ വസ്തുമെന്തിനു്, വിത്തമെന്തിനു്?

ചാത്തൻ—ചെക്കന്മാർ ചരിച്ചു.

വിത്തത്തെക്കുറിച്ച് പറയുകയാണെങ്കിൽ തല്ലാലത്തേക്കു മാത്രമേ വിഷമമുള്ളു—ചാത്തൻസു് പറഞ്ഞു—ഇട്ടുപ്പിനെ കാണുകയാണെങ്കിൽ ഇനിയും ആയിരങ്ങൾ മുൻകൂറായി എടുക്കാം. പക്ഷേ, അതു് ഇന്നു നടപ്പില്ല കാരണം, എനിക്ക് ആയിരം മുൻകൂർ തരണമെങ്കിൽ അവർ പതിനായിരം വേറെ വല്ലിടുത്തു നിന്നും മുൻകൂർ എടുക്കേണ്ടിവരും.

അതൊന്നും ഒരു പ്രശ്നമല്ല പണം വേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽതന്നെ ദൽഹിയിലേക്കു് അയയ്ക്കാൻ പറഞ്ഞു. കമ്പിയായിച്ചാൽ മതി.

ഇത്രപ്രസ്ഥം എന്തുനതുവരക്കുമുള്ള ചിലവുകൾ ചെക്കൻ വഹിക്കുമെന്നാണോ?

അതിനപ്പുറമുള്ളതും വഹിക്കാൻ സന്തോഷമേയുള്ളു.

ഈ മണ്ണുമായി അഭ്യുദായം ബന്ധപ്പെട്ട ചാത്തൻസിനു പിന്നെയു വിദേശം പാകൻ മടിയയിരുന്നു അവൻസു പറഞ്ഞു:

ദൽഹിയിലേക്കു വരിക എന്ന ആശയം ഞാൻ തത്സമയത്ത് സ്വീകരിക്കുകയാ

കോട്ടിന്റെ കാര്യം ഇപ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. തത്ര ഗ്രീഷ്മാണധനം. ശിശിരത്തിലേ കോട്ട വേണ്ടതായി വന്നുവെക്കുകയുള്ളൂ.

എന്നാലും പാൻറുകൾ വേണ്ടേ?

ബുഷ്ഷ് ടൂം വേണം. അതെങ്ങനെ സ്വരൂപിക്കും?

റെഡിയെയ്ഡ് വാങ്ങാമല്ലോ.

പാകമാകുമോ?

ഒ എടി കോരംവരെ എന്നാലും—പിറന്നമിരിന്നിന്ന് പരന്നുപോകാൻ പിന്നെയും തീരെ താല്പര്യം

മില്ലാതിരുന്ന ചാത്തൻസ് പറഞ്ഞു പടിഞ്ഞാറുഭൂമിയിൽ എന്റെ സഖാക്കളോടു് ഒരു വാക്ക് പറയാതെ ഞാൻ എങ്ങനെ വരും? കത്തെഴുതിയാൽ മതിയല്ലോ.

തീരെ മതിയാവില്ല. ശിവപുരം വരെ പോകാൻ പരിപാടിയിട്ടാണു് ഞാൻ പടിഞ്ഞാറുഭൂമിയിൽ നിന്നു തിരിച്ചത്. മുൻപരിപാടി അനുസരിച്ചല്ലാതെ അവിടെനിന്നു കോഴി

ണെങ്കിൽ തന്നെയും കാലുറ, കോട്ടകൾ തുടങ്ങിയ വസ്തുക്കളില്ലാതെ എങ്ങനെയാണു് ടിപ്പു അണ്ടർടേക് ചെയ്യുക?

കോട്ടയെത്തി ഇനി ദൽഹിയിലേക്കു് വരികയാണെങ്കിൽ കാര്യമാകെ കഴിയും. ദൽഹിയിലെ വരാൻ ഒരു ചാൻസിനുവേ

ണ്ടി ജനലക്ഷങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുകയാണ്—ചെക്കൻ പറഞ്ഞു—അവരെല്ലാം മറികടന്നു് അവസരം ചാത്തൻസിനെ മുട്ടി വിളിക്കുമ്പോൾ എന്താണിത്ര വൈകല്യം കാണിക്കുന്നതെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലാവുന്നില്ല.

സുസംഘടിതമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയപാർട്ടിയിലെ അംഗമല്ലാത്ത താങ്കൾക്കു് അതു മനസ്സിലാവുകയില്ല—ചാത്തൻസ് ആവേശത്തോടെ പറഞ്ഞു—ഫസ്റ്റ് സിക്രട്ടറി കട്ടിക്ലിഫ് നായാറാടും ഇടയ്ക്കുമാരികൾ എന്റെ പ്രതിയോഗിയും ഇപ്പോൾ ആത്മസുഹൃത്തുമായ ചാമീസ് നോട്ടും പറയാതെ, ദൽഹി പോയിട്ടു കൊച്ചി വരെ ഞാൻ പോകുന്നതുപോലും വലിയ പാതകമായിരിക്കും.

എല്ലാം ചാത്തൻസിന്റെ ഭയമാണു്. ഭരണകോൺഗ്രസ്സിലെ ഒരു തുകിതോക്കായ താങ്കളുടെ കൂടെ പോകുന്നതു പ്രത്യേകിച്ചും.

അതുകൊണ്ടു കഴപ്പമില്ല. ആരും അറിയാതെ മതിയാത്ര.

എന്നാലും വിഷമമാണു്.

രൊഴുത്തുകൾ തിരിച്ചയ്ക്കാം.

തിർച്ച?

ഒരു നേർച്ചയുടെ സത്യത്തോടെയാണു് പറയുന്നതു്.

ചാത്തൻസ് അവസാനം ഒരിക്കൽ കൂടി ആചോചിച്ചു. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു:

എനിക്കു് അക്കാദമിസമ്മാനം വേണ്ട. എന്നാലും വരണം—ചെക്കൻ പറഞ്ഞു:

അപ്പോൾ ആവശ്യം താങ്കളുടേതാണു്! എന്നു തന്നെയായിരിക്കട്ടെ.

എന്നാൽ നിരവധി ഉപാധികളുണ്ടു്. സമ്മതമാണെങ്കിൽ വരാം. അല്ലെങ്കിൽ ഇല്ല. അക്കാദമിസമ്മാനം എനിക്കു പുള്ളാണു്. കവിപദ പോലും ഞാൻ രജിവെക്കും.

എന്തുപാധിയും സമ്മതമാണു്—ചെക്കൻ പറഞ്ഞു—എങ്കിലും പറയൂ, ചേർക്കട്ടെ.

യത്ര, ഭക്ഷണം, വസ്ത്രം മുതൽ ചിലവുകൾ താങ്കളുടേതു്.

അതു നേരത്തേ സമ്മതിച്ചതല്ലേ? രൊഴുത്തുകൾ മടങ്ങണം.

ഏക അവകാശി

ജോൺ: “ഡോക്ടർ അങ്ങയുടെ ചികിത്സയ്ക്കു് അനേകം നന്ദി.”

ഡോക്ടർ: പക്ഷേ, നിങ്ങൾ എന്റെ രോഗിയല്ലല്ലോ.

ജോ: മിസ്റ്റർ സാമുവൽ നിങ്ങളുടെ രോഗിയായിരുന്നില്ലേ?

ഡോ: പക്ഷേ, അദ്ദേഹം മരിച്ചു പോയില്ലേ!

ജോ: അതുകൊണ്ടാണു് ഞാൻ നന്ദി പറയാനിവിടെ വന്നതു്. അദ്ദേഹം എന്റെ പിതാവായിരുന്നു.

ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയുടെ സ്വത്തുക്കളുടെ ഏക അവകാശിയും!

തിരിച്ചു കൊണ്ടുവീടാം. വേണമെങ്കിൽ ഞാൻ തന്നെ കൂടെ വരാം.

താങ്കളുടെ കൂടെ ഞാൻ വരുന്ന കാര്യം മറ്റാരും അറിഞ്ഞുപോകരുതു്.

അക്കാര്യം ഞാൻ കൂടിയും മറക്കാം. അക്കാദമിസമ്മാനം രൊക്കും കിട്ടണം. കടം പറയരുതു്.

ഏറ്റവും.

ചാത്തൻസ് നോട്ടു് പാക്ക് ചെയ്യാൻ പറഞ്ഞു് ചെക്കൻ വിടവാങ്ങാൻ പത്രം മിസിസിലേക്കു് പോയി. പത്രം വക വാഹനത്തിലാണു് തിരിച്ചുവന്നതു്.

നേരം കൊച്ചിക്കു ചെച്ചടിച്ചു വഴിയോരേക്കു. രണ്ടു മണിക്കു വിമാനത്താവളത്തിലെത്തി. മുൻമണിക്കാണു് വാഹനം പറക്കുന്നതു്. അപ്പോൾ കാര്യമായ ഒരു തകരാറു്. കൌണ്ടറിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പറഞ്ഞു:

ബോംബേയ്ക്കു സീററില്ല. പിന്നെവിടേക്കാണ് ഇതു്?—ചെക്കൻ.

എവിടേക്കുവിലു ചെക്കൻ ട്രാവൽ ചാർജ്ജ് നോക്കി. മുപ്പത്തഞ്ചു സീററുള്ള വിമാനത്തിൽ പത്തു സീററു് കാലിയാണു്. അതെന്തെ

ന്നാതി ചെക്കൻ. ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പറഞ്ഞു:

വിശദീകരിച്ചു. വിശദീകരിച്ചു ഞാൻ തോറ്റു. പത്തുസീറു മംഗലാപുരത്തുനിന്നും ബോംബേയ്ക്കുള്ളതാണ്.

അവ ടെന്നിസ് പത്തുപേർ ബോംബേയ്ക്കു യാത്രപോകുന്നു എന്നുറപ്പാണോ?

ആ ഉറപ്പ് മംഗലാപുരത്തുനിന്നുള്ള യാത്രക്കാർക്കാണ് വേണ്ടത്.

അവർ പോകുന്നില്ലെങ്കിലോ?

അവിടെ ചെന്നാൽ സീറുകിട്ടും.

പൊതുവുമായിട്ട് നടക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഉത്തരവാദിത്വമില്ലായ്മയിൽ ചെക്കനും ചാത്തൻസും അമർഷം കൊണ്ടു ചാത്തൻസിനെ ഒരു വശത്തേക്കു വിളിച്ചു ചെക്കൻ പറഞ്ഞു:

അക്കാദമി അവാർഡ് വിന്നർമാർക്കു നൽകുന്ന പരഞ്ഞാൽ സീറുകിട്ടിയേക്കും.

അയ്യോ! —ചാത്തൻസ് നടുക്കത്തോടെ പറഞ്ഞു—ഞാൻ ആരാണെന്നു വെളിപ്പെത്തരുത്. പ്ളീസ്!

ഇനിയെന്തു ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ രണ്ടുപേരും നില്ക്കുമ്പോഴാണ് കരിങ്കൽ ചില്ലുകൾ നിറച്ച ചാക്കുകൾ വിമാനത്തിൽ കയറാനായി കൊണ്ടുപോകുന്നത്.

വിമാനത്തിൽ ചരക്കും കയറുന്നുണ്ടോ?—ചെക്കൻ ഉദ്യോഗസ്ഥനോടു ചോദിച്ചു.

ഇല്ല—അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു—യാത്രക്കാർ പോരാത്തതിനാൽ ഭാരം ഒപ്പിക്കേണ്ടതിലേക്കുകൊണ്ടു കരിങ്കൽ. അതും മംഗലാപുരംവരെ മാത്രം.

എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ തൂക്കം കല്ലിനു പകരം ഞങ്ങൾക്കു യാത്ര ചെയ്യുകയോ? അതിനു നിയമമില്ല നിയമമുണ്ടാക്കാൻ ആക്കാണധികാരം? ദൽഹിക്ക്.

ചെക്കൻ ദൽഹിയെ വിളിച്ചു ദൽ

കെല്ലത്തെ ന്യൂ ഇൻഡ്യ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ മലയാളനാട് അക്ഷരത്തിൽ വച്ചുനടന്ന നവരാത്രി ആഘോഷങ്ങളിൽ കഥകളിത്തരം നടത്തി, പ്രേക്ഷകരുടെ മുക്തകണ്ഠമായ പ്രശംസനേടിയ കമാരി കെ പി വിജയലക്ഷ്മി. പത്തുണ്ടു വയസ്സുള്ള വിജയലക്ഷ്മി നമ്മുടെ കലാലോകത്തിന് ഒരു വാഗ്ദാനമാണ്.

ഹിംദിരാശിയെ വിളിച്ചു. മദിരാശി കൊച്ചിയെ വിളിച്ചു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അടിയന്തിരമായി സമ്മേളിച്ചു രണ്ടു മണിക്കൂറിനുള്ളേഴ്ത്തം ഒരു തീരുമാനമുണ്ടായി. മംഗലാപുരത്തുനിന്നും ബോംബേയ്ക്കു സീറുണ്ടു്. ചെക്കനും ചാത്തൻസിനും അവിടുത്തെങ്ങോട്ടു സസുഖം യാത്ര ചെയ്യാം സ്വന്തം പേരിൽ തന്നെ ചെക്കൻ ചോദിച്ചു:

മംഗലാപുരംവരെയുള്ള ഇടപാടോ? കല്ലു എന്ന പേരിൽ യാത്ര ചെയ്യുക

യാണെങ്കിൽ സമ്മതിക്കാം—ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പറഞ്ഞു—മനുഷ്യർ എന്ന പേരിൽ പററില്ല.

അപ്പോൾ മംഗലാപുരം വരെ ടിക്കറ്റു ആരുടെ പേരിലായിരിക്കും?

ആരുടെ പേരിലും ആയിരിക്കില്ല

കൂലിയും വേണ്ടായിരിക്കും.

അതു വേണം. അനാമത്തുകണക്കിൽ മനുഷ്യക്ക് പകരം കല്ലു എന്ന പ്രശ്നം ആക്കുന്നതുകൊണ്ടു ദൽഹി അവസാനമായി തീരുമാനിക്കുന്നുവോ അവരുടെ പേരിൽ പിന്നീടു ടിക്കറ്റു എഴുതുന്നതായിരിക്കും.

ഏതായാലും യാത്ര ചെയ്യാമല്ലോ?

കല്ലിന്റെ സ്ഥാനത്തു് രണ്ടുപേരും കയറിയിരുന്നാൽ.

വിമാനം കയറുമ്പോൾ ചാത്തൻസ് ചോദിച്ചു.

മി. ചെക്കൻ കല്ലെന്നു പറഞ്ഞു യാത്ര ചെയ്തു അവസാനം അതായിത്തീരുകയോ?

ഒരിക്കലുമില്ല.

എന്താണുറപ്പ്?

സിവിൽ ഗതാഗതമന്ത്രിയെ എനിക്ക് നേരിട്ടറിയാം. നാം ശിലാപ്രതിമകളാ വുകയാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ഇടപെട്ടു വീണ്ടും മനുഷ്യരെ നമുക്കു തിരിച്ചു കൊടുക്കുമെന്നു തീർച്ചയാക്കുക.

എന്നാൽ മതി.

ശിലാ-മാനുഷ പ്രശ്നംകാരണം വിമാനം രണ്ടു മണിക്കൂർ വൈകിയാണ് പറന്നത്. ഉത്തരദേശത്തേയ്ക്കു യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ ചാത്തൻസ് ആകാശത്തുനിന്നു കീഴോട്ടുനീക്കി. ദീർഘചതുരാകാരത്തിൽ കേരളത്തിലെ ക്ഷേത്രങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ തെളിഞ്ഞുനോക്കുന്നു

പഴയൊരു സുപ്പർമാർക്കറ്റിൽ പോയതു് ഭാര്യയുടെ നിർബ്ബന്ധം കൊണ്ടാണ്. ഭാര്യ ഉള്ളിൽ സാധനങ്ങൾ വാങ്ങാൻ പോയപ്പോൾ സിഗരറ്റു് പുകച്ചു്, ലോകത്തുള്ളതും ഇല്ലാത്തതുമായ എല്ലാകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ആലോചിച്ചു് അദ്ദേഹം പുറത്തു് കാത്തുനിന്നു. അപ്പോഴാണ് അതു സ.വേിച്ചതു്.

ഏതു്?

ജെ. കെ. വി.

മറുപടി പറയുന്നു

ഫലിതരസപ്രധാനമായ ഒരൊന്നരംതരം നിർഭയമായി ലുട

‘കോംപ്രമൈസ്’

അടുത്തലക്കുമുതൽ വായിച്ചുതുടങ്ങുക!

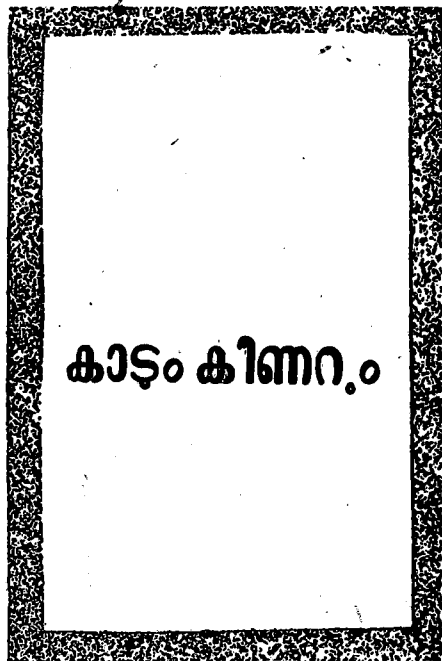
ഉഷ്ണകാലമായാൽ ഓരോന്നും. മഴക്കാലം തുടങ്ങുന്നതോടെ ചെറുപ്പക്കാർ വാങ്ങുക. ഇതെല്ലാം എന്തുകൊണ്ട്? അടുത്ത കാലത്തായി നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് പ്രകൃതിയിൽ കണ്ടുവരുന്ന പ്രവലമായ ഈ 'പഴച്ച പോക്കി'ന് മനുഷ്യൻ എത്രത്തോളം ഉത്തരവാദിയാണ്?

മനുഷ്യൻ വെള്ളം ഉപയോഗിച്ചു കൊണ്ടുള്ള ആവശ്യങ്ങൾ കൂടി പരിചരിക്കണം. ലോകത്തിലെ ജനസംഖ്യയും രാഷ്ട്രീയ വ്യവസ്ഥയും ഭൂമിയിലുള്ള ജലനിക്ഷേപങ്ങൾ വളരെ അസമമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തണമെന്നാണ് ഇതിന്റെ യെല്ലാം സൂചന വെള്ളമില്ലാതെ ജനങ്ങളുമില്ല ജീവിതവുമില്ല എന്ന കാര്യത്തിന് സംശയമില്ല രാജസ്ഥാൻ പോലെയുള്ള ഭൂപ്രദേശങ്ങൾ വെള്ളം എത്തിച്ചുകൊടുത്താൽ ഫലഭൂയിഷ്ഠമായി തീരുന്നു. മികച്ച വിള നൽകുന്ന പ്രദേശങ്ങളും വേണ്ടത്ര വെള്ളം കിട്ടാതിരുന്നത് വരണ്ടു വിളിപ്പോകുന്നു. ബീഹാറിൽ അതു നാം കണ്ടു.

ഒരു പുഴയുടെ ജലസ്രോണി അഥവാ കാച്ചുമ്മെൻറ് എന്നു പറയുന്നത് അതിലേക്ക് മഴകൊഴുത്ത് ഒഴുകുവരുന്ന വെള്ളം എത്ര വിസ്തൃതിയിൽനിന്നു വരുന്നുവോ ആ പ്രദേശമാണ്. നല്ല വനങ്ങളും സസ്യവളവും ഉള്ള ജലസ്രോണിപ്രദേശം വെള്ളം പിടിച്ചുനിർത്തി ചലക്കാലത്ത് പുഴയിലെ വെള്ളപ്പൊക്കവും അതുപോലെ സസ്യങ്ങളുടെയും വൃക്ഷങ്ങളുടെയും വേരുകളുടെ പിടിച്ചുനിൽക്കൽ കാരണം മണ്ണൊലിപ്പും തട്ടിക്കുറുപ്പുമാണ്. ഇത്തരം പ്രദേശങ്ങളിൽ വരൾച്ച അധികം ഉണ്ടാവുകയില്ല.

നല്ല കാലാവസ്ഥയും വേണ്ടത്ര മഴയും ഉള്ളതാണ് മനുഷ്യൻ സസ്യജാലങ്ങളും തഴച്ചുവളരുന്നത്. പക്ഷേ, മനുഷ്യന്റെ വീണ്ടുവിചാരമില്ലാത്ത പ്രവൃത്തികൾ പലതും പ്രകൃതിയുടെ ഈ സമതുലിതാവസ്ഥ തകരാറാക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ നിലത്തിന്റെ വളംശാതിര വാറിച്ചു കളയുന്നവിധം അത്രയും കൃഷിയും വിളയും എടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. മൃഗങ്ങളെ യോജിപ്പിച്ച് നിലങ്ങളെ ഒരു പുല്ലുബാക്കിയില്ലാത്തതാക്കിത്തീർക്കുന്നു. അതി

നന്ദോഷം മഴവീണാൽ ഒരുതുള്ളി വെള്ളവും പിടിച്ചുനിൽക്കാതെ കത്തിയൊലിച്ചുപോകാനിടവരുന്നു. ഈ അവസ്ഥയിൽ മണ്ണൊലിപ്പ് ധാരാളമുണ്ടാകുന്നു. കാട്ടിലെ മരം വെട്ടിയെടുത്താലും ഇതേ അവസ്ഥതന്നെ സംഭവിക്കുന്നു. മലമ്പുഴ വാളയാർ പോലത്തെ നമ്മുടെ വില്പിടിച്ച ജലസേചനതടാകങ്ങൾ മണ്ണടിഞ്ഞു വീണു നിറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഈവിധത്തിലാണ്. മനുഷ്യൻ ഒരു ലാഭം ഉണ്ടാക്കാൻവേണ്ടി രണ്ടു ന

കാടും കിണറും

യും സഹിക്കാൻ പോകയാണോ എന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. മഴക്കാലത്തെ വെള്ളപ്പൊക്കവും മണ്ണൊലിപ്പും വേനൽക്കാലത്തെ വരൾച്ചയും ചൂടും എല്ലാം ഒരുവിധത്തിൽ വനധനനത്തിന്റെ ഫലങ്ങളാണെന്നു പറയാം.

ഇന്ത്യയിൽ വടക്കു ആസാം മുതൽ ഇടുക്കൈ കേരളംവരെയുള്ള സംസ്ഥാനങ്ങൾ ഒന്നും വെള്ളപ്പൊക്കത്തിന്റെ വി

നകളിൽനിന്നു പുണ്ണമായും സുരക്ഷിതമാണ്. പലപ്പോഴും വെള്ളപ്പൊക്കം കാരണം പ്രധാന തീവണ്ടിപ്പാതകൾവരെ മുടങ്ങിക്കിടക്കാറുണ്ട്. വെള്ളപ്പൊക്കപ്രശ്നം ഇല്ലാതാക്കാനുള്ള നല്ല മാർഗ്ഗം അതുവന്നു പിടിപെട്ടതിനുശേഷം ദുരിതാശ്വാസപ്രവർത്തനം നടത്തി അടങ്ങിയിരിക്കാലല്ല വെള്ളപ്പൊക്കം പ്രശ്നത്തിൽ കാണുന്ന നദികളുടെയും താഴ്വരകളുടെയും റെഗുലേഷൻ കണക്കിലും മലകളിലും അവയെ പുതുക്കുകയോ വനങ്ങളിലും ആണു നമ്മുടെ ദൃഷ്ടി പതിക്കേണ്ടത്. അവിടെ കയ്യേറ്റം പാടില്ല. പ്രകൃതിയുടെ സമതുലിതം താറുമാറാക്കരുത് എന്നത് ഒരു പരിഹാരമാണ്. മനുഷ്യൻ കയ്യേറ്റം പ്രകൃതിയുടെ സങ്കീർണ്ണമായ സമതുലിതത്തെ അലോചിക്കാതെ തിരുമുറ്റം കാഴ്ചകൾ അത്ര അപകടം പിടിച്ചതായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, മരം

സി. ടി. അലി, ബി. ഇ.

വെട്ടി എടുക്കുന്നതും കന്നുകാലികളെ മേയ്ക്കുന്നതും മനുഷ്യന്റെ ആവശ്യങ്ങളാണ്. അവയിലെ നിരോധിക്കാൻ വയ്യ. ഇന്നു നായാട്ടുകാർ വന്യമൃഗങ്ങളെ വെടിവെച്ചു വഗ്ഗവിച്ഛേദനം ചെയ്യുന്നു. സൂക്ഷ്മതയില്ലാതെ കാട്ടിൽ തെങ്ങി ഉല്ലസിക്കുവാൻ പോകുന്നവർ കാട്ടിൽ ഉണ്ടാകുവാൻവരെ കാരണക്കാരാകുന്നു ഗൗരവപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളാണിവ. പണ്ട് ഈ വിധം കാര്യങ്ങളിൽ അത്ര അധികം നിയന്ത്രണങ്ങളൊന്നും വേണ്ടിയിരുന്നില്ല. കാട്ടുകൾ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. ആളുകൾ കുറവും. ഇന്നങ്ങിനെ അല്ല. വെള്ളത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ നമുക്കു പ്രകൃതിയെയും അതിന്റെ നിയമങ്ങളെയും വിട്ടുകൊടുക്കാൻ സാധ്യമല്ല. പ്രകൃതിവിഭവങ്ങൾ ചിന്തിച്ചിട്ടും ആസൂത്രിതമായും ഉപയോഗിച്ചാലെ മനുഷ്യൻ ഇന്നി ഭാവി ഉള്ള വെള്ളത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഇതു് ഏറ്റവും ആവശ്യമാണ്. കാട്ടു

കൾ വെള്ളം സംരക്ഷിക്കുക മാത്രമല്ല ചെയ്യുന്നത്. ഭൂമിയുടെ ഉപരിതലത്തിലും ഭൂമിക്കടിയിലും ഉള്ള വെള്ളത്തിന്റെ ഒഴുക്കു കാട്ടുകളാൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്.

മാളങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി ജീവിക്കുന്ന എലി മുതലായ ജീവികളെ നമുക്ക് വലിയ പച്ചമാണ്. അവയെ കൊന്നൊടുക്കാൻ വാരങ്ങളും നാം ആലോചിക്കുന്നു. എന്നാൽ കാട്ടുകളിൽ ഈ ജീവികളുണ്ടാകുന്ന മാളങ്ങൾ എത്രമാത്രം മഴവെള്ളം സംഭരിച്ചു വെണ്ണാൻ സഹായിക്കുന്നു എന്നറിയുമ്പോൾ അതിശയം തോന്നുന്നു. മനുഷ്യനെ ജീവനോടെ നത്തോൻ പരിണാമപരമായി താഴ്ന്ന വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ജന്തുക്കളും കാട്ടിലെ വൃക്ഷങ്ങളും എല്ലാം പണിപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ അവയെ കൊന്നൊടുക്കാനും വെട്ടിമുറിക്കാനും മനുഷ്യൻ മുൻപിന്തിയില്ല! വനമഹോത്സവം ഒരു വാരത്തിൽ ഒരുക്കിനിറുത്തി മാശപോലെ കൊണ്ടാടുന്നതിനു പകരം സസ്യവളച്ചോട്ടുള്ള കൃതജ്ഞതയോടുള്ള ഒരു സംഘടന സജീവമായി ഉടലെടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

വീണ ഇലകളും ചുള്ളിയും കൊമ്പും തിരിച്ചു നില്ക്കുന്നതാണ് കാട്ടിലെ നിലം ഉപരിഭാഗത്ത്. ഇതിനടിയിൽ സസ്യങ്ങളുടെയും മൃഗങ്ങളുടെയും അവശിഷ്ടങ്ങളുണ്ടെന്നു ഭാഗമാണ്. ഫ്യൂമസ് എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഈ അവശിഷ്ടവസ്തുക്കൾ അമ്ലമുണ്ടാക്കുന്ന നിലയിലായിരിക്കാം കാണുക. അതിന്റെ അടിയിലുള്ളതു് ഇതിലും പഴയതും അമ്ലമുണ്ടാക്കുന്നതും ആയ സസ്യവസ്തുക്കൾ അടങ്ങുന്ന മണ്ണാണ്.

ഇതിന്റെയും അടിയിലാണ് ധാതുപദാർത്ഥങ്ങളടങ്ങുന്ന മണ്ണ്. സസ്യങ്ങളുടെ വേരുകളും ചില ജന്തുക്കളും ഇതിലൂടെ ദാഹങ്ങളും മാളങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്നു. അങ്ങിനെ കാട്ടിലെ ഭൂമിയുടെ ഉപരിതലം വെള്ളത്തിനു താഴ്ന്നുപോകാൻ പററിയതാണ്. ആറടി ആഴത്തിൽ നല്ല കാട്ടുമണ്ണിൽ മുന്നടി ആഴത്തിൽ വെള്ളം സംഭരിച്ചു നിൽക്കാൻ കഴിയും. ചതുരശ്രമൈലുകൾ വിസ്താരത്തിൽ ഉള്ള വനങ്ങൾക്ക് മഴക്കാലത്ത് എത്രയോ അധി (ശേഷം 53-ൽ)

‘നിന്നെ കണ്ട അന്നുമുതലുള്ള എന്റെ ആഗ്രഹം: നീയല്ല; പഴക്കം കൂടുമെങ്കിലും ഇതിനു ചുട്ട് ഒട്ടും കുറഞ്ഞിട്ടില്ല’
 “വേണ്ട. വെറുതെ മറന്നാൽ മതി.”
 തണുത്ത വാക്കുകൾ
 “പണ്ടാരോ പറഞ്ഞതുപോലെ— എന്റെയും എനിക്കു പിൻപേറുവതുമായും ജീവിതമോ മരണമോ എനിക്കു വേണ്ട പക്ഷേ, (റല്ലതെ നാടകീയമെന്നുണ്ടോ?) ഇതു... ഇതെന്തെന്തെന്നെ അസ്തിത്വത്തിന്റെ പ്രശ്നമാണ്. ഇതെന്തിനുള്ള കൂടിയേ തീരൂ. നീ ഇനിയും എന്തെങ്കിലും. എതിർക്കാനുള്ള ശക്തി നി

സുവർണ്ണകുലാലം

നക്കിനിയും ബാക്കിയുണ്ടോ?” അയാൾ മെല്ലെ അവളോടടുത്തു.

“ഒരു ചുരുക്കം വീര്യം വേണ്ടാണു്.”
 “ഇത് ‘അരുത’ എന്ന വാക്കാണ് ഏറ്റവും വർദ്ധിച്ചു ലോകത്തിനുവരെയുണ്ടായിട്ടുള്ള എങ്കിലും കഴുപ്പുങ്ങൾക്കു കാരണം ആ വാക്കാണ്. നീ... നീ ഒരിക്കലും അതു പറയരുതു്.”

‘കണ്ടോ എന്നിട്ട് ‘അരുത’ എന്ന വാക്ക് നിങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചതോ?’ ഇടത്തെ തോളിൽ ബലമായി പിടിച്ച് പുറകോട്ടു തള്ളി കിടക്കയിൽ കിടന്നു നീട്ടിയതിൽ അയാളാലോലം ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. നന്നത്ത കറുക്കപ്പല്ലുകൾ നിറഞ്ഞ മണ്ണു തണുത്തു. ഇടയിൽക്കൂടി നടപ്പാത ഒരു പാമ്പുപോലെ കടന്നു പോയപ്പോൾ തല ചായ്ച്ച് കറുക്കപ്പല്ലുകൾ വഴിമാറി കൊടുത്തു.

അയാളുടെ കാലിലെ നഖംകൊണ്ടു മു

റിഞ്ഞ കാലിന്റെ പത്തി തടവിക്കൊണ്ടു് അവൾ പഴയപോലെ നിർവ്വികാരയായിച്ചോടില്ല.

“സമാധാനമായോ? നിങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം ഇത്ര ചെറുതാണോ?”

അ്ലോലം അയാളുടെ മുഖത്തു്, നെഞ്ചത്തു്, നാഭിയിലു് ചെന്നിടിച്ചു് കരിയിലപോലെ മുറിയിൽ ചിതറിവീണു. വികാരങ്ങളുടെ കാരോ നിശ്വാസത്തിലും തറയിലുൾക്കൊണ്ടു് അവ അസുഖകരമായ ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടു് കിടന്നു.

ഷർട്ടിന്റെ ബട്ടണിട്ടു് പുറംകൈകൊണ്ടു് കണ്ണു തുടച്ചുകൊണ്ടു് അയാളൊന്നു മുട്ടി.

“എന്ത്? ഇല്ല. ഇപ്പോഴത്തേയ്ക്ക് സമാധാനമായി എന്നു വേണമെങ്കിൽ പറഞ്ഞേളൂ. എന്റെ ആഗ്രഹം! അതിനു രൂപമോ ഭാവമോ ഇല്ല. ആദ്യവും അ

ന്ത്യവും ഇല്ല. അതേപ്പറ്റി പറഞ്ഞാൽ നിനക്കു് മനസ്സിലാവു്ല്ല” അല്ലെങ്കിൽ അയാൾ തുടർന്നു: “ഞാനൊരു സത്യം പറയാം. വാസ്തവത്തിൽ തുടർത്തുവാൻ കഴിയാത്തവിധം എന്റെ ശരീരത്തിനടിയിൽ കിടക്കുന്ന—വെളുത്ത കിടക്കുന്ന—നിന്നോടു് എനിക്കു് സഹതാപമാണ്. വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ജരാനരബാധിച്ചു് ചുക്കിച്ചുളിഞ്ഞ ശരീരവും തുടങ്ങിയവയും പഴുപ്പുപറ്റിയവയുമായി കിടക്കുന്ന ഒരു കിഴവിയെയാണ് ഞാൻ കാണുന്നതു്.”

ചുണ്ടുകൾ പാതിവിട്ടിട്ട് കണ്ണുകളല്ലാത്തപോലെ അയാളെ നോക്കിക്കൊണ്ടു് അയാളിടന്നു—ഭവാനോ ആലോചിക്കുന്നതുപോലെ

അയാൾ പറഞ്ഞതു് മനസ്സിലായില്ലെങ്കിലും മനസ്സിലാവാത്തതു കേൾക്കുമ്പോഴു

ള്ള ഒരു പ്രത്യേകതാലുര്യം ഭാവിച്ചുകൊണ്ടു് അവൾ അയാളെ നോക്കി.

“നിങ്ങൾക്കു മാനസികമായി എന്തോ അപാകതയുണ്ടു്. അതു ശരിയായി അപഗ്രഥിച്ചു പറയാൻ എനിക്കറിയില്ല” അയാളതു് ശ്രദ്ധിച്ചുകേട്ടു സാവധാനം തല കലുക്കി.

“ശരിയാണ്, ഏറെക്കുറെ. പക്ഷേ, അതു്... നിനക്കെന്നല്ല, ആർക്കും കഴിയില്ല. എങ്കിലും നീയിതു പറയുമെന്നു ഞാൻ നേരത്തേ പ്രതീക്ഷിച്ചതാണ്—അന്നു നമ്മൾ വടക്കേ ഇൻഡ്യയിലെ ആ വൃത്തി കെട്ടു പട്ടണത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്തുതന്നെ.

അമ്പലങ്ങൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞ ആ പട്ടണം. വലിയ വടിയും മുഷിഞ്ഞ വേഷവുമായി വഴിയിൽ ആടിയാടി നടക്കുന്ന പാണ്ഡകൾ, വഴികൾ—അവ എത്ര ഇടുങ്ങിയവയാണ്.”

“സന്ധ്യയ്ക്കു് ആ ‘ഘട്ടി’ൽ ചെന്നിരുന്നു് ആമയ്ക്കു തിറ്റികൊടുക്കുമ്പോൾ ഞാൻ നിന്നോടു പറയേണ്ടതായിരുന്നു.”

“എന്തു? എന്തു പറയണമായിരുന്നു?”

അയാൾ അവളെ ഒരു ശ്രദ്ധിച്ചുനോക്കി. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു: “നീ വൃദ്ധയായിക്കഴിഞ്ഞു.” നീ പട്ടുകിഴവിയായിക്കഴിഞ്ഞു.”

“നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അമ്മായിയുമായുണ്ടായിരുന്ന ആ ബന്ധത്തിൽ നിന്നും ഇനിയും രക്ഷപ്പെട്ടിട്ടില്ല.” അവ

എസ്. പി. രമേശ്

ൾ പറഞ്ഞതുകേട്ടു തലയാട്ടിക്കൊണ്ടു് അയാൾ ചെറുതായൊന്നു ചിരിച്ചു.

“ചില പ്രണങ്ങൾ ഉണങ്ങാതിരിക്കുന്നതാണ് നന്നു്. അതെ. അതാണ് സുഖം. നിനക്കു മനസ്സിലായെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.”

അവളല്ല വിരസതയും അക്ഷമയും ഭാവിച്ചു.

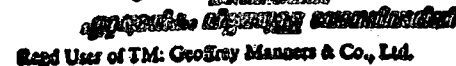
“ഒരുകാലം ഞാനും പറഞ്ഞോട്ടേ? മുമ്പോട്ടുവീണ തലമുടി പുറകോട്ടു തട്ടി

എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതനെപ്പറ്റി
നാം അയാളും ഒത്തു എല്ലാനേരും
മിഞ്ഞിരുന്ന കാലം. തലത്ത് മഹമ്മദ്
യേക്കുദദേവം ആദ്യവും പിന്നീട് യെ

മാനേജർ
മലയാളനാട്, കെരളം.

அவரில் பதுகை கண்டு வந்த பிள்ளை.
 “அந்த நாயகவியைப் பற்றி கதை எது
 கெட்டு நிறுத்தியிருக்கிறார்களா?” என்ற
 வினாவிற்கு “அவர்கள் பற்றாது: “அந்த
 நாயகவியை.”

“ആ വെളുത്തമെലിഞ്ഞ മനുഷ്യനല്ലേ? ഏതോ ഒരു സൈൻറിസ്റ്റ്?”

“അതെ. ന്യൂക്യൂയർ ഫിസിക്സ് പി. എച്ച്.ഡി. ജൂ. റിസർച്ച് ചെയ്തിരുന്നയാൾ പെട്ടെന്നു പ്രൊഫസറായി ഡൗൺ ചെയ്തു പിരിഞ്ഞു ബാങ്കിൽ ഒരു ജോലി സ്വീകരിക്കേണ്ടിവന്നയാൾ.”

സ്റ്റേഫാ നിറഞ്ഞ പരിഹാസത്തോടെ അവർ ഇടയ്ക്കുകയറിയപ്പോൾ: “നിങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ വിചിത്രമായ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടുകാരൻ!”

കട്ടിയുള്ള മിശ്ര തടവിക്കൊണ്ടു് അയാളൊന്നു ചിരിച്ചു.

“അതെ നിനക്കിതെല്ലാം വിചിത്രമായേ തോന്നൂ.” അല്ലെന്ന് നിർത്തിയിട്ടു്.

“സ്വന്തമായി ആഗ്രഹങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും ഉള്ളവരെല്ലാം നിനക്കു് വിചിത്രരാണു്.”

ജനലിൽക്കൂടി വെളിയിലേയ്ക്കു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന അയാൾ ആ കൂട്ടുകാരനെ ഓത്തു. അയാളുടെ ആദ്യരാത്രിയെപ്പറ്റി അയാൾതന്നെ പറയുന്നതാലോചിച്ചു ആദ്യരാത്രിയിലെ ആദ്യസംഗ്രഹിക്കലും അയാൾ ഭാര്യയ്ക്കു് അഞ്ചുരൂപാ കൊടുത്തെന്നു്! ഹലിതം അവിടെയുനിന്നില്ല അവളു് വാങ്ങു് ഏതു് ചെയ്താളത്ര!

വെളിയിൽ ചേർ ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ചേർ ചെയ്യുമ്പോൾ, ചൊപ്പത്തിൽ, ചെവികൾ കൈകൊണ്ടു് പൊത്തിയും തുറന്നും ഒരു പ്രത്യേകതരം ശബ്ദം കേട്ടു രസിച്ചിരുന്നതാലോത്തു. ചേർകൊണ്ടു നന്നെണ്ണിന്റെ മണം. അതു് പ. സ്കൾക്കും ഫലിയ ഇഷ്ടമാണെന്നു് പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ടു്. തൊട്ടാവടികളും വേനപ്പച്ചകളും കാട്ടുപിടിച്ചുകിടന്ന പരമ്പിൽക്കൂടി വീട്ടിലാകും കാണാതെ ഓടിക്കളിച്ചിരുന്ന കാലം. ഒടിഞ്ഞുപോയ കപ്പലിൽ നിന്നു് ഓടിപ്പോയിട്ടു കെട്ടിക്കിടക്കുന്ന അഴക്കവെള്ളത്തിൽ കൂത്താടികൾ ഇളകിക്കളിക്കുന്നതു് നോക്കിനില്ക്കുന്ന കട്ടി. അന്നതു് കാലുകൊണ്ടു് തെ:ഴിച്ചു് തെറിപ്പിക്കാമായിരുന്നു. തെറിച്ച് മണ്ണിൽ വീഴുന്ന കൂത്താടികളെ കൗതുകത്തോടെ നോക്കിനില്ക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, ചെയ്തില്ല.

നിശ്ശബ്ദത സ്റ്റേഫാ മായപ്പോൾ അവർ വെറുതേ പറഞ്ഞു.

നിങ്ങൾക്കു് സ്വപ്നം കാണാനാണു് കൂ

പത്രലേഖകൻ

നല്ല പത്രലേഖകനാകാൻ

പരിശീലനം—തപാലിൽ
മലയാളത്തിൽ

INSTITUTE OF JOURNALISM

ALLEPPEY-I (Kerala)

ട്ടതലിയും. കഴിവുകളില്ലെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. പക്ഷേ, കഴിവുകൾ പ്രായോഗികമാക്കാനുള്ള കഴിവു നിങ്ങൾക്കില്ല.”

തീരെ അപ്രതീക്ഷിതമായിരുന്നു അതു്. ഒരു നിമിഷത്തേയ്ക്കു് അയാളുടെ മുഖത്തു കോപം പരന്നുപോലെ തോന്നി. ഒരു സിഗററ്റെടുത്തു കത്തിച്ചു വീണ്ടും സമചിത്തത പാലിച്ചു് അയാൾ ചോദിച്ചു: “ഞാനെന്തെഴുതിയ കഥ നിന്നെ കാണിച്ചിരുന്നില്ലേ?”

“ഉവ്വു്. പക്ഷേ, അതു സത്യത്തിൽ...” അയാളെ അവളൊന്നു ശ്രദ്ധിച്ചുനോക്കി. “അതിന്റെ ആശയം സ്വന്തമായിരുന്നോ? യാതൊരു പ്രകോപനവും കൂടാതെ കഴി കഴിച്ചു പുറം കൂടിയിട്ടുണ്ടെന്നു് ഒടുവിൽ നോക്കിനില്ക്കുന്നവരാൽ കഴിയിൽത്തന്നെ മുടപ്പെട്ട “റെറയ”ന്റെ കഥയല്ലേ? വാസ്തവത്തിൽ അതു സ്വന്തമാണോ?”

അവൾ നിർത്തിയ ഉടനെ അയാൾ പറഞ്ഞു. “അതെ. അതെന്റെതന്നെ കഥയായിരുന്നു.”

“ദേഷ്യപ്പെടരുതു്. നിങ്ങളുടെ കഥയല്ല, ആഗ്രഹമെന്നു പറയു്.”

അല്ലെന്നുതന്നെ രണ്ടുപേരും ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. വലിക്കുന്ന സിഗററ്റിന്റെ പുക അയാളുടെ മുഖത്തുതന്നെ വന്നു തട്ടി ശല്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അയാൾ വെളിയിലേയ്ക്കു നോക്കി. അയാളുടെ കണ്ണുകളിൽ അതുവരെയുണ്ടായിരുന്നതിലും കൂടുതൽ തിളക്കമുള്ളതായിത്തോന്നി; അല്ലെന്ന് നന്നും.

“അതു മാത്രമല്ല.” അവർ തുടർന്നു: “അനൊരിക്കൽ അമ്പലത്തിന്റെ പരിധിയിൽനിന്നും ഒരു പട്ടുകിഴവിയെ രാത്രി വീട്ടിൽ വിളിച്ചുകൊണ്ടുപോയി ഉപയോഗിച്ചു രാവിലെ പറഞ്ഞുവിട്ടു എന്ന് എന്നോടു പറഞ്ഞതും സത്യമായിരുന്നോ?”

അയാളൊന്നും മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. മുഖത്തു് അല്ലെന്ന് അസ്വസ്ഥത ഉള്ളതുപോലെ തോന്നി.

വളരെ സൗമ്യത ഭാവിച്ചു് അയാൾ ഗൗരവത്തോടെ സാവധാനം പറഞ്ഞു:

“ഇതുവരെ ലോകം പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒന്നിലും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട എല്ലാ വികാരങ്ങളെയും വിചാരങ്ങളെയും ഞാൻ അഴിച്ചുവിടാം. പക്ഷേ, ഒന്നുണ്ടു്; ഒരിയ്ക്കൽ—ഒരു ദിവസം—ഇതുവരെ ആരും ആഗ്രഹിക്കാൻ പോലും ആഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒന്നു് എനിക്കു കിട്ടും.” വിറയുന്ന കണ്ണുകളോടെ അയാൾ അവളെ നോക്കി.

സ്വപ്നം ഉച്ചത്തിൽ അവൾ പറഞ്ഞു:

“ഇപ്പോൾപ്പറഞ്ഞ വാചകം നിങ്ങൾതന്നെ ഏതോ ഒരു മഹാനായ കവിയുടേതെന്നു പറഞ്ഞു് എന്നെ കേൾപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതാണു്. മനസ്സിലാവാതെത്തന്നെ റിൾക്കെയും കമ്യൂവും ഷെനെയും മഹാത്മാരാണെന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു; വിശ്വസിക്കുന്നു. (?)

“നിങ്ങൾക്കു സെൽഫ് ഇല്ല; പാവം!”

അയാൾ ഞെട്ടിപ്പിടഞ്ഞെഴുന്നേറ്റു. ദേഹമാകെ വിയഞ്ഞാലിയിച്ചിരുന്നു. അയാൾ ഉറക്കെ അലറി:

“എനിക്കു നിന്റെ മുമ്പിൽ അസ്തിത്വം ഇല്ല. ഞാൻ നിന്റെ മുമ്പിൽ നഗ്നനാണു്. നിന്നെ കീഴടക്കാനുള്ള പുരുഷത്വം എന്നിൽ ഉണക്കെഴുന്നേൽക്കുന്നില്ല. ഞാൻ നഗ്നനാണു്—ഞാൻ നഗ്നനാണു്.” ചെറിയ ഒരു വിറയോട്ടു് അയാൾ പറഞ്ഞു: “ആ പുരുഷിണു തത്ര. എന്റെ പുരുഷിണു തത്ര. ഞാൻ വെളിയിലേക്കു പോകട്ടെ.”

അധികം ഉച്ചത്തിലല്ലാതെ അവളൊന്നു ചിരിച്ചു. ബഹുസീരിൻ കടുക്കുകൾ വിടർത്തി അവൾ അയാളെ നോക്കിക്കൊണ്ടു കിടക്കയിൽ കിടന്നു.

നിലോലലഹരി

ആരാ, രെയണച്ചു പുണർന്നാരു
ഹൃദയത്തിൽ
ആരാ, രിലിണങ്ങിയിളക്കിയ
സീതകൃതിയിൽ
ആരാ, രിലിഞ്ഞെഴുകുന്നൊരു
സംരതിയിൽ—

സംഭ്രമ
സംഭ്രമ
സാന്നിദ്ധ്യമേന്മയെന്ന
സഞ്ജീവന
സർഗ്ഗപ്രണാമ സംരതിയിൽ—

ആ നിലാകാശത്തിൻ മെത്തുഴക്കെ
പ്പിഞ്ഞിക്കീറിക്കാറിൻ
പഞ്ഞിപ്പുറത്തായി?
പരമോന്നത കേന്ദ്രരഹസ്യം
രസത്തിൻ കളളിപ്പുറത്തായി?

ആരാ, രെപ്പരിരംഭണകോടിയി-
ലേറിയുടെച്ചൊരു കപ്പിക്കാപ്പിൻ മുറി
ചന്ദ്രക്കലയായി?
ആരുടെ മുടികളുലച്ച തെറിച്ച്
ജമനീപ്പുകൾ
മഞ്ഞത്താരകളായി?

X X X.

ഈ നിലക്കുടലിൽ വക്കിലെ
വാടകമുറിയിലെനില്ക്കുന്നയാ-
യിന്നലെവന്നൊരു നിലിപ്പെണ്ണ,

നാളറിയിക്കുന്നാദിമതീവ്രതപരയുടെ
നിലോലലഹരിയിൽ നിന്നി നന-
ഞ്ഞിനി നീയിന്നും വരുമോ?

ശ്രീചക്രോജ്ജ്വലനഗന്ധാമള
വൈദ്യുതിയുടെ ശക്തിക-
ളിനിയും നീതരുമോ?

കൃഷ്ണകുമാർ

രീക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു. അയാളുടെ വിജയങ്ങൾ, പരാജയങ്ങൾ ഒക്കെ എനിക്ക് പ്രതീകങ്ങളായി വാങ്ങി. ഇന്നും അയാളുടെ ചലനങ്ങൾ നിരീക്ഷിക്കുക എന്റെ പതിവാണ്.

എന്റെ ചങ്ങാതിയെ നിങ്ങളൊക്കെ അറിയും. മലയാളികളൊക്കെ അറിയും കഴിഞ്ഞപാർലിമെന്റ് തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മാവേലിക്കര നിയോജകസംബലത്തിൽനിന്ന് 87,000 വോട്ടിന്റെ ഭൂരിപക്ഷത്തോടെ വിജയംവരിച്ച ആർ.ബാലകൃഷ്ണപിള്ള; കേരളാകോൺഗ്രസ്സിന്റെ സമുന്നതനേതാവ്.

ഒരു പ്രസിദ്ധ ഹിന്ദിചലച്ചിത്രനടന്റെ മുഖച്ഛായയും പ്രസംഗമുഖമാവാം ചില

വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് എനിക്കൊരു ചങ്ങാതിയുണ്ടായിരുന്നു തിരുവനന്തപുരത്തെ കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് ഫോമിൽ ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് കഴിഞ്ഞുകൂടി. കോളേജ് വിദ്യാഭ്യാസ കാലത്തിന്റെ 'ശ്രീൽ' മുഴുവൻ ഞങ്ങൾ പങ്കിട്ടു. തിരുവനന്തപുരത്തെ തെരുവീഥികളിൽ ഞങ്ങളുടെ സന്ധ്യകൾ അലഞ്ഞുനടന്നു. തീയേറ്ററുകൾ, ബീച്ച്, ക്ലാസ്സ്—കഴിഞ്ഞില്ല. സമരങ്ങൾ, പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ എത്ര കാര്യമുള്ളപ്പോഴും എന്റെ ചങ്ങാതി നേതൃസ്ഥാനത്തായിരുന്നു. ഞാനും മറ്റു ചങ്ങാതിമാരും അയാളുടെ പിന്നിൽ നിന്നു. ഞങ്ങളുടെ നേതാവു പിഴച്ചില്ല. ആ പാത അയാൾ പിന്തുടർന്നു; വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞു, രാഷ്ട്രീയത്തിലേക്ക് പെടാതെ, മെൽക്കിനിന്ന ഞാൻ എന്റെ ചങ്ങാതിയുടെ രാഷ്ട്രീയംഗത്തെ ചവിട്ടുകൾ വർഷങ്ങളിലൂടെ സ്വസ്കഷ്ണം നി

മ്പിച്ച ആകർഷകമായ ശബ്ദവും ചുറ്റുമുറുക്കും പ്രസരിപ്പും ഉള്ള ഈ ചെറുപ്പക്കാരനെ (നരകയറിയെങ്കിലും ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്ക് വയസ്സ് മുപ്പത്തേഴായിട്ടില്ല) ആരും വളരെ വേഗം ഇഷ്ടപ്പെടും. ആരേയും വശീകരിക്കുന്ന മനോഹാസവും തീക്ഷ്ണമായ നോട്ടവും പെട്ടെന്നൊന്നും കാർഷ്യമായിത്തീർന്നു മാഞ്ഞുപോവുമില്ല. അവിഭക്തകമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള വിദ്യാർത്ഥിയെന്ന നിലയിലൂടെ രാഷ്ട്രീയംഗത്തേയ്ക്കു കടന്നുവന്ന ബാലകൃഷ്ണപിള്ള കേരളത്തിലെ ആദ്യത്തെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മന്ത്രിസഭയെ നിലംപരിശാക്കിയ വ്യാപാരസമരത്തെത്തുടർന്നുണ്ടായ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ കോൺഗ്രസ്സിനെതിരെ കേരള നിയമിതഭയിലേയ്ക്കു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. കേരള നിയമസഭയിലെ ഏറ്റവും പ്രായം കുറഞ്ഞ അംഗം എന്ന റെക്കോർഡ് അദ്ദേ

ഹത്തിന്റേതാണ്. കൊല്ലവർഷം 1110-ൽ ശ്രീ. കിഴുട്ടു രാമൻപിള്ളയുടെ പുത്രനായി ജനിച്ച അദ്ദേഹം പുനലൂർ ഫൈസ്കൂളിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ വിദ്യാർത്ഥിയെന്ന നിലയിലായിരുന്നു. കോളേജിൽ ചെന്നിട്ടും വിദ്യാർത്ഥിയെന്ന നിലയിലും വിദ്യാർത്ഥിഫെഡറേഷനിലും പ്രവർത്തിച്ചു. ഫെഡറേഷൻ പ്രവർത്തനത്തിനായി മഹാത്മാഗാന്ധി കോളേജിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം പുറത്താക്കപ്പെട്ടു. അന്ന് ശ്രീ. മക്കപ്പുഴ വാസുദേവൻപിള്ളയായിരുന്നു നായർ സർവീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ സെക്രട്ടറി.

"ഇന്നു ഞങ്ങൾ സഹപ്രവർത്തകരാണ്." ബാലകൃഷ്ണപിള്ള ഒരു മനോഹാസത്തോടെ മാർക്കിടുന്നു. സംവരണം സാമ്പത്തികാടിസ്ഥാനത്തിലാവണം എന്ന് ശക്തിയായി വാദിക്കുന്നു എൻ. എസ്. എസ്. കേരളാകോൺഗ്രസ്സും എന്തു ഇവിടെ കാക്കുക.

1957-ലെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ കമ്മ്യൂണി

എം. കെ എസ്. പിള്ള

1957-ൽ പത്തനാപുരം താലൂക്ക് യൂണിയന്റെ പ്രസിഡണ്ടായ ബാലകൃഷ്ണപിള്ള 58-ൽ ഡയറക്ടർ ബോർഡ് അംഗമായി. അന്നുമുതൽ 68 വരെ ആ നില തുടർന്നു.

കേരളാകോൺഗ്രസ്സിന്റെ സ്ഥാപക സെക്രട്ടറി ആയ അദ്ദേഹം ഇന്നും ആ സ്ഥാനത്തു തുടരുന്നു. കേരളാകോൺഗ്രസ്സിനു മാത്രമേ കേരളത്തിനുപേജി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ കഴിയൂ എന്ന അദ്ദേഹം ഉറച്ചുവിശ്വസിക്കുന്നു. തമിഴ്നാട്ടിൽ ഭൂവിപ്ലവനേതാവ് കഴകത്തിനുള്ള സ്ഥാനമുണ്ട് കേരളാകോൺഗ്രസ്സിന്നിവിടെ ഉള്ളത് എന്ന് തുറമുഖത്തിന്റെ കരളിലൂടെ അദ്ദേഹം ഏതൊരു പരഞ്ഞു ലേയാളനാട്ട് ആഹിസിതം ഞങ്ങൾ സംസാരിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു.

ശ്രദ്ധേയനായ ഒരു രാഷ്ട്രീയനേതാവ്.

സ്റ്റുപാർട്ടിക്കുവേണ്ടി അഹോരാത്രം പണിയെടുത്ത ബാലകൃഷ്ണപിള്ള തുടർന്നു വന്ന സെൽഭരണത്തിൽ തികച്ചും അതുപുനായിരുന്നു. നാടാകെ ഉണർന്ന അമർഷത്തിന്റെ അലകൾ അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചു. 1958-ൽ അദ്ദേഹം കോൺഗ്രസ്സിൽ ചേർന്നു. വിമോചനസമരത്തിനു നേതൃത്വം നല്കി. കോൺഗ്രസ്സിൽ ചേർന്ന് മാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അദ്ദേഹം കെ. പി. സി. സി. എക്സിക്യൂട്ടീവിൽ ഏറ്റെടുത്തു. സി. യിലും അംഗമായി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള രാഷ്ട്രീയകക്ഷികളിൽ പെട്ടെന്ന് നേതൃസ്ഥാനത്തേയ്ക്കുയർന്നു പലർക്കും അത്ഭുതകരമാണ്. എന്നെ സാമ്പത്തികമായിത്തോളം അതുതന്നെ അത്ഭുതം സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല. ഒരു നേതാവിന്റെ പ്രത്യേക സ്വഭാവവിശേഷങ്ങൾ കോളേജ് കാലത്തുതന്നെ അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്നതാണ് അതിന് കാരണം. എൻ. എസ്. എസിലും ഇതേ തോതിലായിരുന്നു ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ഉത്തർ

"കേരളത്തിനു പുറത്തു താല്പര്യങ്ങളില്ലാത്ത ഒരൊറ്റ പാർട്ടി കേരളാകോൺഗ്രസ്സാണ്." അദ്ദേഹം തറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. "കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികൾക്കു ദേശീയവും അന്തർദ്ദേശീയവുമായ കെട്ടുപാടുകളുണ്ട്. കേരളത്തിലൊളങ്ങുന്നതല്ല അവരുടെ താല്പര്യങ്ങൾ. കോൺഗ്രസ്സിനു മുണ്ടു ദേശീയതാല്പര്യങ്ങൾ. അങ്ങനെ മറ്റൊരാൾ പാർട്ടികൾക്കും. മുസ്ലീംലീഗും അക്കാലിദളവും ചില പ്രത്യേക സമൂഹങ്ങളെ മാത്രം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ പരിമിതികൾ അവയ്ക്കുമില്ല." അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിലമ്പിച്ച ശബ്ദം ഉയർന്നു: "കേരളത്തിലെ ഉള്ള നങ്ങളുടെ കയറ്റുമതിക്കുവേണ്ടി വാങ്ങി നാം സമ്പാദിക്കുന്ന വിദേശനാണ്യവില ഇവിടെത്തന്നെ ചെലവഴിക്കപ്പെട്ടാൽ പത്തുകൊല്ലത്തിനകം നമ്മുടെ തൊഴിലില്ലായ്മ മാറ്റം. സർട്ടിഫിക്കറ്റും കക്ഷത്തിലിടുകി ഉത്തരേന്ത്യൻ നഗരങ്ങളിൽ (ശേഷം 45-ൽ)

പന്ത്രണ്ട്
(തുടർച്ച)

ഒരു കണ്ണുകൾ തുറക്കുമ്പോൾ പ്രഭാതം പൊട്ടിവിടുകയായിരുന്നു; അതിന്റെ മനോഹരമായ ആദ്യപ്രഭാതം പൊട്ടിച്ചിതറാൻ തുടങ്ങുകയായിരുന്നു. ദൂരെദൂരെ നിന്നും പുലികളുടെ നീലനിറം കിളികളുടെ ചിലമ്പൽ കേൾക്കാൻ തുടങ്ങി അതൊഴികെ മറ്റൊന്നും നിശ്ശബ്ദതയും, നിശ്ചലതയും മാത്രമായി നിലകൊണ്ടു വളരെനേരം കാത്തിരുന്ന് ഒരു കൊച്ചുകാറ്റുപോലും വീശിയില്ല; ഒരിലപോലും എങ്ങും അനങ്ങിയില്ല. ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ അവസാനത്തിനു ശേഷമുള്ള തുടക്കമായിരിക്കുമോ അതെന്ന് കണ്ണുകൾ മിഴിച്ചു ഞാൻ സംശയിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ—

കിഴക്കുനിന്നും ഓടിവരുന്നതിന്റെ കാലിശബ്ദങ്ങൾ നീങ്ങിനീങ്ങിയടുത്തു ഞാൻ അങ്ങോട്ടു നോക്കി. നിരത്തിൽ കൂടി ലോനപ്പൻ ഓടിവരികയായിരുന്നു. ഒരിടത്തും നില്പാത, ഇടവും വീഴും നോക്കാതെ അയാൾ പടിഞ്ഞാട്ട് കിതച്ചുകൊണ്ടോ മറഞ്ഞു. അപ്പോഴേക്കും വേറെ രണ്ടുമുന്നാളുകൾ അതേപോലെ ഓടിവന്ന് പടിഞ്ഞാട്ടുപോയി. പിന്നെയും ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ അതേപോലെ കടന്നുപോയി അവരുടെയെല്ലാം പിന്നിൽ ആദ്യം ലോനപ്പന്റെ ഭാര്യയും, പിന്നെ കുട്ടികളെ താങ്ങിയെടുത്ത കറെ സ്ത്രീകളും അവരായി കഴിയുന്നത്ര വേഗതയിൽ പടിഞ്ഞാട്ടോടി അവരുടെ പിന്നിൽ കിതച്ചുകിതച്ചുകൊണ്ട് നാരായണമ്മയും ഓടിവരുന്നതായിരുന്നു അയാളുടെ തോളിൽ അപ്പോൾ രണ്ടാമുണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ മുഖത്ത് നിരത്തിൽ ഒരു നിമിഷം കിതച്ചുകൊണ്ടുനിന്നു. കിതപ്പുകാരണം, ഉറക്കെ പറയാൻ കഴിയാതെ എന്തോ രാഗം കാട്ടി വീണ്ടും അയാൾ ഓടാൻ ആരംഭിച്ചു നാരായണമ്മൻ പോയതിൽ പിന്നെയാണ് ഖദർജ്ജുധരിച്ച മെലിഞ്ഞ മനുഷ്യനും കുട്ടിയും വന്നത്. അവരും ഏകദേശം ഓടുകതന്നെയായിരുന്നു. അന്ധനായ ഒരാളെ ഓടി

ക്കാൻ സാധിക്കുന്നത്ര വേഗതയിൽ കുട്ടി അയാളുടെ കൈപിടിച്ചു വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ടുപോയെന്നു. അവരും പോയിക്കിഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് സരോജിനി വന്നത്. അവൾ ഓടുകയായിരുന്നു. എങ്കിലും അതിവേഗത്തിലാണ് നടന്നിരുന്നത്. അവളും പടിഞ്ഞാറ്റുപോലെയോടുകൂടിയിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവളും അങ്ങോട്ടുതന്നെ പോകുമായിരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിചാരിച്ചു. പക്ഷേ, അവൾ അങ്ങിനെ ചെയ്തില്ല. എന്റെ പുരയുടെ അരികിൽ കടക്കുന്ന സ്ഥലത്തു അവൾ നിന്നു; പടിഞ്ഞാറ്റു ഭാഗത്തേക്ക് നോക്കിക്കൊണ്ട്. പിന്നെ തലതിരിച്ചു അ

വി.ടി.നന്ദകുമാർ

വൾ എന്നെ നോക്കി എന്നിട്ട് വളരെ സാവധാനം, എന്റെ മുററത്തേക്കിറങ്ങുന്ന വേലിയുടെ ചിതച്ചുപിടിച്ചു ഭ്രമിച്ചതും മുളകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതുമായ വാതിൽ തുറന്നു അകത്തേക്കുകടന്നു; പാവപ്പെട്ട അടക്കിപ്പിടിച്ചു; കയ്യിലെ മൊത്തയുടെ സമനിലതെറ്റിക്കാതെ. പത്തുപതിനേഴ് വയസ്സുപ്രായമായ എല്ലാ പെൺ കുട്ടികളും ചെയ്യാറുള്ളപോലെ ആടിയും, അനങ്ങിയും അവൾ മുഖോട്ടുവന്നു. അ

ങ്ങിനെ നടന്നടുക്കുന്ന അവളുടെ ഓരോചലനങ്ങളും ഞാൻ നോക്കിയിരുന്നു.

ഉമ്മറത്തെ കൊച്ചിയത്തു വന്നുകയറിയപ്പോൾ അവളുടെ മുഖത്തു ഭീകരതയും വ്യസനവുമുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങിനെയാകട്ടെ അപൂർവ്വമായുണ്ടായ ഒരുതരം സന്തോഷത്തോടെ ഞാൻ അവളുടെമുഖത്തേക്കുതന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവൾ മൊത്ത ആട്ടിയുലച്ചുകൊണ്ട് ഒരുനിമിഷം നിന്നു. എന്നിട്ട് എന്നോടായി പറഞ്ഞു: “അറിഞ്ഞില്ലേ? ആ പെണ്ണിന്റെ—” അവൾ തലയാട്ടി ആകൊച്ചു പുരയിലേക്ക് ആംഗ്യം കാട്ടി. “പുതിയ ആളില്ലേ, ആ വണ്ടിക്കാരൻ? അവനോ, ആ കൂററൻമത്തായിയോ ആരോ കത്തി കൊന്നു. എന്തോരം ആളുകളാകാണാൻ പോന്നെന്നോ—!”

“എവിടെയാ?” ഞാൻ ചോദിച്ചു. അങ്ങിനെ ചോദിച്ചത് അത്രയധികം മനുഷ്യർ പടിഞ്ഞാറ്റു ഭാഗത്തേക്ക് ഓടിയതു കൊണ്ടായിരുന്നു.

Shelley

“ആ ഷാപ്പിന്റെ ഇപ്പള്ളത്ത് വച്ചാണ് പരണ കേട്ടത്” സരോജിനി വിസ്മയിച്ചു.

ആരാണ് കത്തിയതെന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചില്ല. എന്തെന്നാൽ, മരണം സംഭവിച്ച നിമിഷം, ജീവിതം അവസാനിച്ചിരിക്കുന്ന നിലയിൽ, അങ്ങനെയൊരു ചോദ്യം അപ്രസക്തമായിരുന്നു. വികാരമന്യമായ എന്റെ ഭാവം സരോജിനിക്കു് പേഗം മനസ്സിലായെന്നു് തോന്നി. അവൾ തുടർന്നു പറഞ്ഞു: “ആൾ നശിച്ച കാര്യം നിന്നു; വസുദൈവം നശിച്ചു. എന്നാലും ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾ തൊന്നുചേർന്നിരിക്കുന്നു. എന്റെ നിസ്സംഗവും വികാരവേഗമില്ലാത്ത ഭാവവും സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അവർ ചോദിച്ചു: “ഇതൊന്നും അറിഞ്ഞില്ലേ?”

ഇല്ലെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ അത്ഭുതപ്പെട്ടു: “പല്ലാത്തൊരാളു് തന്നെ—”

അപ്പോൾ ഒരു മുഹൂർത്തത്തിൽതന്നെ

ഞാനും അവളും നിരന്തരമായി നോക്കി, കിഴക്കുന്നും കട്ടികളുടെ ശബ്ദങ്ങൾ ആത്മീയമായി വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങോട്ടു് നോക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോഴേക്കും മറിയവും, അവളുടെ പിന്നിൽ കെട്ടിപ്പാട്ടും ബഹളവും ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടു് വരുന്ന കട്ടികളേയും കാണാറായി.

അവിടെനിന്നും പോയ അതേ വേഗത്തിലായിരുന്നു മറിയവും കട്ടികളും. എങ്ങനെയോ നോക്കാതെ അവൾ തന്റെ പുരയിലേക്കു് കയറി. അവളുടെ വസ്ത്രങ്ങളിലും മറ്റുമായി പിടിച്ചു തൂങ്ങിക്കൊണ്ടു് കട്ടികളും അവളോടൊന്നിച്ച് അകത്തേക്കു് കടന്നു. അതോടെ അവിടെമെല്ലാം ശബ്ദമന്യമായിത്തീർന്നു. ഒരിക്കൽക്കൂടി അദ്ധ്വാനരായ ആ കട്ടികളുടെ കെട്ടിമറിച്ചിലിന്റെയും, വഴക്കുകളുടെയും ബഹളങ്ങൾ ഉയർന്നു.

അതങ്ങിനെ നോക്കിനില്ക്കുമ്പോൾ തന്നെ മറ്റൊന്നു കൂടി സംഭവിച്ചു. പടിഞ്ഞാറുനിന്നും നിശ്ശബ്ദരായ ഒരു സംഘം ആളുകൾ നടന്നു വന്നു. ഏറ്റവും മുമ്പി

ലായി ജോണി നടന്നിരുന്നു. അവൻ കയ്യിൽ എന്തോ മറച്ചുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് തോന്നി. അവന്റെ പിന്നിൽ ഒരു സംഘത്തിൽ ലോനപ്പൻ, ജൂബിയട്ട കരുത്തുമെറഞ്ഞ മനുഷ്യൻ, നാരായണമ്മൻ—അങ്ങിനെ പടിഞ്ഞാട്ടു് കാടിയ വരല്ലാമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു നിശ്ശബ്ദ ഘോഷയാത്രപോലെയായിരുന്നു അവരുടെ വരവു്.

ജോണി പിന്നിലേയ്ക്കോ ഏതെങ്കിലും ഭാഗങ്ങളിലേയ്ക്കോ നോക്കിയില്ല മറ്റൊരും തന്നെ അങ്ങിനെ ചെയ്തില്ല. അവരെല്ലാം ജോണിയിൽനിന്നും, സ്വപ്നമകലത്തു മാറി നടക്കുകയായിരുന്നു; അവനെത്തന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടു് ആ ചെറിയ പുരയുടെ മുമ്പിലായിത്തീർന്നു ജോണി നിന്നു; എന്നിട്ടു് പുരയിലേക്കു നോക്കി അപ്പോഴേയ്ക്കും, മറിയവും കട്ടികളും പുറത്തേയ്ക്കു വന്നിരുന്നു. പരിഭ്രമത്തോടേയും ഭയത്തോടേയും മറിയം ജോണിയുടെ നേരെ നോക്കി. എന്നാലും അവൻ—അവൻ മാത്രം— മറിയത്തിന്റെ മുന്നിലേയ്ക്കു നടന്നുചെന്നു. നിശ്ചയമായിരുന്നു അവന്റെ കർവ്വപ്പാൽ. അതു കണ്ടുകൊണ്ടായിരിക്കണം, മറിയം ഒന്നു പിന്നോക്കം മാറി പിന്നെ ഉറക്കെ ശബ്ദിച്ചു. “മോനേ, ജോണി—”

അതൊന്നും കേൾക്കാത്തപോലെ അപ്പോഴും അവൻ അവളുടെ മുമ്പിലേക്കു നടന്നുകൊണ്ടുനടന്നുവരികയായിരുന്നു. ഭയത്തോടെ മറിയം പിൻമാറി പിൻമാറിക്കൊണ്ടു്, അവസാനം പുരയുടെ ചെററയോട്ടു് ചേർന്നു നിന്നു. ജോണി അവളുടെ തൊട്ടു മുമ്പിലെത്തിനിന്നു. എന്നിട്ടു് അവളുടെ മുഖത്തേക്കു നോക്കി. ഭീതി നിറഞ്ഞു്, കണ്ണുകൾ മിഴിച്ചു അവനെത്തന്നെ നോക്കുകയായിരുന്നു മറിയം.

ഒരു നിമിഷമേ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. പെട്ടെന്നു് കയ്യിൽ മറച്ചുപിടിച്ചിരുന്ന സാധനം നീട്ടിക്കൊണ്ടു് അവൻ പറഞ്ഞു: “ഇന്നാ അമ്മച്ചി, ഇതോണ്ടാണു്—”

അതൊരു കറാമമായിരുന്നു രക്തക്കറയേറു് തിളക്കമില്ലാത്ത നീണ്ടൊരു കറാരം. അതിലേക്കു് ഉറുനോക്കി ഭയന്നു വിറച്ചുകൊണ്ടു് മറിയം ചോദിച്ചു: “നീയുണോ?”

“അതെ. എല്ലാം കഴിഞ്ഞു—” ജോണി കറാരം മറിയത്തിന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു് തിരിഞ്ഞുനടന്നു.

കുഴപ്പം പിടിച്ചുകൊണ്ടു് മറിയം കരഞ്ഞു. കരഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്നെ അവൾ ഉറക്കെ വിളിച്ചു. “മോനേ, ജോണി—”

അവൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കിയില്ല, നിന്നില്ല. ആരേയും ശ്രദ്ധിച്ചതുമില്ല. ജോണി നിരന്തരം കയറി പടിഞ്ഞാറോട്ടു നടന്നു. ഒരാളും ഒരക്ഷരംപോലും പറയാതെ അങ്ങിനെത്തന്നെ നീല്ക്കുകയായിരുന്നു. പിന്നീടു് അവരെല്ലാം അവനെ അനുഗമിച്ചു. നിവർത്തിപ്പിടിച്ച കറാരവുമായി മറിയം അപ്പോഴും അങ്ങിനെത്തന്നെ നീല്ക്കുകയായിരുന്നു.

സരോജിനി എന്റെ അരികിലേക്കു് നീങ്ങിവന്നു എന്നിട്ടു് ഒരു കൈ എന്റെ നേരിൽ പച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: “വത്ര നമുക്കകത്തേക്കു് പോയി ചായ തിപ്പിക്കാം—”

തോളിൽ അവൾ സ്ഥിരിച്ചഭാഗത്തു് എനിക്ക് ഒരു തണുപ്പു തോന്നി. മുഖമുയർത്തി ഞാൻ അവളെ നോക്കി. അവൾ ദുഃഖത്തോടെ മനഃപരിവർത്തനം പ്രകടിപ്പിച്ചു. ഞാൻ എഴുന്നേൽക്കാൻ ശ്രമിക്കാതിരിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ അവൾ നിർബന്ധിച്ചു “വത്രനേയ്” അതൊന്നും നോക്കിയിരിക്കാണ്ടു്?”

ഞാൻ എഴുന്നേൽക്കാൻ പ്രയത്നിക്കുമ്പോൾ അവൾ എന്നെ സഹായിച്ചു. എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ, കൈ പിടിച്ചു എന്നെ നടത്തിക്കൊണ്ടു് അവൾ പറഞ്ഞു: “ഒന്നിന്നും ഇനി വിചാരിക്കേണ്ടാട്ടോ. എല്ലാത്തിന്നും ഞാനാണു്.”

ഞാൻ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. അകത്തേക്കു കടന്നപ്പോൾ, എന്റെ രണ്ടു കൈത്തണ്ടയിലും പിടിച്ചുനിൽക്കുന്ന മുഖമുയർത്തിനോ കിടക്കൊണ്ടു് സരോജിനി ചോദിച്ചു: “എന്താണു് സ്നേഹോണ്ടോ?”

“ഉണ്ടു്.”

“ഞാൻ കാണാൻ ചിത്തുമില്ലേ?” അപ്പോൾ ഒരിക്കൽക്കൂടി ചരിച്ചുപിടിച്ചിരുന്ന അവളുടെ മുഖത്തേക്കു് ഞാൻ നോക്കി. മുഖത്തിന്റെ ആ ഒരു ഭാഗം കാണുവാൻ എനിക്ക് കൗതുകം തോന്നി.

“അല്ല” ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. അവൾ എന്റെ മാർച്ചിങ്ങിൽ മുഖമുയർത്തി. അപ്പോൾ അവളുടെ നിശ്ചാസം ഞാൻ ഏല്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു; അതിനു് ചുറ്റും ചേർന്നു മുണ്ടായിരുന്നു.

(അവസാനിച്ചു)

marriage information services

“ഒരു ചുരുക്കത്തിൽ” ആദ്യമായി ആവശ്യമായിത്തീർന്നു. അവിടെ പക്ഷേ ഒരേ ചെറിയൊരു ചുരുക്കത്തിൽ വെറും. ആദ്യത്തിന് തികച്ചും ചെറിയൊരു ചുരുക്കത്തിൽ എന്ന് വെറും. അങ്ങനെ സംഭവിക്കുമ്പോൾ അന്യോന്യം വിട്ടുപോകു് അവർ സന്തോഷം വന്നു. സൗഖ്യത്തിന്റെ അസ്തിത്വം തൃപ്തിപ്പെടുന്നു. വിവാഹത്തിന് മുമ്പ് ഇരുവരുടെയും സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് സഹായകമായിരിക്കും. ഒരാൾ മറ്റൊരാളുടെ സൗഖ്യത്തിന്നും സഹായത്തിനായി എന്തു ചെയ്യാൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടോ എന്നു് എന്താണു് മനസ്സിലാക്കുവാൻ ആതു് വഴിവെക്കും.”

ഉത്തരവാദിത്വബോധത്തോടെ “മിസ്സ്” ഈ പ്രസ്താവന സാധ്യം ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നു. ഓരോരുത്തരുടെയും സ്വഭാവത്തിനനുയോജ്യമായ ബന്ധത്തെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ വിശദമായ ചെറിയ തിരഞ്ഞെടുക്കലാണു് “മിസ്സ്” കോളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക മാനദണ്ഡത്തിൽ പ്രകാശത്തിന്റെ രശ്മികൾ പകരുന്ന.

മാര്യോജ് ഇൻഫർമേഷൻ സർവ്വീസസ്,

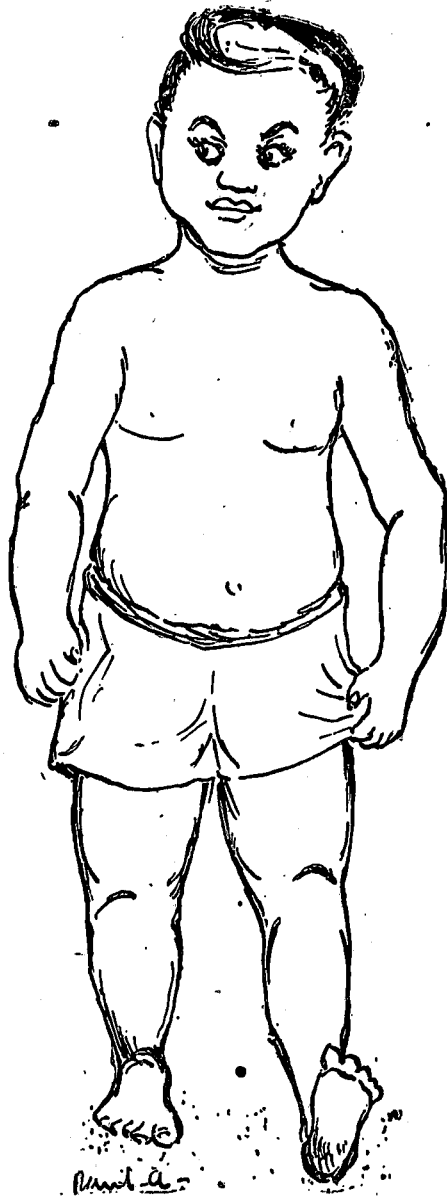
പി. സി. റോഡ് ബിൽഡിംഗ്സ്,
പി. ഒ. റോഡ്, തൃശ്ശൂർ-1.

THE LARGEST INSTITUTION IN ITS KIND **miss**

diana ICR53-71

സതീശൻ എന്നു പൂർണ്ണനാമമുള്ള, സതീശ് എന്നും, തതി, തതീശ്, ടടി സൻ മുതലായ പേരുകൾ വിളിക്കുന്നവരുടെ മനോധർമ്മവും, സൗകര്യവും, പല്ലു, ചുണ്ടു ഇവയുടെ കണ്ടിഷനും അനുസരിച്ച് വിളിക്കപ്പെടുന്നവനുമായ മഹാൻ കമിഴ്ന്നുകിടന്നു രാവിലെ അഞ്ചുമണിക്കു 'ടിൻ, ടിൻ, ടിൻ' എന്ന പ്രഭാതശബ്ദം മുഴക്കിക്കൊണ്ടു ഉറക്കമെന്നിറുട്ടു സജീവ ജാഗ്രാവസ്ഥയിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ചില പക്ഷികൾ ചിലയ്ക്കുകയും പുലരിനക്ഷത്രം പൊലിയാൻ ആലോചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടാകും.

കറച്ചുനമയം സതീശൻ കിടന്നതു പോലെതന്നെ കിടക്കുന്നു. പിന്നെ ജാഗ്രാവസ്ഥയിലേയ്ക്കുള്ള രംഗപ്രവേശം നാടകീയമാക്കേണ്ടതിലേയ്ക്കായി 'ടിൻ, ടിൻ ടിൻ' എന്നു പല പ്രാവശ്യം മൊഴിയും. ജയലത്തെ പള്ളിയിലെ മണിയിൽ കപ്താർ നിൽക്കുന്ന സംഗീതമാണു് അദ്ദേഹം ആവർത്തിക്കുന്നതു്. വിശ്വാസികളെ പ്രധാനമായും, വിശ്വാസിക്കാത്തവരെയും ഉണർത്താനായി കപ്താർ കത്തപ്പി തൊടുത്തുവിട്ടു സപരത്തോടുകൂടിയേ എണിക്കാവൂ. എന്നതു് അദ്ദേഹം ഒരു നിർബ്ബന്ധമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. ഏതിനും വേണമല്ലോ ഒരു അടുക്കം ചിട്ടയും സജീവതയുടെ പ്രധാന ലക്ഷണം സപരമുണ്ടാക്കുകയാണെന്നു് സതീശൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. ഭരണമെന്നതു് വളരെ അധികം സംസാരവും വളരെ കറച്ചു പ്രവൃത്തിയുമാണെന്നു് തുറന്നുപറഞ്ഞു മുഖ്യമന്ത്രി രേിച്ച കാലത്തു് ഭൂജാതനായ സതീശൻ സ്വപരമുണ്ടാക്കുന്നതിൽ തല്പരനായതു് സ്വാഭാവികമാണു്. ഭാരത്തെ ഉണരുന്ന പക്ഷികൾ നേരത്തെ ഉണരുന്ന പൂഴക്കളെ ഹി സിച്ച് ആഹരിച്ച് നേരത്തെ ഉണരുന്നതുകൊണ്ടുള്ള ആദായവും അപകടവും പ്രകടമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ സതീശൻ ചലിച്ചുതുടങ്ങുന്നു. അദ്ദേഹം കൈകളിലും കാലുകളിലും മസിലുകൾ വളരേണ്ടതിലേയ്ക്കായി വലതുവശ

ത്തുകിടന്നു കൂക്കം വലിക്കുന്ന പിതാവിനേയും ഇടതുവശത്തു് പുതപ്പിന്റെ കീഴെ കൊള്ളുന്നിൽ പട്ടുപ്പാ പുഴവെന്നതു പോലെ കിടന്നു സ്വപ്നം കാണുകയും ക്രമമായി മുങ്ങുകയും ചെയ്യുന്ന മാതാവിനേയും സജീവമായി ഇടിക്കുകയും തൊഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. രണ്ടുപേരും ഉണരുന്നു. മൊൾ പറയുന്നു. "അനങ്ങാതെ സതീശു്, അനങ്ങാതെ." മറ്റൊരാൾ പറയുന്നു. "മിണ്ടാതെടോ, ഒരങ്ങു് ഒന്നുടേ." അവർ വീണ്ടും നിദ്രയെ അലംബിക്കുന്നു. അനങ്ങാതെ കിടക്കുക എന്ന അഭ്യാസം സതീശനു് വശമില്ല. എങ്കിലും അദ്ദേഹം അനങ്ങാതെ കിടക്കുവാൻ ഒരു ഭഗീരഥശ്രമം നടത്തിനോക്കുന്നു. പഴയതുപോലെ കമിഴ്ന്നു് ഒരു കാൽ മടക്കി വച്ച് ചലനരഹിതമായ ഒരു സൂര്യപർവ്വത (Supine) പോസിന്റെ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നു. പക്ഷേ, തലപൊക്കി ജനാലയിൽകൂടി വെളിയിലേയ്ക്കു നോക്കാതിരിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല ജനാലയുടെ അപ്പുറം ലോകമാണു് (ഇപ്പുറം വീടാണു്) ലോകത്തിലാണു് കാര്യങ്ങൾ നടക്കുന്നതു്. ആ ലോകത്തിലെ അന്ധകാരം സാവധാനം മാകുകയും അതു് വെളിച്ചത്തിന്റെ ആദ്യകിരണങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു കാണുന്നതു് സതീശനു് ഹിതകരമാണു്. രാത്രി ഓരോ ദിവസത്തിന്റെ അന്ത്യമാണു്, മരണമാണു്, ശവകുടീരമാണു് രാത്രിയിൽ പകലിന്റെ നന്മകൾ കൂമ്പടയുകയും അന്ധകാരത്തിന്റെ ഇരുണ്ട പ്രഭാതം കൾ ഇരതേടി ഉണരുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രഭാതത്തിൽ ആ ഇരുണ്ട പ്രണതാക്കൾ മാളങ്ങളിൽ ഭളിക്കുകയും കൂമ്പടത്തെ നന്മകൾ താരരപ്പക്കൾപോലെ വിടുകയും ചെയ്യുന്നു. ആദ്യകിരണങ്ങൾ കാണുമ്പോഴാണു്, ആ കിരണങ്ങളിൽ തെങ്ങോലത്തലപ്പകൾ നൃത്താട്ടുകയും മറ്റും കാണുകയും പക്ഷികൾ പറക്കുന്നതു് മറ്റുമായ സ്വപ്നം കേൾക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ആണു് സതീശനു് ഒരു സംഗീതനിർദ്ധരി പ്രവഹിച്ചുതുടങ്ങുന്നതു്.

ഉത്തരായന കിലു പാടി,
ഉന്മാദിനി വണി കേറി.
എന്നും,

മായാജാലക വാതിൽ തുറക്കും, മധുരത്മരനകലെ മന്ദമന്ദമായ മണി വിലക്കഴിയും മഞ്ഞുഭാഷിണികൾ, നിങ്ങൾ മന്ത്രവാതിനികൾ എന്നും, ഭഗവാന്നൊരു കുറവനായി, ശ്രീപാർബ്വതി കരത്തിയായി, തനമാശത്തിൽ തിരുബാതിരനാൾ തീർത്തെന്നു പോയി. എന്നും സതീശൻ പാടുന്നു. പാട്ടു് വളരെയൊന്നും ഒറിജിനൽപോലെ ആയിരിക്കുകയില്ല വലയാറ്റും ദേവരാജനും ഒക്കെ ദൂരെ. സതീശൻ സ്വന്തമായി ചില വാക്കുകളും, താളവും നിൽക്കുന്നു. പാടുന്നതു് ആത്മാർത്ഥമായിട്ടാണു്. നേട്ട

ത്തിന്റെ മേന്മയിലല്ല, നേട്ടത്തിന്റെ പിന്നിലുള്ള ശ്രമത്തിലാണു് കാര്യം എന്നു് ആദ്യമായി നാലു മിനിറ്റു മൈൽ ഓടിയ റോജർ ബാനിസ്റ്റർ പറയുന്നുണ്ടു്. ഈ മാനദണ്ഡം വച്ചു സതീശന്റെ പ്രകടനത്തെ അളന്നു് പ്രകടനം മെച്ചമാണെന്നുതന്നെ വിധിയെഴുതണം.

വേറെയും പാട്ടുകൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നില്ല. ഹിന്ദിവിഷ്ണുയൊന്നും അദ്ദേഹത്തിനില്ല ഹിന്ദിയെങ്കിൽ ഹിന്ദി ഒരു ഭാഷയല്ല എന്നിത്ര കാര്യമിരിക്കുന്നു എന്നാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോഭാവം. ഹിന്ദി എഴുതാനും ടൈപ്പു ചെയ്യാനുമൊക്കെ കറച്ചു് അസൗകര്യമായിരിക്കും. പക്ഷേ, എഴുതാനും ടൈപ്പു ചെയ്യാനും വിഷമമുള്ളതു പാടാമല്ല. ഹിന്ദി രാഷ്ട്രഭാഷയാണെന്നുള്ളതു് അദ്ദേഹത്തെ ഹി

ജെ. കെ. വി.

നി അനുകൂലി ആക്കുന്നത്. അത് സംഗീതാത്മകമാണെന്നുള്ളതാണ്.

രൂപ് തേരാ-
മത്താനാ,
പ്യാർ മേരാ,
ദീപാനാ,

അടുത്ത വരികളുടെ ഇരുണം ഉത്പാദിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു സതീശൻ ആത്മാത്മമായി മുളമ്പോഴാണ് ചിലപ്പോൾ മാതാവു ഗർജിക്കുക. 'മിണ്ടാതെ ഭഗവതി, മിണ്ടാതെ.' പിന്നെ സ്വരം മയപ്പെടുന്നു. "എന്റെ മോനല്ലേ. മിണ്ടാതെ. അമ്മയൊന്നൊരാളുടെ

കരേക്കാലം മുസ് തമിഴ്നാട്ടിൽനിന്നും ഒരു പ്രശസ്തഗായകൻ വന്നു ഒരു കല്യാണവിളിയിൽ പാടിയിരുന്ന കാരണ വർ പറഞ്ഞു: "എടാ ഗോവിന്ദാ, ഭാഗവതക്ക് പെട്ടെന്ന് എന്തോ അസുഖമാണെന്നു" തോന്നുന്നു കൈയ്യുംകാലുമിട്ടു കടഞ്ഞു നിലവിളിക്കുന്നതു കണ്ടില്ലെങ്കിൽ കയറിയെഴുതിയ കെട്ടിയിട്ടിട്ട് വെട്ടുന്നതിനായി കൊണ്ടുവന്നു. അല്ലെങ്കിൽ കല്യാണം നടക്കില്ല." നാടകമാണ്. അവിടെ സംഗീതം ആസ്വാദിക്കപ്പെടണമെന്നില്ല. സതീശൻ പൂർണ്ണമായിത്തന്നെ അമ്മയെ നോക്കി അനുഭവിക്കുന്നു. ഈ അമ്മയ്ക്ക് കലയില്ല. പക്ഷേ സംഗീതം നിറയുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിനറിയാം, ഒരു കൈയ്യെടുത്തു പുറത്തു വരുന്നതും, സ്ഥാനപരിഗണനകളാതെ എവിടെയെങ്കിലും തല്ലുകയുണ്ടാകും. മർദ്ദനമേറ്റ സംഗീതത്തെ പോഷിപ്പിക്കാൻമാത്രം പ്രതിഫലം സംഗീതത്തിൽനിന്നും കിട്ടാത്തതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അടുത്തതായി കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശാസ്ത്രത്തിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നു. വിരലുകൾ മടക്കി പറയുന്നു, "രണ്ടു, നാലു, ഒന്ന്." ഇതു പലപ്രാവശ്യം ആവർത്തിക്കുന്നു. ആവർത്തനം തപരിതവും, ഉച്ചൈസ്തരവും ആകുമ്പോൾ സതീശൻ ആത്മാവിലെ സംഗീതത്തിന്റെ സമർത്ഥതയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാസ്ത്രപഠനം സംഗീതത്തിൽ കലാശിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് അങ്ങോട്ട് ജാലകവാതിലുകൾ തുറക്കുന്ന സമയങ്ങളും തേരാമസ്താനാ രൂപവും, ബും ബും ബും എന്ന ഉപശ്ലേഷം 40-ൽ)

ദീവാളി അഥവാ ദീപാവലി ഇന്ത്യയിലെങ്ങും ഒരുപോലെ ആഘോഷിച്ചുവരുന്ന ഒരു പ്രധാന ദേശീയോത്സവമാണ്. വർഷംതോറും ഒക്ടോബർ ഒടുവിൽ അഥവാ നവംബർ ആദ്യവാരത്തിൽ (ഇലാമാസം) കർത്തവ്യത്തിലേ ഒടുവിലത്തെ രണ്ടു ദിനങ്ങളിലായിട്ടാണ് ഇതാചരിച്ചു വരുന്നത്.

മറ്റൊല്ലാ ദേശീയോത്സവങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ ദീപാവലിയെ കുറിച്ചും അനവധി ഐതിഹ്യങ്ങൾ നിലവിലുണ്ട്. ഈ ഐതിഹ്യങ്ങൾ അതാതുപ്രദേശങ്ങളിലെ പൗരാണികകഥകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പലതും പലവിധ ഐതിഹ്യങ്ങളാണു വിശ്വസിച്ചുവരുന്നത്. ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ നരകാസുരവധത്തേ

ദീപാവലി

യും, നരകചതുർദശിയുടെ പ്രധാന്യത്തേയുമാണ് കണക്കാക്കിവരുന്നതെങ്കിൽ, ഉത്തരേന്ത്യയിൽ ലക്ഷ്മിപൂജയ്ക്കും ശ്രീരാമന്റെ വനവാസശേഷമുള്ള തിരിച്ചുവരവിനാണു പ്രധാന്യം. ശ്രീകൃഷ്ണൻ നരകാസുരനെ വധിച്ച ദിവസമാണെന്നും, മഹാവിഷ്ണു മഹാലക്ഷ്മിയെ വിവാഹം ചെയ്ത പൂണ്യദിനമാണെന്നും, മാവണവധാനന്തരം ശ്രീരാമൻ സീതാദേവിയുമൊത്തു നന്ദുഷ്ണനായി അയോദ്ധ്യാപുരിയിൽ മടങ്ങിയെത്തിയ ദിനമാണ് ദീപാവലിയെന്നും വിശ്വസിച്ചുവരുന്നു. ഈ രേഴ്വർഷത്തെ വ്നവാസശേഷം രാവണനിഗ്രഹവും കഴിഞ്ഞു ദശമപുത്രനായ ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ അയോദ്ധ്യാവാസികൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ആചാരം കണ്ടു വേറെതന്നെയായിരുന്നു. അയോദ്ധ്യാപുരിയിൽ അന്ന് അവർ ആസന്തോഷത്തെ പ്രകടമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഉത്സാഹത്തിമിപ്പോടെ ഉത്സവം ആചരിച്ചിരിക്കാം.

ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ, വിശിഷ്ട തമി

ഴ്നാട്ടിലെ ആബാലവൃദ്ധാജനങ്ങളും ദീപാവലിദിവസം അതിരാവിലേതന്നെ "സ്നേഹസ്നാനം" കഴിഞ്ഞു, കോടിവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചു, ക്ഷേത്രാർച്ചനം നടത്തി പലവിധ മധുരപദാർത്ഥം കഴിക്കുകയും, അതിമിസൽക്കാരം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. സന്ധ്യയ്ക്കു തങ്ങളുടെ ഗൃഹാങ്കണങ്ങളിലും, മടുപ്പാവിളം, വരാന്തയിലുമൊക്കെ ദീപങ്ങൾ കൊളുത്തിവെച്ചും, പടക്കങ്ങൾ പൊട്ടിച്ചും, മത്താപ്പു കത്തിച്ചും ആഹ്ലാദം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. നവദമ്പതികളെ സംബന്ധിച്ചു "ദീപാളി" വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ളതാണ്. മകളേയും, ജാമാതാവിനേയും ദീപാവലിക്കു ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി അവർക്കു "ദീവാളിക്കോടി"യും മറ്റും സമ്മാനിക്കുന്നു. വിവാഹശേഷം വരുന്ന ആദ്യത്തെ ദീവാളിക്കു തമി

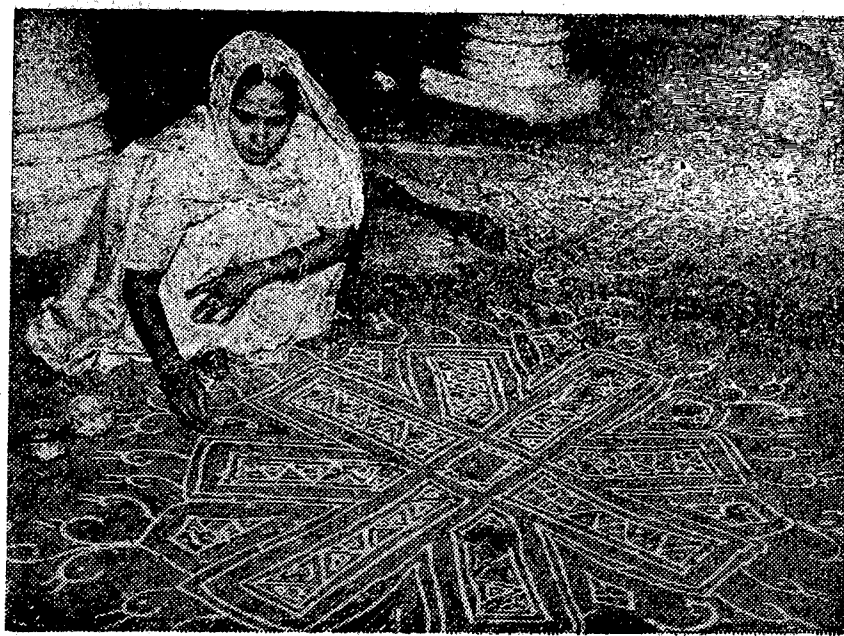
കൊടുങ്ങല്ലൂർ രാഘവൻ

ഴർ "തലൈ ദീവാളി"യെന്നു പറയുന്ന തമിഴ് പത്ര-മാസികകൾ ദീപാവലിദിനത്തിൽ പ്രത്യേക "വിശേഷാൽപ്രതികൾ" പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു. "ആനന്ദവികടൻ" "കൽക്കി" തുടങ്ങിയ വാരികകളുടെ "ദീവാളിമലർ" വളരെ പ്രസിദ്ധമാണ്.

സിക്കാതും ഹൈന്ദവജനതയെപ്പോലെ ദീപാവലിഘോഷിക്കുന്നു. സാധാരണ നിലവിലുള്ള ഹൈന്ദവപുരാണകഥകൾ കൂടാതെ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ സംഭവങ്ങളും അവർക്കു സ്മരിക്കുവാനുണ്ട്. അവരുടെ ആരാധനയ്ക്കു ഗുരുവായ

തെക്കേഇൻഡ്യയിൽ ദീപാവലി ഏറ്റവുമധികം ആർദ്രഭക്താരുടെ ആഘോഷിക്കുന്നത് തമിഴ്നാട്ടിലാണ്.

ഒരു ഉത്തരേന്ത്യൻ വനിത ദീപാവലിദിനത്തിൽ ചാണി കമിട്ടു മെഴുകിയ വീട്ടുതൂറത്തു "കോല"മിട്ടുലങ്കരിക്കുന്നു.

ഫർഗോബിന്ദ് സിംഹ് സാഹേബ് ജഹാംഗീർ ചക്രവർത്തിക്കെതിരായ പടപൊരുതുകളും, ബന്ധനസ്ഥനാവുകയും ചെയ്തു എന്നാൽ ഒടുവിൽ അദ്ദേഹത്തെ ജഹാംഗീർ ചക്രവർത്തിയെന്ന മോചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സിന്ധുനതാവുമുഗൾചക്രവർത്തിമാരുടെ ബന്ധനത്തിൽ നിന്നും മോചിതനായത് ഒരു ദീപാവലിദിനത്തിലായിരുന്നു. തന്നെ മിത്താ സിന്ധുനതക്കാർ ദീപാവലി വളരെ ആഹ്ലാദപൂർവ്വം കൊണ്ടാടുന്നു.

ഒരജ്ഞാതകാര്യം ദീപാവലി വളരെ കേമമായി ഘോഷിക്കുന്നുണ്ട്. അന്നദിനം - സയങ്കാലസമയത്താണ് മഹാവിർഭജനം, ആര്യസമാജക്കാരുടെ ആരാധ്യപുരുഷനായ ദയാനന്ദ് മഹാഷിയും സപ്തർഷികൾ പൂജിക്കുന്നു. മരണദിനം ദുഃഖസൂചകമാണെങ്കിലും, ഭൗതികദീപങ്ങൾ കൊണ്ടു പ്രകാശമുണ്ടാക്കാമെന്ന

ആശ്വാസത്തോടെയാണു ജൈനമതക്കാരുടേയും, ആര്യസമാജവാദികളും ആചരമദിനത്തെ "ദീപോത്സവദിനം" മായി ഘോഷിച്ചു വരുന്നത്!!

ദീപങ്ങളുടേയും, മത്താപ്പുകളുടേയും മധുരപലഹാരങ്ങളുടേയും സുദിനമായ ദീപാ

പ്രായാണയിലെ ഒരു വനിത ദീപാവലിദിവസം ലക്ഷ്മിപൂജയ്ക്കുവേണ്ടി വണ്ണശബളമായ കളം വരയ്ക്കുന്നു. ഇതിന്റെ നാലുവശങ്ങളിലും ആട്ടമാവുകാണു കഴിച്ചുണ്ടാക്കിയ ചെറിയ വിളക്കുകളും കാണാം. സന്ധ്യയോടുകൂടി ഈ വിളക്കുകളിൽ നെയ്യൊഴിച്ചു ദീപം കൊളുത്തുന്നു.

ദിലിത്തരേന്ത്യയിൽ, ജാതിമതഭേദമെന്യെ കച്ചേലകമ്പെരവ്യത്യാസമെന്യെ ആഘോഷിച്ചു വരുന്നു. ദീപാവലി രാത്രിയിലെ ദീപോത്സവം കഴിഞ്ഞാൽ, പിറ്റേന്നാൾ സന്ധ്യയ്ക്കു ലക്ഷ്മിപൂജയും, ദീപക്കാഴ്ചയും ധൂരപലഹാരവുമായി ബന്ധുമിത്രാദികളുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നു "ദീവാളി കീരം രാം" (ദീവാളി ആശംസകൾ) ചൊരിയുവാൻ ഇറങ്ങുകയായി. ദീപാവലിക്കു രണ്ടാഴ്ച മുമ്പേതന്നെ ഉത്തരേന്ത്യയിലെങ്ങും പടക്കങ്ങളും പലഹാരങ്ങളും കൊണ്ടു കടകൾ നിറയുകയായി. വനിതകൾ വണ്ണശബളമായ വസ്ത്രങ്ങളണിഞ്ഞ് ആഭരണങ്ങളുടെ ആരവത്തോടു മനോഹരം അടിവച്ചുകുറുന്ന കാഴ്ച നയനാഭിരാമമാണ്. ബാലികാ-ബാലന്മാർ മാത്രമല്ല, മുതിർന്നവരും പടക്കങ്ങൾ പൊട്ടിച്ചും, പുത്തിരി കത്തിച്ചും ആഹ്ലാദപൂർവ്വം ദീവാളിയാഘോഷിക്കുന്നു. ദീപാവലിദിനം രാവിലെ മ

—ദീപാവലി ദിനത്തിൽ ഒരു രജപുത്രരമണി "ഐശ്വര്യദീപമാലകൾ" കോക്കുന്നു.

നടത്തുന്നു. ഉത്തരേന്ത്യക്കാരുടെ പുതു-
വർഷപ്പിറവിയും ദീപാവലിദിനത്തിൽ
തന്നെ! പീടികക്കാരും, വ്യവസായി
കളും നവവർഷക്കണക്കുകൾ ആരംഭിക്കു-
ന്നതും ദീപാവലിദിനത്തിൽ തന്നെ!

പുതുയെ ആരാധിക്കുന്നു

നമ്മുടെ അടുക്കളയിലും മറ്റും കയറി
പാലും ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും കടുതിന്നുന്ന
പുതുയെ എല്ലാജ്യോഴും ആട്ടി ഭാടിക്കുക
യാണല്ലോ പതിവ്. എന്നാൽ രാജ-
സ്ഥാൻജന്ത ദീപാവലിദിവസം പുതു-
യെ ആരാധിക്കുന്ന അടുക്കളയുടെ കത-
വു തുറന്നിട്ടു പാലും-പലഹാരവുമൊക്കെ
യഥേഷ്ടം കഴിക്കുവാൻ പുതുക്കൾക്ക് അ-
വസരം നൽകുന്നു ദിവളിദിവസം പു-
തുക്കൾ സ്വയം അടുക്കളയിൽ കയറി
ആഹാരിച്ചുപോകുന്നതു വലിയൊരു
ഐശ്വര്യസൂചകമാണ്. അന്നേദിനം
പുതുയൊട്ടു വരാറുമില്ല. അതുകൊണ്ടു.
പുതുയെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന് അടുക്ക-
ളയിൽ വിടുകയും ചെയ്തുവരാറുണ്ട്.

ഭൂവലങ്കാരം:-

രാജസ്ഥാൻ, ഉത്തർപ്രദേശ്, മധ്യ

പ്രദേശ് മുതലായ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ
ഗ്രാമീണ പനികൾ ഗൃഹാങ്കണവും, ഭി-
ത്തിയും, ചാണകംകൊണ്ടു മെഴുകിയോ,
കമ്മാഴംപുഴുവോ വെട്ടുപ്പാക്കി, പല
വണ്ണങ്ങൾകൊണ്ടുള്ള കോലം വരയ്ക്കുക
യും ലക്ഷ്മീദേവിയുടെ ചിത്രം വരയ്ക്കുക
യും ചെയ്യുന്നു. വീടിന്റെ മോടി വർദ്ധി-
ക്കുന്നതോടെ ഐശ്വര്യവും വർദ്ധിക്കുന്നു
വെന്നാണ് വിശ്വാസം. നീളമുള്ള കരി
മ്പിൻതണ്ട് (ഇലസഫിതം) കൊണ്ടു്
ലക്ഷ്മീദേവിയുടേയും, ഗണപതിയുടേയും
പങ്ക്വച്ച് ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുക സാ-
ധാരണമാണ്. ദീപാവലിസന്ധ്യയ്ക്കു
സമീപമുള്ള ക്ഷേത്രത്തിൽചെന്ന് ദർശനം
നടത്തി, അവിടെനിന്നും കൊളുത്തിയ
ദീപശിഖകൾ താലങ്ങളിൽവെച്ച്, ആടി-
യും പാടിയും സ്വഭവനങ്ങളിൽവന്ന് പ്ര-
ത്യേകപൂജയ്ക്കുശേഷം ഗൃഹാങ്കണത്തിലും
മറ്റും "ദീപമാലകൾ" "കോത്തു" വയ്ക്കു-
ന്നു. രാപ്പകലവംശജരായ ദേവാഡിലെ
(ചിററൂർ) മഹാറാണാപ്രതാപസിംഹ-
ന്റെ ഇളയ സഹോദരൻ - ശക്തസിം-
ഹൻ സ്വസഹോദരനെതിരായി അക്-

ബറുടെ സൈ-
ന്യത്തിൽ ചെ-
ന്ന് യുദ്ധംചെ-
യ്ക്കുവെങ്കിലും, ഒ-
ട്ടുവിൽ മാനസാ-
ന്തരപ്പെട്ട് സ്വ-
സഹോദര-
ന്റെയടുത്തേക്കു
മാപ്പുചോദിച്ചു
കൊണ്ടു മടങ്ങി-
വന്നതും ആ സ-
ഹോദരന്മാർ ഇ-
രുവരും ആന-
ന്ദാശ്രു പൊഴി-
ച്ചതുമൊക്കെ ച-
രിത്രസംഭവങ്ങ-
ളാണ്. അന്ന്
ശക്തസിംഹൻ
വീണ്ടും സഹോ-
ദരനുമായി കൂടി
ച്ചേർന്നത് ഒരു
ദീപാവലിദിന-
ത്തിലായിരുന്നു
വെന്നാണ് രജ-
പുത്രർ വിശ്വ-
സിച്ചുവരുന്നത്.
അതുകൊണ്ടു് ര-
ജപുത്രരുടെയി-
ടയിലും ഈ ദി-
നത്തിനു പ്രത്യേ-
ക മാഹാത്മ്യമു-
ണ്ട്.

ഇടാത്തിൽ ലക്ഷ്മീപൂജ നടത്തുകയാണ് ദീപാവലിയാ-
ഘോഷങ്ങളിൽ മുഖ്യധനം

ഗോവർധനഗിരിയും ഗോക്കളും
ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഗോവർധനഗിരിയെ കട-
യായി പിടിച്ചു ഗോക്കളേയും ഗോപക-
മാർക്കാരേയും അതിനുള്ളിലാക്കി ഘോര
മാരിയിൽനിന്നും രക്ഷിച്ച ഐതിഹ്യം
ഭവം നടന്നിട്ടുള്ളതു് ദീപാവലിക്കു പി-
റേദിവസമാണ് ഈ ദിനത്തിനു 'ഗോ-
വർധനദിന'മെന്നാണ് പറയുന്നത്. അ-
ന്നുരാവിലെ നന്തികൾ "ഗോവർധന-
പൂജ" നടത്തി പശുക്കൾക്കും മറ്റും ആഹാ-
രപദാർത്ഥങ്ങൾ നല്കി കഴുത്തിൽ പൂമാല
ചാർത്തുന്നു. ഫേര-വൃന്ദാവനം എന്നിവിട-
ങ്ങളിലെ ആധുനിക "ഗോപസ്ത്രീകൾ" ഇ-
ന്നും വലിയ ആഹ്ലാദത്തോടെ "ഗോവ-
ർധനദിൻ" ആചരിക്കുന്നു. മധുരാപുരി

യിൽനിന്നു പത്തിൽപതുക്കൈ അകല-
ത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന "ഗോവർധൻപ-
ഹാഡിൽ" ഉള്ള ക്ഷേത്രത്തിൽ ദീപാവ-
ലിക്കു പിറേദിനമായ "ഗോവർധൻ
ദിന"ത്തിൽ പ്രത്യേകമായ പൂജാമഹോ-
ത്സവങ്ങൾ നടന്നുവരുന്നുണ്ട്.

ഇങ്ങനെ ഇന്ത്യയിലുടനീളം എല്ലാ-
യിടത്തും ഒരുപോലെ ഘോഷിച്ചുവരുന്ന
ദീപാവലി നമ്മുടെ ഒരു പ്രധാന ദേശീ-
യോത്സവമാണെന്നു സൗഹൃദത്തിന്റേയും,
സന്തോഷത്തിന്റേയും സമൃദ്ധ്യപ്രതീ-
കയായ ഈ ദീപോത്സവം, നമ്മുടെ അ-
യർരാജ്യങ്ങളായ മലയ, സിലോൺ, ഇ-
ന്തോചൈന, ബംഗാൾ, ബർമ്മ എന്നീ
വിടങ്ങളിലും ആഘോഷിച്ചു വരുന്നുണ്ട്.

പവൻമാറു്

സ്വസ്താഭരണ സമ്പാദ്യ പദ്ധതി

↓ കെട്ടോബർമാസം 22-ാം തീയതി
ആരംഭിക്കുന്നു.	↓ ആദ്യതവണ പകുതിമാത്രം അടച്ച്
അംഗമാകുവാൻ സാധിക്കുന്ന,
↓ എല്ലാ മാസവും പ്രോത്സാഹനസ-
മ്മാനങ്ങൾ നല്കുന്നു.	↓ അടയ്ക്കുന്ന തുകയ്ക്കു മുഴുവനും പലിശ
ലഭിക്കുന്ന,
↓ മൊത്തം Rs. 20,000-ന്റെ സമ്മാ-
നങ്ങൾ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു.	↓ ഉത്തരവാദിത്വത്തോടെ പവൻമാ-
റു സ്വസ്താഭരണങ്ങൾ സമ്പാദി-
ക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന

എറ്റവും നല്ല പദ്ധതി

കെ. പ്രഭാകരൻനായർ, ജ്യുവലേഴ്സ്, കൊല്ലം

നടത്തുന്നു

പവൻമാറു് സ്വസ്താഭരണ സമ്പാദ്യ പദ്ധതി

—:അംഗമായി ചേരുക: - Phone: 3095

പുലരി

(34-ൽനിന്നു തുടർച്ച)

കരണസംഗീതവും വരുന്നു. മതാവ്യ വീണ്ടും കയർക്കുന്ന പിതാവു പറയുന്നു: "നി അവിടെ മിണ്ടാതെ കിട. അവൻ പാടട്ടെ."

രണ്ടുവശത്തും കിടക്കുന്ന തീര കലയില്ലാത്ത മാതാപിതാക്കളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു സതീശൻ ഉത്തരായനക്കിളിയെ പോലെ ഉന്മാദം പുണ്ടുപാടുന്നു. ഗാനനിർമ്മാണമായ നിമിഷങ്ങൾ കാലത്തിന്റെ പ്രവാഹത്തിലേക്കു മുങ്ങുമ്പോൾ അദ്ദാഹത്തിന്റെ ഉദരത്തിൽ വിശപ്പിന്റെ ജ്വാലകൾ പൊരുന്നു. വിശപ്പുകൊണ്ടു പാടിയാൽ പാട്ടിനോടു

നിതിചെയ്യാനാവില്ല. വിശപ്പിന്റെ കാര്യത്തിൽ സതീശൻ ജനനേതാക്കളെപ്പോലെയാണു്. കിട്ടുന്നപൊല്ലാം തിന്നുകയും കടിക്കുകയും വേണം. ധാരാളം എപ്പോഴും കിട്ടുകയും ലേണം, അതിനായി ബന്ധപ്പെടാനുമാർജ്ജക്കുമില്ല. "പാലു" എന്ന പദത്തിന്റെ ഉറക്കെയുള്ള പല ആവർത്തനത്തിനു ശേഷം കിടന്നുറങ്ങുന്ന മാതാവിനെ എന്താണു ചെയ്യേണ്ടതു് എന്ന ആശയം ഉദിക്കാത്തതാൽ സതീശൻ കാൽ പ്രയോഗിക്കുന്നു. മാതാവു് എണീക്കുകയും "ഇതെന്തു ചെയ്യുകന്നു, കിടന്നുറങ്ങാൻ സമ്മതിക്കുകേ" എന്നു പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. സതീശൻ പിന്നെ ദേഹോപദ്രവപരമായി ഒന്നും ചെയ്യണമെന്നില്ല. എണീറ്റൊല്ലാ സായനം.

സംസാരിക്കുന്ന അസ്ഥിപത്ത് ജരം

ചന്ദ്രൻ ഒരിക്കൽ അമോഗദൃവഗാന്തനായിരുന്നു. സാഹസാദികളെക്കൂടി അഴിഞ്ഞ ജീവിതവും ചന്ദ്രനെ ക്ഷയരോഗിയാക്കി ബലിഷ്ഠങ്ങളായ മാംസപേശികൾ ക്ഷയം കാണുന്നശിപ്പിച്ചു. ആന്തരാവയവങ്ങളേയും രോഗം ആക്രമിച്ചു. അന്തരിനം ചന്ദ്രൻ ക്ഷയിച്ചു. ഒരു അസ്ഥിപത്ത് ജരമായി മാറി സംസാരിക്കുന്ന അസ്ഥിപത്ത് ജരം.

"ജീവിക്കാൻ അല്പമെങ്കിലും അവകാശമുണ്ടെങ്കിൽ കീറിക്കുറങ്ങു സായനം ക്ഷയരോഗിയെ രക്ഷിക്കും" എവിടെയോ വായിച്ചതു് ഓർത്തു. അതു് വരുത്തി ഉപയോഗിച്ചു. ഫലം അത്ഭുതകരമായിരുന്നു. വെളുത്തപക്ഷത്തിലെ ചന്ദ്രനെപ്പോലെ ദിവസംതോറും അഭിവൃദ്ധിപ്രാപിച്ചു. കാസവും വലിയും പനിയും മാറി. രോഗം ശമിച്ചു. ക്ഷയം, കാസം. എങ്ങൽ, അഭിലാതം, ഉരക്കുതം ഇവ ശമിപ്പിക്കും. പ്രസവരക്ഷയ്ക്കും ശരീര പുഷ്ടിക്കും നിരുപമം. അടി, ഇടി, വീഴ്ച ഇവയാൽ ശരീരത്തിനുണ്ടായിട്ടുള്ള കേടുകൾ തീക്കും. 450 ഗ്രാം ഒൻ 9 ക. മാത്രം. പാക്കിങ്ങും തപാൽച്ചിലവും വേറെ. രോഗവിവരക്കത്തുകൾക്കു് ചികിത്സനിശ്ചയിച്ചു് ഔഷധങ്ങൾ വി. പി. ആയി അയച്ചുകൊടുക്കും. പ്രധാനപ്പെട്ട എല്ലാ ആയുർവ്വേദ ഔഷധങ്ങൾക്കും ആവശ്യപ്പെടുവിൻ!

സ്വതന്ത്രഫാർമസി (Regd)

H. O. ചാലക്കുടി, കേരളം.

വി. ഗംഗാധരൻ-
വൈദ്യൻ

P. B. No. 4 ബ്രാഞ്ചുകൾ: Phone: 44

വൈദ്യകലാനിധി. നാഗർകോവിൽ, മാന്താണു, നെയ്യാറ്റിൻകര, തിരുവനന്തപുരം. Phone: 2877, കാട്ടാക്കട, വക്കല (Phone: 55), കൊല്ലം, കൊച്ചി, മാവേലിക്കര, ആലപ്പുഴ, എറണാകുളം, ആലുവാ, അങ്കമാലി, തൃശ്ശൂർ.

അളമതി. സംരൂപിയോടെ അദ്ദേഹം പതുക്കെ കോട്ടുവായിടുന്നു. പിതാവും മാതാവും പിന്നെയും കിടന്നുറങ്ങുകയാണെങ്കിലും കാലടികളുടെ—പാലു വഹിക്കുന്ന കാലടികളുടെ—സ്വരം അദ്ദേഹം കേൾക്കുന്നു. പാലിനെ അനുഗമിക്കുന്ന മങ്ങിയ വെളിച്ചവും കാണുന്ന വീണ്ടും കോട്ടുവായിട്ടുകൊണ്ടു തിട്ടക്കത്തിൽ ഒറ്റമറിയലിനു കമിഴ്ന്നു കിടക്കുന്നു. ഇതു പ്രതിഷേധത്തിന്റെ ഒരു ക്ലൈംക്സാണ്. ഒരുമാസം മുമ്പുവരെ മലർന്നു കിടന്നുകൊണ്ടു പാൽ കുടിക്കുവാനുള്ള സംവിധാനം സതീശനുണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടു കൈകൊണ്ടും ഫിഡി ഗ്ലാസ് ബോട്ടിൽ എന്ന സാധനം നിവർത്തിപ്പിടിക്കേണ്ട ഭാരമെടുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ആ കിടപ്പൊരു സുഖമായിരുന്നു. ആ കിടപ്പിൽ കിടന്നു പാലിന്റെ ചുട്ട് ഒന്നു സെസ്ററുചെയ്തു നോക്കിയിരിച്ചു ഹിതകരമായതിൽ കൂടുതൽ ചുട്ടുണ്ടായാൽ "ആറേററ" (ആറിക്കുക) എന്നൊരു ആജ്ഞ കൊടുത്താൽ മതിയായിരുന്നു. പക്ഷേ, രണ്ടു വയസ്സു പുത്തിയായതോടെ മലർന്നുകിടന്നുള്ള ആ കുടി നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ലോകം എത്രതന്നെ നന്നായു ലും മാതാപിതാക്കളുടെ ദുർഭരണത്തിനെതിരെ കണ്ണുങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യും? ഇപ്പോൾ എണീറ്റു കിടന്നുറങ്ങുന്ന മാതാപിതാക്കളുടെ കുട്ടിലിൽ നിന്നു താഴെ ഇറങ്ങിനടന്നു അടുത്ത മുറിയിൽ ചെന്നു അമ്മായുടെ പായിൽ ഇരുന്നു കൊണ്ടുവേണം പാൽ കുടിക്കാൻ. പാൽ കുടിക്കൽ മാതാപിതാക്കൾ കിടക്കുന്നിടത്തുപാടില്ല: ഇതിനോടാണു് അദ്ദേഹത്തിനു പ്രതിഷേധം. അദ്ദേഹം കമിഴ്ന്നുകിടക്കുന്നു. ഒരു മങ്ങിയ വെളിച്ചവുമായി അമ്മായ പ്രവേശിക്കുന്നു

"കൊച്ചെ."

സതീശൻ അനങ്ങുന്നില്ല.

"സതീശൻ കൊച്ചെ."

പ്രതികരണമില്ല.

"കൊച്ച"ച്ചെ."

അനക്കമില്ല.

"കൊച്ചു പാട്ടുപാടുന്ന കേട്ടോണ്ടാണല്ലെ അമ്മായ എണീറ്റുപോയതു്. കൊച്ചിങ്ങണിറററ."

കമിഴ്ന്നുകിടന്നുകൊണ്ടു് സതീശൻ വീണ്ടും വീണ്ടും പൊട്ടിപ്പൊട്ടി ചിരിയ്ക്കുന്നു. മണികിലുകി, നിന്തി, വീണ്ടും കിലുക്കുന്നതുപോലെ. പിന്നെയും ചിരിയ്ക്കുന്നു. "കൊച്ചു പാട്ടുപാടുന്നതുകേട്ടു ഇപ്പം ചിരിയ്ക്കുന്നതും കേട്ടു. കൊച്ചിങ്ങണിറററ."

സതീശൻ തലപൊക്കി നോക്കി ഒരു മറിയലിനു മലർന്നുകിടക്കുന്നു. ആ കിടപ്പിൽ ഡ്റോയർ എന്ന അസൗകര്യപ്രദമായ വസ്ത്രം ഊരി താഴെയെറിയുന്നു. ചിരിക്കുന്നു. ചിരി പ്രസന്നമാക്കുവാൻ ഉള്ള ശ്രമത്തിൽ പതുങ്ങു പല്ലുകളുടെയും മുഴുവൻ സേവനവും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. "എന്താ ഓ ഇതു്?" പിതാവു്.

"ഇവനൊന്നൊറങ്ങാൻ സമ്മതിയ്ക്കുകേ ലല്ലോ." മാതാവു്.

ഇതൊന്നും സതീശൻ ശ്രദ്ധിയ്ക്കുന്നില്ല. ഗ്ലാസ്സിൽ പാലു കാണുന്നതോടെ പ്രതിഷേധം അസ്സമിക്കുകയും വിശപ്പു മാടിവിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പിതാവിന്റെ മുകളിൽക്കൂടെക്കടന്നു സതീശൻ അമ്മായുടെ സഹായത്തോടെ കട്ടിലിൽ നിന്നു താഴെ ഇറങ്ങിയിട്ടു് അമ്മായാൽ അനുഗതനായി അടുത്ത മുറിയിലേക്കു പോകുന്ന വഴി മുറുമൊഴിക്കുന്നു. "ഇതെന്നാ കൊച്ചെ?"

സതീശൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു്, അമ്മായുടെ പായിൽ പോയിരുന്നു പലയിടങ്ങളിലും ചൊറിഞ്ഞുകൊണ്ടു്, പാൽ മുഴുവൻ കുടിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് അടുക്കളയിലേക്കു ദീർഘമായി സഞ്ചരിച്ചു് സംക്രമിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് "കുളച്ചി"ലേക്കു പോകുന്നു. പിന്നെ വരാന്തയിൽ കിഴക്കോട്ടുനോക്കി നില്പാണു്. കോഴി കൂകിയിട്ടും സതീശൻ എണീറ്റിട്ടും സൂര്യനില്ല. അവൻ എവിടെ? അവൻ വന്നിട്ടുവേണം അട്ടകളെ ചിരട്ടുകൊണ്ടു മുടിവയ്ക്കാന്താ മുററത്തേക്കിറങ്ങാൻ. മഴയുണ്ടെങ്കിൽ അത്രയും നന്നു്.

പ്രകൃതിമാസത്തിലെ ശക്തിയായ ഉഷ്ണമുള്ള ഒരു ദിവസം ഉച്ചയ്ക്കുശേഷം, അമ്മാവന്റെ വീട്ടിൽ വിരുന്നവന്ന പെൺകുട്ടി കഥ കേൾക്കാനിരിക്കുകയായിരുന്നു. അമ്മായിയുടെ സ്വാമിജി എന്ന വിളിക്കപ്പെടുന്ന, വളരെ നാളുകൾക്കുശേഷം സന്യാസിയാക്കി മടങ്ങിവന്ന ഏട്ടനാണ് കഥ പറഞ്ഞിരുന്നത്. താടിയും തലമുടിയും നീട്ടിയ, കഞ്ചാവു വലിക്കുന്ന സ്വാമിജി പറഞ്ഞുതന്ന പുരാണ കഥകൾ എത്ര അനർത്ഥമായി എന്നോ അവളോർത്തു. ഇതുവരെ കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത എത്രയെത്ര കഥകളാണ് സ്വാമിജിയിൽനിന്നു കേട്ടത്. വീട്ടിൽ മടങ്ങിച്ചെല്ലുമ്പോൾ അച്ഛനോടു പറയാം. "എനിക്കിപ്പോൾ കുറെ പുരാണകഥകൾ അറിയാമല്ലോ അച്ഛാ." അച്ഛൻ കഥകളൊന്നും പറഞ്ഞുതരാൻ സമയം കാണില്ല. അമ്മായിയിൽനിന്നോ കേൾക്കേണ്ട കഥകളാണ്.

അമ്മ ഒരു ഓർമ്മയുമാണ്. അച്ഛന്റെ മുറിയിൽ ഹ്രസ്വമായ വച്ചിരിക്കുന്ന, കസവുമായ ചാത്തിയ വലിയ ഫോട്ടോവിൽ കാണുന്ന, തന്റെപോലെ ചുരുണ്ട തലമുടിയും, വട്ട മുഖവും, വീതി കുറഞ്ഞ നെറിയുമുള്ള സ്ത്രീ അമ്മയാണെന്നു പറഞ്ഞുതന്നത് അച്ഛനും, അച്ഛനുമുമാണ്.

കുഷ്ണൻ വെണ്ണ കട്ടുന്ന കഥയും, രാ

മൻ വന്നതിനുപോയ കഥയും അച്ഛനായിൽനിന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ടു പണ്ട്. ഒരു ദിവസം സന്ധ്യയ്ക്കു കളിമുറിയിൽ കാൽ വഴുതി വീണതോടെ അച്ഛനായ കഥ പറച്ചിലും നിന്നു. പിന്നീടു മൂന്നുവർഷം കട്ടിലിൽനിന്നു എണിക്കാൻ കഴിയാതെ, സംസാരിക്കാൻ കഴിയാതെ, അച്ഛനായി കിടന്ന കിടപ്പുകിടന്നു. അച്ഛനായി

തളർവാതം വരാതിരുന്നെങ്കിൽ, മൂന്നുവർഷം കിടന്ന കിടപ്പിൽ കിടന്നതിനുശേഷം മരിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ പ്രസവിച്ചതോടെ ബ്രൈൻസ്റ്റർ വന്നു അമ്മയെങ്കിലും മരിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ ഈ കഥകളൊക്കെ അവരും പറഞ്ഞുതരമായിരുന്നു എന്നുവളോർത്തു. കോൺവെൻറിൽ പഠിക്കുന്ന തനിക്ക്

ചെറുകഥ

"ഉം." അവൾ ഉത്സാഹത്തോടെ കഥ കേൾക്കാൻ തയ്യാറെടുത്തിരുന്നു. "പരാശരൻ എന്ന മുമ്പിയെക്കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടുണ്ടോ ജ്യോൽസ്സ?"

"ഇല്ല."

"കാളി എന്ന മൂക്കുവെണ്ണിനേയോ?"

"ഇല്ല."

"ഓ. നിനക്കു യേശുവിന്റെ കഥകൾ മാത്രമല്ലേ അറിയൂ. ശരി പറയാം." സ്വാമിജി കഥ പറയാൻ തുടങ്ങി.

"—ഒരു ദിവസം നേരം പുലരുന്നതിനുമുമ്പ് പരാശരൻ എന്ന മാമുനിക്കു കടത്തുകക്കനായി എത്തി. കടത്തുകാരൻ സുന്ദരിയായ ഒരു മകളുണ്ടായിരുന്നു, കാളി. അന്ന് അവളാണ് മുമ്പിയെ കടത്തുകക്കനായിയെത്തിയത്—"

"അതോ?" അവൾ അത്ഭുതത്തോടെ ശബ്ദിച്ചു.

"എന്തേ?"

"പേട്രാവിലേയ്ക്കു അവൾക്കു?"

"എന്തിനു പേടി? സന്യാസിമാർ പറയുന്നത് അനുസരിക്കാതെ പറിപ്പല്ലോ."

പരാശരൻ മുക്കുവശ്വിയും

ലെയുള്ള ബന്ധുവിന്റെ വീട്ടിൽ കല്യാണത്തിനു പോയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഏതു കഥയാണ് പറയേണ്ടതെന്ന് അവൻ പറയുമായിരുന്നു. "സ്വാമിജിമാമാ, പാണ്ഡവരുടെ കഥ പറയു അല്ലെങ്കിൽ ഏകലവ്യൻ വിരലു മുറിച്ച കഥ." എത്ര പ്രാവശ്യം കേട്ടാലും മതിവരാത്ത ചില കഥകളുണ്ട് അവൻ.

"ഇന്ന് കഥയൊന്നും കേൾക്കേണ്ട നിനക്കു?" സ്വാമിജി അവളോടു ചോദിച്ചു.

"വേണം, വേണം." അവൾ ധൃതിയിൽ പറഞ്ഞു.

ബിന്ദു ഇല്ലെന്നുവെച്ച് കഥ പറയിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ പറിപ്പി.

അച്ഛൻവന്നു കൊണ്ടുപോകുന്നത് എപ്പോഴാണെന്ന് അറിയില്ല ബിന്ദുവിനു പിന്നെയും കേൾക്കാമല്ലോ കഥകൾ.

"ഇന്ന് നല്ലൊരു കഥ പറയാം."

"ഇല്ലെങ്കിൽ?"

"ഇല്ലെങ്കിൽ ശപിക്കും."

"സ്വാമിജിമാമ സന്യാസിയാല്ലേ? ശപിക്കാനറിയാ?" അവൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു.

"ഉവ്വ്. പറഞ്ഞത് അനുസരിച്ചില്ലെങ്കിൽ സ്വാമിജിയും അവളോടൊപ്പം ചിരിച്ചു.

"ഉം പറയൂ. എന്നിട്ടു—?" അവൾ ജിജ്ഞാസയോടെ സ്വാമിജിയുടെ മുഖത്തേക്കു നോക്കി.

"എന്നിട്ടു തോണിയിൽവെച്ചു മുമ്പിക്കു അവളോടു കലശലായ പ്രേമം തോന്നി."

"അയ്യ! സന്യാസിക്കോ?" അവൾ അത്ഭുതത്തോടെ മിഴിച്ചിരുന്നു.

"അവളത്രയ്ക്കു സുന്ദരിയായിരുന്നു." സ്വാമിജി അവളുടെ തലമുടിയിൽ ത

വി. എസ്. നിമ്മല

നീകളെയും സവണ്ണഹിന്ദുക്കളെയുമാണ്. പട്ടികജാതിക്കാക്കുള്ള സംവരണം ആയി കൊള്ളട്ടെ പക്ഷേ, മിച്ചമുള്ള തസ്തികകളിലെങ്കിലും സംവരണം സാമ്പത്തികാടിസ്ഥാനത്തിലാവണം. "മന്ത്രിമാരായ ശ്രീ ബേബിജോണിന്റെയോ ശ്രീ. ടി. കെ. ദിവാകരന്റെയോ മക്കൾക്ക് ഉദ്യോഗക്കയ്യത്തിൽ സംവരണത്തിന്റെ ആനുകൂല്യം ലഭിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ഒരു ഡ്വൈവറോ പ്യൂണോ ആയി ജോലി ചെയ്യുന്ന ഒരു സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ യോ നായരോ ഉണ്ടെങ്കിൽ അയാളുടെ മക്കൾക്ക് ഈ ആനുകൂല്യം കിട്ടുന്നില്ല എന്നതു വേദനാജനകവും ക്രൂരവും അന്യായവുമാണ്." അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. "ഉത്തരവിട്ടതെ നില അതുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ റൊട്ടേഷൻ സിസ്റ്റത്തെ അപ്പാടെ എതിർക്കുന്നത്. ഈ സിസ്റ്റത്തിനെ തിരായി ശബ്ദമുയർത്തുകയും ബഹുജനങ്ങളെ സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക ഞങ്ങളുടെ പ്രധാന ലക്ഷ്യങ്ങളിലൊന്നാണ്."

ബംഗ്ളാദേശം ഞങ്ങളുടെ സംസാര വിഷയമായി അയോധ്യയിൽ സന്ദർശിച്ച ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇതു മുമ്പെ രാജ്യത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ പ്രശ്നമാണ്.

ശ്നമാണ്. ഔദ്യോഗികകണക്കുകൾ കാട്ടുന്നതിൽ നിന്നൊക്കെ വളരെ കൂടുതലാണ് അയോധ്യപ്രവാഹത്തിന്റെ നിരക്ക് എന്നദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഇതു പ.ഴ്ച്ചെലവാണ്; കുറവുവെച്ചാൽ പാഴ്ച്ചെലവാണ്."

"പക്ഷേ, ഈ പ്രശ്നത്തിനെന്താണ് പരിഹാരം?" ഞാൻ തിരക്കി.

ഒട്ടും സംശയിക്കാതെ, ഒരു നിമിഷം ആലോചിക്കാതെ അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു: "ബംഗ്ളാദേശിനെ അംഗീകരിക്കുക."

"ഒരുപക്ഷേ അതൊരു യുദ്ധത്തിനു വഴിവച്ചാലോ?"

"ചെറിയൊരു യുദ്ധത്തിനുള്ള കാരണമായി ഭവിച്ചാലും ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റ് ബംഗ്ളാദേശിനെ ഔദ്യോഗികമായി അംഗീകരിക്കുകയെന്ന വേണം."

അല്പനേരത്തെ മൗനത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "ഇന്ദിരാഗാന്ധിയുടെ ഗവണ്മെന്റിനു വാക്കുകളേ ഉള്ളൂ. പ്രവൃത്തിയില്ല."

ഡേഡ് യൂണിയൻ രംഗത്തും തന്റേതായ വ്യക്തിമുദ്ര സ്ഥാപിക്കാൻ ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ട്രാൻസ്ഫർഡ് ഡ്വൈവേഴ്സ് യൂണിയൻ, പ്ളാൻറേഷൻ വർക്കേഴ്സ് യൂണിയൻ, അലുമിനി

കേരള വൈജസ്സ്

മാസികയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം ഓഗസ്റ്റ് 1-ന്

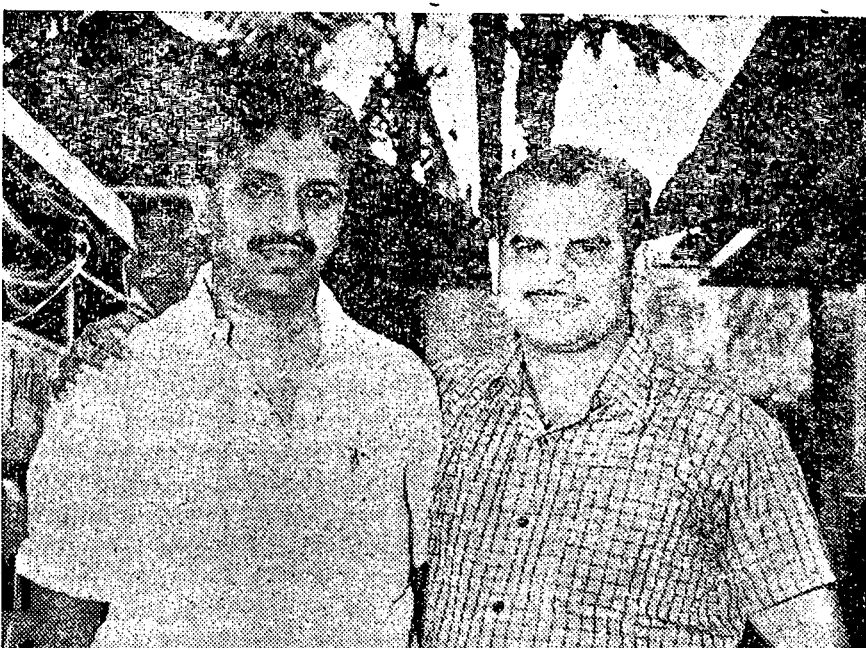
ആദ്യലക്കത്തിൽ:-

എ. പി. ഉമയഭാനു, ഡോ: എസ്. കെ. നായർ, പ്രൊ: കെ. വി. രാമചന്ദ്രൻ, വൈ.ലോ:പിള്ള, എം. പി. അപ്പൻ, നാലാങ്കൽ, കെ. എൽ. മോഹനവർമ്മ, പി. സുബ്ബയ്യപിള്ള, ഏറ്റുമാനൂർ, സോമദാസൻ, ഓണക്കൂർ ജോർജ്ജ്, സി. ആർ. കാമറാജ് തുടങ്ങിയവർ എഴുതുന്നു.

"ഒരു അസാധാരണ മരണം" - കോട്ടയം പുഷ്പനഗറിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ നോവൽ.

ററപ്രതി വില 50 സ. വാർഷിക വരിസംഖ്യ 6 രൂ.

എല്ലാ സ്ഥാപനങ്ങളും ഏജൻറുമാരെ ആവശ്യമുണ്ട് വ്വരങ്ങൾക്ക്: മാനേജർ, കേരള വൈജസ്സ്, ജെട്ടിറോഡ്, കോട്ടയം.

ശ്രീ: ആർ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയും ലേഖകനും

യം ഇൻഡസ്ട്രീസ് വർക്കേഴ്സ് യൂണിയൻ തുടങ്ങി ഒട്ടനവധി യൂണിയനുകളുടെ പ്രസിഡണ്ടായിരിക്കുന്നതിനിന്നുതന്നെ തൊഴിലാളികളുടെ പ്രിയംകരനായ ഒരു നേതാവാണ് അദ്ദേഹം എന്നു വ്യക്തമാകും.

എന്നാൽ വിനയസമ്പന്നനായ ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയെ കണ്ടാൽ ഈ വിനയത്തിനു പിന്നിൽ ഉത്രന്ന ഒരു രാഷ്ട്രീയ നേതാവു മറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നു തോന്നില്ല. പക്ഷേ, സംസാരിച്ചവരുമ്പോൾ നിമിഷങ്ങൾ നിശ്ശബ്ദമായി ആ വ്യക്തിത്വം അനാവൃതമാവും.

ബാലകൃഷ്ണപിള്ള വിവാഹിതനാണ്. അദ്ദേഹത്തിനു രണ്ടു പുത്രിമാരും, ഒരു പുത്രനുമുണ്ട്.

മുപ്പത്തേഴ് വയസ്സ് തികഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത എന്റെ സുഹൃത്തു രാഷ്ട്രീയരംഗത്തു തന്റെ വ്യക്തിത്വം ഉറപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ഇന്നു പാർലിമെന്റിലെ പ്ര

തിപക്ഷനേതാക്കളിൽ ഒരാളാണ്. കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രമുഖരായ രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകരിൽ ഒരാളാണ്. എന്നിരിക്കെ ചങ്ങാതിയോടു് അസുയരപോലും തോന്നി. അഭിമാനത്തിൽനിന്നു പിറന്ന അസുയ.

നല്ല സംഘാടകനും നന്നായ വാഗ്മിയും കർമ്മധീരനും കശാഗ്രബുദ്ധിയും അസുയാവഹമായ ആത്മവിശ്വാസത്തിന്റെ ഉടമയുമായ ഈ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ മുമ്പിൽ ശോഭനമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയഭാവിയുടെ പാത തുറന്നുകിടക്കുന്നു. അദ്ദേഹം അതു വെട്ടിപ്പിടിച്ചു വളരുമെന്നു കാര്യത്തിൽ എനിക്കു സംശയമൊന്നുമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭൂതപൂർവ്വമായ വളർച്ച കാണാൻ കൗതുകത്തോടെ, ആകാംക്ഷയോടെ, അഭിമാനത്തോടെ ഒരു പഴയ സുഹൃത്തു ഇവിടെ കാത്തിരിക്കുന്നു.

—o—

ടെലിഫ്രീൻ റിക്നിസ് ശബ്ദവിചിത്ര ഉയർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തലസ്ഥാനത്തെ ചുടേറിയ പുതിയ വർത്തമാനങ്ങൾ ആ ശബ്ദതരംഗങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ തിരുവനന്തപുരത്തേക്ക് മാത്രയാകുകയാണ്. ദൽഹിയിൽ ഐ. ഇ. എൻ. എസ്. ബിൽഡിംഗിന്റെ റണ്ടാം നിലയിൽ 'കേരളകുമാരി' ഓഫീസാണ് രംഗം. അവിടെ കേരളകുമാരിയുടെ രഘുനാഥൻ ബി. കെ. പി. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ, പിന്നെ ഞാനും പേരെ ചിലരും.

"മന്ത്രിയാകാനല്ല, ഞാനും രവിയുമൊക്കെ എം. പി. ആയതു്; മന്ത്രിമാരെ നി

ലക്കു നിറുത്താനാണ്." ഉണ്ണികൃഷ്ണനാണു പറഞ്ഞതു്. സപാതന്ത്ര്യപ്രാപ്തിക്ക് ശേഷമുള്ള ഇൻഡ്യയെ കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു ചെറുപ്പക്കാരന്റെ ധീരമായ ശബ്ദമായിരുന്നുതു്.

പുത്തൻതലമുറ കണ്ണൂറുനവനവപ്പോൾ ഇവിടെ ജനകീയമന്ത്രിസഭയുണ്ടായിരുന്നു. ധനികനെ കൂടുതൽ ധനികനാക്കുവാനും, ദരിദ്രനെ കൂടുതൽ ദരിദ്രനാക്കുവാനുമുള്ള സാമ്പത്തികസംവിധാനം. പാവപ്പെട്ടവനെ നോക്കി പല്ലിളിക്കുന്ന ചട്ടങ്ങൾ. അവയുടെ നിഴൽപറ്റി കണ്ടതൊന്നും കണ്ടില്ലെന്ന് നടിച്ചു ചിലർ ചേക്കേക്കിൽ കഴിയുന്ന ജനകീയമന്ത്രിമാർ. പത്തീരപത്തിനാലു വർഷത്തെ നാടി

ന്റെ നേട്ടങ്ങൾ സാധാരണക്കാരനെ വീഴ്ത്തുന്നവയായിരുന്നു 'തൊഴിലില്ലായ്മ' തലമുറകളെ തമ്മിൽ ഏറ്റുമുട്ടിക്കുന്ന പ്രശ്നമായി വളർന്നു. ഈ സ്റ്റേട് കാത്തകാണിക്കുന്നതിന് മാറ്റം വരുത്തുവാൻ ഭരണകക്ഷിക്കു മാത്രമേ കഴിയുകയുള്ളുവെന്നും അവിടെ ആദർശചാരികളുടേതായ തള്ളിക്കയറ്റം ഉണ്ടാകണമെന്നും കോൺഗ്രസ്സിലെ ചെറുപ്പക്കാർ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു.

അതിന്റെ ഫലമാണ് പുതുതായി ലോകസഭയിലേക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ശ്രീ. കെ. പി. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ.

ദൽഹിയിൽ 'മാതൃഭൂമി'യുടെ പ്രതിനിധി ആയിരുന്ന ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ തികച്ചും നാടകീയമായിട്ടാണ് കേരളരാഷ്ട്രീയത്തിലേക്ക് കടന്നുവന്നതു്.

ജനിച്ചുവളർന്ന നാട്ടിൽ സാഹചര്യങ്ങളോടൊപ്പം ഉയർന്നുവന്നവരാണ് നമുക്കു നേതാക്കന്മാരധികവും. ശ്രീ വി. കെ.

ഇതാ ഒരു യുവതൂർക്കി

—ജി. ദേവദത്ത്

കൃഷ്ണമേനോനെപ്പോലെ ഉണ്ണികൃഷ്ണനും അക്കാരുത്തിനൊരപവാദമാണ്.

ചെന്ന ദിക്കുകളിലൊക്കെ സ്വന്തം വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിക്കുവാൻ ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ കഴിഞ്ഞു. വിദ്യാർത്ഥി ആയിരുന്നപ്പോൾ മദിരാശി യൂണിവേഴ്സിറ്റി റ്റും ഡൻറുസ് കൗൺസിൽ പ്രസിഡൻറായിരുന്നു. നാഷണൽ സ്റ്റുഡൻറുസ് യൂണിയൻ ഓഫ് ഇൻഡ്യയുടെ ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായി. രാഷ്ട്രീയത്തിൽ വന്നപ്പോൾ പി. എസ്. പി. യുടെ സമാജ്വാദിയുവക സഭയുടെ സെക്രട്ടറിയും, പിന്നീടു ലോഹ്യയുടെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ സജീവപ്രവർത്തകനുമായിരുന്ന ശേഷമാണ് 1960 ൽ ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ കോൺഗ്രസ്സിൽ കടന്നുവന്നതു്.

ശ്രീ. വി. കെ. കൃഷ്ണമേനോനും, ശ്രീ.

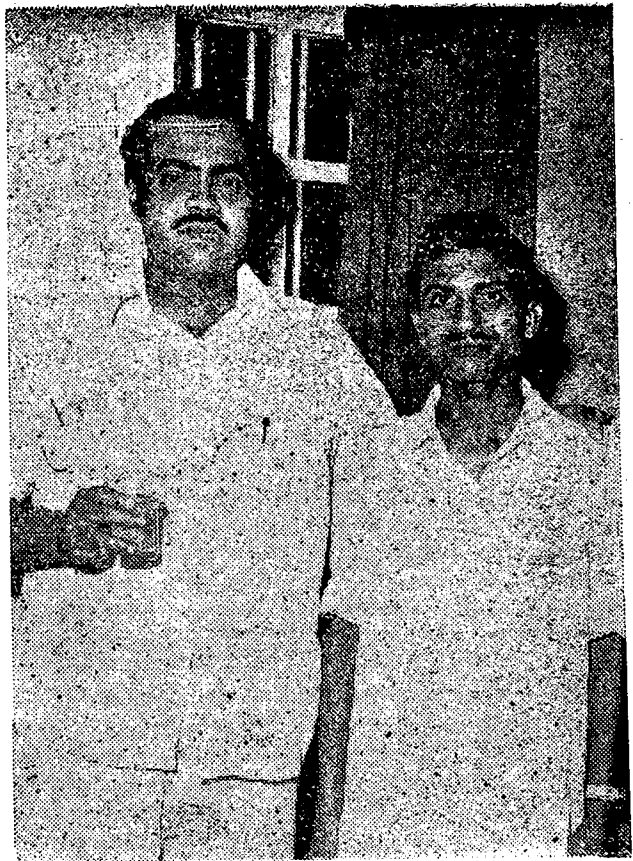
കെ. ഡി. മാളവ്യയുമാണ് ഉണ്ണികൃഷ്ണനെ കോൺഗ്രസ്സിലേക്കുകർഷിച്ചതു്. ദൽഹിയിലും, ബോംബെയിലും കോൺഗ്രസ്സിന്റെ പ്രദേശകമ്മിറ്റികളിൽ ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ അഗമാധീശനായിരുന്നു.

പാട്ടിൽ പ്രഭുതകൾക്കെതിരെ ശബ്ദിച്ചതിന്റെ പേരിൽ ഉണ്ണികൃഷ്ണനെ പാട്ടിലിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലായിരുന്നബോംബെ പ്രദേശ കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റി സജീവാംഗ പദത്തിൽനിന്നു നീക്കം ചെയ്തു. ന് ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും ഐ. എ. സി. സി. ഇടപെട്ടു് അതു് റദ്ദാക്കുകയായിരുന്നു.

വീട്ടിലെല്ലാ വരും കോൺഗ്രസ്സായിരുന്ന കാലത്തു് ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ കോൺഗ്രസ്സിന് എതിരായിരുന്നു ചെറുപ്പം മുതലേ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനങ്ങളുമായിട്ടായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനു ബന്ധം.

"ഈതരം നൂറു് ഉണ്ണികൃഷ്ണനാരുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ ഇൻഡ്യയിൽ സോഷ്യലിസം നടപ്പാക്കാമെന്നു്" ഡോ: ലോഹ്യ പലപ്പോഴും പറയുമായിരുന്നത്രേ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടിയോടു സലാം പറഞ്ഞു് പിരിഞ്ഞിട്ടുള്ള പലരോടും ലോഹ്യജ്ഞാതരായിരുന്ന വെറുപ്പു് ഉണ്ണികൃഷ്ണനോടു മാത്രം ഒരിക്കൽപോലും കാട്ടിയിരുന്നില്ല.

മലബാറിൽ വളരെ രാഷ്ട്രീയപാര

ശ്രീ: കെ. പി. ഉണ്ണികൃഷ്ണനും ലേഖകനും

വര്യമുള്ള ഒരു കടുംബത്തിലാണ് ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ ജനിച്ചതു്. കൊയിലാണ്ടിയിലെ പൊതുജീവിതത്തിൽ പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന വക്കീൽ ശ്രീ. കഞ്ഞിക്കുന്ന്നായരാണ് ഉണ്ണികൃഷ്ണന്റെ പിതാവു്. അമ്മ ശ്രീമതി അമ്മക്കുട്ടിയമ്മ ഇപ്പോൾ കോഴിക്കോട്ടു പണിയങ്കരയുള്ള 'പത്മാലയ'ത്തിൽ താമസിക്കുന്നു.

ഉണ്ണികൃഷ്ണന്റെ ഇളയ സഹോദരൻ ഡോ: ഗോവിന്ദൻകുട്ടിയാണ് മുഖ്യമന്ത്രി ശ്രീ. അച്യുതമേനോന്റെ പുത്രി ഡാ: രാധയെ വിവാഹം ചെയ്തിരിക്ക

നളം. ഏകസഹോദരി ശ്രീമതി ലക്ഷ്മി, ഭർത്താവ് ശ്രീ. കെ. ഭാസ്കരമേനോനോടൊപ്പം തിരുവനന്തപുരത്തു താമസിക്കുന്നു. പ്രസിദ്ധസാഹിത്യകാരനായിരുന്ന ശ്രീ. ക. ചന്ദ്രമേനോന്റെ ചെറുമകനായ ശ്രീ. ഭാസ്കരൻമേനോൻ റിട്ട: ഡി: ജഡ്ജിയും, ഇപ്പോൾ ലോക്കത്തിഷൻ അംഗവുമാണ്.

കൊളംബോ, വിയന, പ്രാഗ്, സ്റ്റോക്കഹോം എന്നിവിടങ്ങളിൽ നടന്നുള്ള അന്താരാഷ്ട്ര വിദ്യാർത്ഥിസമ്മേളനങ്ങളിൽ ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ ഇൻഡ്യയെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് സംബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. റഷ്യ അക്കേരള യൂറോപ്പും, തെക്കുകിഴക്കൻ ഏഷ്യയും, ചൈനയും, അറബ് രാജ്യങ്ങളും അദ്ദേഹം ഇതിനകം സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യം കണ്ടറിഞ്ഞ സർദാർ കെ. എം. പണിക്കർ ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണനെ ഐ. എ. എസ്. പരീക്ഷയിലിരിക്കാൻ വളരെ നിർബ്ബന്ധിച്ചുവെങ്കിലും, ആഗ്ര

ഹം അദ്ദേഹത്തെ ഒരു പത്രപ്രവർത്തകനാക്കി മാറ്റുകയാണുണ്ടായത്.

കോൺഗ്രസ്സ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഫോറത്തിന്റെ സമാപകാംഗവും, ശ്രീമതി ഇന്ദിരാഗാന്ധി ചെയർമാനായുള്ള ഇൻഡ്യൻ യൂത്ത് കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഉപദേശകസമിതി അംഗവുമായ ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ ഇപ്പോൾ കോൺഗ്രസ്സ് പാർലിമെൻററി പാർട്ടിയുടെ വിദേശകാര്യ സെക്രട്ടറി കൂടിയാണ്.

വളരെ ദ.ഗിയായി ഇംഗ്ലീഷിൽ സംസാരിക്കുവാൻ കഴിവുള്ള അവിവാഹിതനായ ഈ ചെറുപ്പക്കാരൻ 34 വയസ്സ് പ്രായമുണ്ട്.

രാജ്യത്ത് പരിവർത്തനത്തിന്റേതായ ഒരു പുതിയ കാറ്റു് ആഞ്ഞടിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണനെ പോലുള്ള യുവതന്മാർ കളുടെ വിപ്ലവകരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഈ നാടിന് കൂടുതലാവേണ്ടതാണ്.

—

ഉടൻ പ്രസിദ്ധീകരണം ആരംഭിക്കുന്നു!

കടലാശുദ്ധവും വായനക്കാർക്കു് ഓൺസദ്യ!

പൗരദ്ധ്വാനി

സ്വീയ വാരിക

(പത്രാധിപർ: അനജൻ അത്തിക്കയം)

വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളും പുതുമനറിഞ്ഞതുമായ ധാരാളം പുതിയ പംക്തികളോടു കൂടിയ പൗരദ്ധ്വാനി ചിത്രവാരികയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം ഉടൻ ആരംഭിക്കുന്നു.

ആദ്യലക്കം മുതൽ **മുട്ടത്തു വക്കി, വിനയൻ** എന്നിവരുടെ നോവലുകൾ ആരംഭിക്കുന്നു.

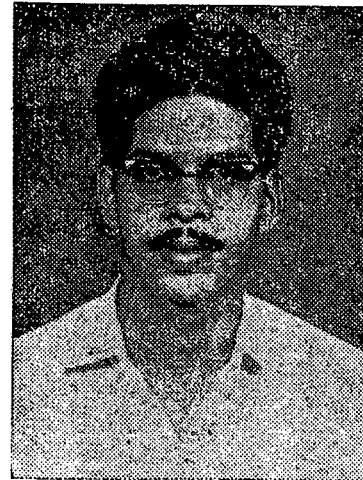
കൂടാതെ കേരളത്തിലെ ഒന്നാംകിടയിൽപ്പെട്ട സാഹിത്യകാരന്മാർ ഓരോ ലക്കങ്ങളിലും അണിനിരക്കുന്നു. മനോഹരമായ ത്രിവണ്ണ മുഖചിത്രം.

ഒറ്റപ്രതി വില 25 സ. മാത്രം. എജൻറന്മാർക്ക് ആകർഷകമായ കമ്മീഷൻ. എജൻസി വ്യവസ്ഥകൾക്കെഴുതുക.

Manager, Powra Dhvani Weekly, P. B No. 60
Kottayam, Kerala.

ഒരിക്കൽ, തിളക്കമെഴുന്ന നറുംപ്രകാ

ശമാകാൻ കഴിയുമെന്ന പ്രതീക്ഷയോടെ, തപസ്സിരിക്കുന്ന തമസ്സിനെക്കുറിച്ച് കേട്ടിട്ടുണ്ടോ? കൈകാലുകളിലും, ചുണ്ടിലും, മിഴികളിലും ജീവചൈതന്യം കതിച്ചൊഴുകുന്ന വിസ്മയാവഹമായ നിമിഷത്തിനുവേണ്ടിക്കാത്തുനില്ക്കുന്ന, സുന്ദരിയായ നന്തകിയുടെ നാലലചിത്രം കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? ഏതെങ്കിലുമൊരു മധുര ഹൃദയത്തിൽ പുവായിവ് രിയാൻ കഴിയുമെന്നാശിച്ച് എന്റെ ചുണ്ടിലെ പുഞ്ചിരിപോലെ നിന്റെ നെഞ്ചിലെ കിനാവുപോലെ, നാണമാൻ നില്ക്കുന്ന കാവ്യ കലാമളത്തെക്കുറിച്ച് സങ്കല്പിക്കാമോ? ആ കവിതപോലുള്ളൊരു പെൺ കുട്ടി.

നടക്കുമ്പോൾ പണ്ടു് ഞാനനുഭവിക്കാറുള്ള പരിമളം കവ തയ്യാറെടുക്കെട്ടിൽ മുഖമേന്തി എന്റെ കൗമാരഭാവന നകരാറ്റുള്ള സൗരഭ്യം!

എവിടെയാണ്, എവിടെയാണ്, കവിതകാലം ശലീനയായ ആ പെൺ കുട്ടി? എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്റെ മുന്നിൽ, വിടൻ മിഴികളും, തുറന്ന പുസ്തക

കവിതപോലെ ശാലീനയായ പെൺകുട്ടി

—എ. വി. എം. നാരായണൻ

കാതിൽ കപ്പിവളകൾ കിളയുന്നതായി എനിക്കു തോന്നുന്നു. അപാരതയിൽ നിന്ന് ഒരു സംഗീതം ഒഴുകിയൊഴുകി വരുന്നുണ്ടോ? അരികിൽ പുകളില്ല. അടുത്തേങ്ങും പുകൾ വിടരാനും ഇടയില്ല. എന്നിട്ടും, മരുഭൂമിക്കു തുല്യമായ നഗരത്തിലെ, അഞ്ചുമിലയുള്ള കെട്ടടത്തിൽ, ഈ മുറിയിൽ ഒററുതീരിക്കുമ്പോൾ മാദകമായ സുഗന്ധം എന്നെ വീക്ഷിക്കുന്നു. മുല്ലപുത്ത പാതിരംവീൽ, നിലാവീൽ, സ്വപ്നംകണ്ട പാതിയടഞ്ഞ മിഴികളും, ചുണ്ടിൽ മുളിപ്പാട്ടുമായി, അലസമായി

ങ്ങളുമായി നിരന്നിരിക്കുന്ന കൗമാരസൗരഭങ്ങളിൽ അവളുണ്ടോ? പട്ടണത്തിലെ ബസ്സ്റ്റാന്റിൽ പൂർണ്ണ മധുരസ്വപ്നങ്ങളും മാറത്തടക്കി തലകുനിച്ചു നില്ക്കുന്ന സൗലഭ്യകളിലുണ്ടോ? എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.

പ്രിയപ്പെട്ട പെൺകുട്ടി നിന്നെക്കുറിച്ചുള്ള സങ്കല്പങ്ങൾ എന്റെ വരകളിൽ മധുരം പകരുന്നതോടൊപ്പം വേനൽച്ചുടിനെ നിലാവാക്കുന്ന സൗമ്യഭാവനയെ പൂരിപ്പിക്കുവാൻ കരംനീട്ടുമ്പോൾ, ജ

ന്യായയുടെ പൊള്ളയായ പല്ലികളെന്ന് ഞാൻ നട്ടുണ്ടു്!

മാതാപിതാക്കൾ നിനക്കിട്ടു പേരു് എത്രമാത്രമൊക്കെയുണ്ടു്. ഞാൻ നിന്നെ കവിതയെന്നു വിളിക്കും. എന്റെ കവിതയുവതിയല്ല. ആരേണവിയുടേതല്ല. വാചാലയുമല്ല.

നൊറയിൽ ചന്ദനക്കുറിയുണ്ടു്. തുമ്പകെട്ടി പുറകോട്ടിട്ടു ഇറുക്കുമ്പോൾ തുളസീദളം തിരുകിയിരിക്കുന്നു. കൈക്കുപ്പിയിൽ ഒരുപിടി പൂക്കളും, അധരങ്ങളിൽ മണസ്പൃതവുമായി വന്നു സുരോദയത്തിനു മുമ്പു് നീയെന്നെ വിളിച്ചുണ്ടു്. അപവിത്രമായ എന്റെ മെയ്യിൽ വിദ്യുല്ലതപോലെ വിമോഹനമായ കരം ചുറ്റി, കവിത പറയും: അങ്ങനെ വെറുക്കരുതു്. ഞാൻ പാവമാണു്.

നിലാവും നീലച്ചോലകളും, നീർപ്പൊളകളുമെണ്ണുന്ന നൈതലാവൽപ്പൂക്കളും നിറഞ്ഞ കിനാവുകളിൽ, പാതിരാവിൽ, പുതുമണം പെയ്യുന്ന മുല്ലപ്പൂക്കളെത്തേടി ഞാനൊഴുകുമ്പോൾ, ഗാനമായൊഴുകുമ്പോൾ വിരുന്നുന്ന ചുണ്ടുകളിൽ വിഷാദംപുരണ്ടു പുഞ്ചിരിയുമായി അഭിവെച്ചിടവെച്ചു വന്നുണ്ടെന്നതു് പ്രിയ കവിതേ, നീയല്ലേ?

നീ നിൽക്കുന്നതായിരിക്കാം. നിരവധം ബുദ്ധിയായിരിക്കാം. എന്നാൽ എന്റെ കഥകൾ പകർത്തിയെഴുതാൻ നിനക്കു കഴിയും. അവ മറ്റൊരുകൾക്കും ഭാഷകളിലേക്കും വിവർത്തനം ചെയ്യാനും സാധിച്ചേക്കും. അദ്ദേഹവും, അമർത്തവുമായ സങ്കല്പങ്ങളിലൂടെ അവസഗമനം ചെയ്യുന്നതിനെയിൽ, മറന്നുപോകാനിടയുള്ള കഥകളെക്കുറിച്ചു നീ ചാർച്ചിക്കുന്നു. മാതാപിതാക്കളെ സ്നേഹാദരപൂർവ്വം പരിചരിക്കുന്നു. നല്ലൊരേട്ടത്തിനായും, നല്ലൊരനുജത്തിനായും, വൈഭവമുള്ള വീട്ടുകാരിനായും നീ വിളങ്ങുന്നു.

കവിതപോലെ സുന്ദരിയായ പെൺകുട്ടി, ഈ ലോകത്തിൽ എന്തെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുക നിനക്കുമാത്രമായിരിക്കും. എനിക്കു ഭക്ഷണം തരൂ, രുചിയുള്ള ഭക്ഷണം.

നിനവിന്റെ നിൽക്കുമേഖലയിൽനിന്നു വസന്തം പോയകലുമ്പോൾ, കരിഞ്ഞ പൂക്കളും, കൊഴിഞ്ഞ കരിയിലകളും

മദ്യം കഴിക്കാം

ഓരോ പുത്തുകിലോഗ്രാം ശരീരത്തു് ഓരോ മണിക്കൂറിൽ 1.25 സി. സി. മദ്യം ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് വലിയ ദോഷമില്ലെന്നു് വിദഗ്ദ്ധന്മാർ പറയുന്നു. അതായതു് 50 കിലോഗ്രാം തൂക്കമുള്ള ഒരാൾക്കു് 6.25 സി. സി. മദ്യം ഓരോ മണിക്കൂറിലും ഉപയോഗിക്കാം. മദ്യം പലരിലും പല പ്രതികരണങ്ങളാണുണ്ടാക്കുന്നതെന്നു് കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഒരേ അളവിലും ഒരേ ഗുണത്തിലുമുള്ള മദ്യം ഒരേസമയത്തു് ഒരുമിച്ചിരുന്നു് പലർ കഴിച്ചാലും അതിന്റെ പ്രതികരണം പലരിലും പലവിധമായിരിക്കുമത്രെ.

കൈക്കുപ്പിയിൽ കോരിയെടുത്തു് ഞാനു് തവെണ്ണുമ്പോൾ, ഇനിയൊരുനാളും തിരികെ വരാത്തവിധം പോയ്മറഞ്ഞുപുഷ്പത്തുവേദിയിലു് നൂപുരാദാവം തേടി ഞാനുലയുമ്പോൾ, നീയെന്നെ സഹതാപാർത്ഥമായ കരതളിരുകൾകൊണ്ടു് തലോടും. എന്റെ കാതിൽ, ഞാൻ കേട്ടുമാറുന്ന കവിതയുടെ കളസുഷമ പകരും.

എന്നോടൊപ്പം വിലോഭനീയമായ സപർഗ്ഗമേഖലകളിലെ വറ്റാത്ത വെളിച്ചത്തിലേക്കും, നരകത്തിലെ നിശിഥസാഗരത്തിലേക്കും നീ പോരും.

നിരവദ്യമായ ഒരു നെയ്മ്മിതിനാളം ഹൃദയമലത്തിൽ റുത്തമാട്ടുന്നു. കണിക്കൊന്ന പുത്തലയുന്നു. കാതിൽ കളഗാനനിനദമൊഴുകുന്നു. ഇവിടെ ചന്ദനത്തിരിയുടെ സൗമ്യമായ മണമൊഴുകുന്നു—എന്റെ കവിതേ, നീ വരികയാണോ?

കാട്ടം കിണറും

(19-ൽനിന്നു തുടച്ചു)

കും ജലം ഇങ്ങിനെ കെട്ടിനിത്താൻ കഴിയും. അല്ലാത്തപക്ഷം കത്തിയൊലിച്ചുപോയി താഴ്വരയിൽ വെള്ളപ്പൊക്കം സൃഷ്ടിച്ചേക്കാവുന്ന ഇത്ര അധികം ജലം ഇങ്ങിനെ കാട്ടുള്ളേടത്തു് തട്ടത്തുനിറുത്തപ്പെടുന്നു. എന്നാലും അതിവർഷമുള്ളപ്പോഴും അമിതവർഷമുള്ളപ്പോഴും പുഴകളിൽ വെള്ളം പൊന്നി എന്നു വരും. എന്നാൽ അപ്പോഴും വനങ്ങൾ വെള്ളപ്പൊക്കത്തിന്റെ ഉഗ്രത കുറയ്ക്കും എന്നതിന്നു സംശയമില്ല.

വനഭൂമിയിൽ ആണ്ടുതാഴുന്ന വെള്ളം അവിടെ അങ്ങിനെ കെട്ടിനില്ക്കുകയല്ല. അതു വിണ്ടും താഴോട്ടുപോകാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയാണു് ഭൂമിക്കടിയിലുള്ള അരുവികളും നീരാഴക്കുകളും ഉറപ്പുകളും ഉണ്ടാകുന്നതു്. പുഴകളിൽ കാലാകാലം വെള്ളം ഒഴുകുന്നതു് അങ്ങിനെയാണു്.

വനങ്ങളിലെങ്കിൽ വീഴുന്ന മഴവെള്ളമെല്ലാം കത്തി ലിയിച്ചുപോയി ഏറ്റവും അടുത്ത ജലാശയത്തിലോ കടലിലോ എത്തിച്ചേരുക മാത്രമേ ഉണ്ടാകൂ മഴക്കാലത്തു വെള്ളപ്പൊക്കവും വേർതിരിക്കാത്തകൂടുംവരൾച്ചയും ആയിരിക്കും ഫലം.

മനുഷ്യൻ തൊട്ടുംവരെ ഭൂമിയുടെ ഉപരിതലത്തിലുള്ള സസ്യവളച്ചും മണ്ണും പുഴകളും എല്ലാംകൂടി ഒരു സമതുലിതം നിലനിൽക്കുന്നതായി കാണാം. അവയെ അങ്ങിനെതന്നെ വിട്ടേച്ചാൽ കാര്യം ഭംഗിയായി പോകുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ, കാട്ടിലെ വൃക്ഷങ്ങൾ മുറിച്ചും പറിച്ചും നീക്കുന്നു. തോടെ പ്രകൃതിയോടു നടത്തുന്ന കയ്യേറ്റം ഈ റുതുലിതത്തെ തച്ചുടയ്ക്കുന്നു. കാട്ടുണ്ടായതന്ന സ്ഥലം കാരറിനും സൂര്യനും തുറന്നുകിടക്കുന്ന ബാക്കിയുള്ള മരങ്ങളിൽ പലതും തടസ്സമില്ലാതെ ആത്തിരവിവരുന്ന കാറിൽ പൊരിഞ്ഞുവീഴാൻ തുടങ്ങും. പുറംമണ്ണു് അമന്നും ഒഴുകിപ്പോയും വെള്ളം ഭൂമി കടിക്കുന്നില്ല അപ്പോൾ അതു കത്തിയൊലിച്ചു താഴോട്ടു താഴ്വരയിൽ ഒഴുകിപ്പോകുന്നു. മണ്ണൊലിപ്പും വെള്ളപ്പൊക്കവും ആണു് ഫലം.

ബങ്കാളവെങ്കലപ്പാത്രം രണ്ടാമ് പകിയതിൽ ഫലം പങ്കുവെച്ചുണ്ണുവാൻ നമ്മൾ-കന്യന്മാരെ ലഭിക്കുമോ.

X

ആധുനികകവിത = ആധുനിക കവിയുടെ ചിത.

—കണ്ണുണ്ണി

കാട്ടുവെട്ടലും വനം കയ്യേറ്റവും ഇന്നു പ്രശ്നമായി കണക്കാക്കാത്തവർ നാളത്തേക്കു ദേശീയപ്രശ്നങ്ങളും ദുരിതങ്ങളും സംഭരിച്ചുവെക്കുകയാണു്. അതു പൊറുക്കരുതു്. കാട്ടിലെ മരം മുറിച്ചെടുക്കുന്നതും കന്നിൻപുറങ്ങളിൽകൂടി ആടുമാടുകളെ മേയ്ക്കുന്നതും, കാട്ടിലൂടെ വിനോദപര്യടനങ്ങളും വേട്ടയാടലുകളും എല്ലാം നടത്തുന്നതും ജലഭംഗിയെ നശിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിലായിരിക്കരുതു്. ഇതു് എല്ലാവരുടെയും ചുമതലയാണു്. ഇന്നത്തെ നാട്ടുജനികളെയും—ഇതിൽ ഏറ്റവും വലിയ മുതലളി നമ്മുടെ ഗവണ്മെണ്ടുതന്നെയാണു്— മരക്കച്ചവടക്കാരുടെയും, ചുരലിടുന്നവരുടെയും, പഴങ്ങൾ പെറുക്കുന്നവരുടെയും, നായാട്ടുകാരുടെയും, യാത്രക്കാരുടെയും, വിനോദസഞ്ചാരികളുടേയും. പക്ഷിനിരീക്ഷകന്മാരുടേയും പ്രശ്നം മാത്രമായി ഇതിനെ എടുക്കാതിരിക്കുക സസ്യശാസ്ത്രമുമായ ഒരു കുന്നം ഇന്നു പരമ കാണാത്ത ഒരു പട്ടണവാസിക്കും ഇതിൽ ഉള്ള 'സ്നൈഷ്ക'—ലാഭനഷ്ടങ്ങൾ—വെച്ചിട്ടാണു്.

വെള്ളം മനുഷ്യന്റെ ദാസനും പലപ്പോഴും അപന്റെ മേൽ ഭരണം നടത്തുന്ന കക്ഷിയും ആയി വിലസുന്നു. പക്ഷേ, മനുഷ്യനു് ഇതിൽ ഏതു തരത്തിലുള്ള സേവനമാണു് വെള്ളത്തെക്കൊണ്ടു് ചെയ്തിക്കേണ്ടതെന്നു നിജപ്പെടുത്താൻ കഴിയും വെള്ളത്തോടുള്ള സമരവും വെള്ളത്തിന്നു വേണ്ടിയുള്ള സമരവും വനത്തിൽനിന്നാണു് ആരംഭിക്കേണ്ടതു്.

—o—

പൂർവ്വം എന്നോട് ഇടപെട്ടിട്ടുള്ള, ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ള പത്മചേച്ചിയുമായി ഞാൻ പരിചയപ്പെട്ടത് എന്റെ വിവാഹശേഷമാണ്. എന്റെ ഭർത്താവു കണ്ടാ സ്ത്രീയെ വയർപ്പ് ചാർജ്ജ് ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനാണ്. അങ്ങനെയാണ് തിരുവനന്തപുരം സ്വദേശിയായ ഞാൻ കണ്ടറയിൽ താമസിക്കാനും പത്മചേച്ചിയുമായി പരിചയപ്പെടാനും ഇടയായത്.

മുൻമന്ത്രി ശ്രീ. കെ. എ. ദാമോദരമേനോൻ സഹോദരനും കെക്സ്സയിൽ കമ്മീഷണറുമായിരുന്ന അന്തരിച്ച ശ്രീ. കെ. എ. പരമേശ്വര മനോജൻ നാലു പുത്രന്മാരിൽ മൂന്നാമത്തേതായിരുന്നു ശ്രീമതി പത്മാദേവി പത്മാദേവിയുടെ ഏറ്റവും മുത്ത സഹോദരി ശ്രീമതി വിജയാ ജി. നായർ മുൻപ് കണ്ടറ അലുമിനിയം കമ്പനിയുടെ ജനറൽ മാനേജറായിരുന്ന ശ്രീ വി. ജി. ജി. നായരുടെ സഹ

ഒരിക്കലും തിരിച്ചുവരാത്ത എന്റെ പത്മചേച്ചി

സൂത്രീകൾ സ്ത്രീകളെപ്പറ്റി എന്ന പംക്തിയുടെ ഒരു സ്ഥിരം വായനക്കാരനായ ഞാൻ. വായനക്കാരനൊരിക്കലും ഒരു എഴുത്തുകാരിയെക്കണ്ടിട്ടില്ല. ഒരു എഴുത്തുകാരിയെക്കണ്ടിട്ടില്ല. എന്റെ സ്മരണയുടെ ദുഃഖമേഖലകളിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു മുഖം മഞ്ഞാതെ, മറയാതെ നില്ക്കുന്നു. ആ മുഖത്തെക്കുറിച്ച്, ആ ജീവിതസപര്യയെക്കുറിച്ച് ഒന്നോർക്കുക മാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. ഏതാണ്ട് 2½ വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് മൺമറഞ്ഞുപോയ ആ സ്ത്രീ മനത്തേക്കുറിച്ചോർക്കുമ്പോൾ ഇപ്പോഴും എന്റെ കണ്ണു നിറയും.

അക്കാലത്തിൽ മരിച്ചുപോയ ശ്രീമതി പത്മാനായർ കണ്ടറ അലുമിനിയം ഇൻഡസ്ട്രീസിലെ ഒരു ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനായ ശ്രീ. ആർ. കെ. നായരുടെ സഹധർമ്മിണിയായിരുന്നു. വേദകുലമായിരുന്നു ഒരു ജ്യേഷ്ഠത്തിയെപ്പോലെ വിനയ

ധർമ്മിണിയായത്. ബോംബെയിലെ പവർ കേബിൾ കമ്പനിയിലെ ജനറൽ മാനേജറാണ് ശ്രീമാൻ വി. ജി. ജി. നായർ ഇപ്പോൾ പത്മാദേവിയുടെ മരണത്തെ സഹോദരിയായ ശ്രീമതി വസുമതിദേവി പഞ്ചായത്തു ഡയറക്ടറായിരുന്ന ശ്രീ. കേശവൻനായരുടെ പത്നിയായത്. ഇളയ സഹോദരി ശ്രീമതി കമലാദേവി ശ്രീ. സി. ജി. ജി. പണിക്കരുടെ ഭാര്യയാണ്. പി. വിശ്വനാഥൻ നായർ, പി. കൃഷ്ണകുമാർ, വേണുഗോപാലൻ നായർ, പി. എ. നായർ ഇങ്ങനെ നാലു സഹോദരന്മാരാണ് പത്മാചേച്ചിക്കുള്ളത്. ഇവർ നാലു പേരും ഇപ്പോഴും വിവിധസ്ഥലങ്ങളിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായിക്കഴിയുന്നു.

നല്ല മനുഷ്യർ പ്രായപരിധി പരമ ജീവിച്ചിരിക്കാൻ ദൈവം അനുവദിക്കുന്നില്ലെന്നുപോലും ചിലപ്പോൾ എനിക്കു തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ ഒരിക്കലും ഒരു ദോഷവും മനസ്സറിയെ ചെയ്തിട്ടില്ലാ

ത്ത പത്മാചേച്ചി ഇപ്പോഴും ഞങ്ങളോടൊത്തു ഒരു ജ്യേഷ്ഠത്തിയെപ്പോലെ കഴിയുമായിരുന്നില്ലേ?

ഒരു സ്നേഹിതയെപ്പോലെയാണ് ഞാനും പത്മാചേച്ചിയും കഴിഞ്ഞിരുന്നത്. പലതും മറച്ചുവെക്കുന്ന അവർ, ഒരു കാര്യവും എന്നോട് മറച്ചുവെച്ചിട്ടില്ല. കലവറ കൂടാതെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സ്വന്തം അനുജത്തിയോടൊന്നുപോലെ എന്നോട് പറയുമായിരുന്നു. വിനയപൂർവ്വമുള്ള അവരുടെ പെരുമാറ്റവും ശാന്തസ്വഭാവവുമാണ് എന്നെ അവർക്കു കർഷിച്ച പ്രധാന ഘടകം. ആരെയും ആകർഷിക്കാൻ പേടി മധുരമായ സംഭാഷണരീതിയാണ് ചേച്ചിയുടെ മരണത്തെ വിശേഷസിദ്ധി. ഹൃസ്വഭാഷ ഐച്ഛികമായെടുത്ത് ബി. എസ്സി. ബിരുദം സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു പത്മാചേച്ചി.

1952-ൽ വിവാഹിതയായ ഇവർ 1952 മുതൽ 1957 വരെ സ്വദേശത്തുവാ

ശാന്താബാലകൃഷ്ണൻ നായർ

യ ആർ. കെ. നായരുമൊത്തു കണ്ടറയിലാണ് താമസിച്ചിരുന്നത്. ആരോടും പത്മാചേച്ചി വലിപ്പച്ചെറുപ്പം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. എല്ലാ സ്ത്രീകളോടും ഒരു

ലേഖിക

സൂത്രീകൾ സൂത്രീകളെപ്പറ്റി

പോലെ ഇടപെടാനും അവരുടെയെല്ലാം സ്നേഹാദരങ്ങൾ സമ്പാദിക്കാനും ചേച്ചി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. വീട്ടുകാരുടെ നോക്കുന്നതിലും പത്മാചേച്ചി ഒരു മാതൃകാ സ്ത്രീയെന്നായിരുന്നു.

1959-ൽ അലിൻഡിന്റെ വികസന പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഭാഗമായി ഹിറാക്കുഡിൽ സ്ഥാപിച്ച കേബിൾ പ്ലാന്റിന്റെ വർക്ക് മാനേജറായി ശ്രീ. ആർ. കെ. നായരെ സ്ഥലംമാറ്റപ്പെട്ടപ്പോൾ പത്മാചേച്ചിയും റീറ്റയറേഷൻ കോർപ്പറേഷൻ പോകേണ്ടിവന്നു. തന്മൂലം വിവിധ ഭേദക്കാലം ഭാഷക്കാരുമായിട്ടൊക്കെ പരിചയപ്പെടാനും അവരുടെ ആചാരസമ്പ്രദായങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാനും കഴിഞ്ഞു.

1957-ൽ ശ്രീ. ആർ. കെ. നായരെ വീണ്ടും കണ്ടറ അലിൻഡിലെ വർക്ക് മാനേജറായി സ്ഥലംമാറ്റപ്പെട്ടു.

നിരവധി ശുഭപ്രതീക്ഷകളാടെയാണ് പത്മാചേച്ചി ഭർത്താവോടൊത്തു ഹിറാക്കുഡിൽനിന്നും കണ്ടറയിലേക്കു മടങ്ങിവന്നത്. ഹൃദയാഗ്രമണത്തെ പറ്റിയെടുത്തു, ചേട്ടിയോടൊത്തു അധികനാൾ പിന്നെ ഞങ്ങളെ കഴിഞ്ഞുകൊള്ളു ഭാഗ്യമുണ്ടായില്ല.

രണ്ടുവർഷം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്റെ മാർഗ്ഗദർശിയും സ്നേഹനിയുമായിരുന്ന പത്മാചേച്ചി മരിച്ചുപോയിട്ട്. പക്ഷേ, ഇപ്പോഴും ചേച്ചി മരിച്ചുപോയി എന്നു വിശ്വസിക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിയുന്നില്ല.

കൃഷ്ണകുമാർ, ഗീത, ഇന്ദു ഇങ്ങനെ മൂന്നു കുട്ടികളാണ് ചേച്ചിക്കുള്ളത്. ഈ കുട്ടികളിൽ ആരെങ്കിലും കണ്ടാലുടൻ എന്റെ കണ്ണുനിറയും ഇനി ഒരിക്കലും കാണാൻ കഴിയാത്ത, ഒരിക്കലും തിരിച്ചുവരാത്ത പത്മാചേച്ചിയെക്കുറിച്ചോർത്തന്റെ ഹൃദയം വേദനിക്കും.

ചേച്ചിയുടെ നല്ല മനസ്സിന്, നല്ല സ്വഭാവത്തിന്, നല്ല പെരുമാറ്റത്തിന് ഈ എളിയ സഹോദരിയുടെ കൂപ്പുകെ. അതുമാത്രമേ എനിക്കാവൂ. സ്വീകരിച്ചാലും!

മുതിരിഞ്ഞോട്ടത്തിലെ വിളവെടുപ്പു സമയമായിരുന്നു. വിളവു ധാരാളവും ജോലിക്കാർ വിരളവുമായിരുന്നതിനാൽ തോട്ടമുടമ രാവിലെ ജോലിക്കാരെ അന്വേഷിച്ചു പുറപ്പെട്ടു. പാതവക്കൽ അലസരായി നിന്നിരുന്ന ചിലരെ അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി. തന്റെ തോട്ടത്തിൽ വിളവെടുപ്പിനായി അദ്ദേഹം അവരെ ക്ഷണിച്ചു. ജോലി വളരെ അധികമായിരുന്നതിനാൽ ജോലിക്കാർ ആവശ്യപ്പെട്ട കൂലി നൽകാമെന്ന് ഉടമസ്ഥൻ സമ്മതിക്കുകയും അപ്പോൾ അതനുസരിച്ചു മുതിരിഞ്ഞോട്ടിലേക്കു പോവുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ സമയം ഒൻപതുമണി ആയിരുന്നു.

കറേക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തോട്ടമുടമസ്ഥൻ വീണ്ടും ജോലിക്കാരെ അന്വേഷിച്ചു പുറപ്പെട്ടു. ഇത്തവണ ചന്തസ്ഥലങ്ങളിൽ വെടിപറഞ്ഞിരുന്ന ചില ചെറുപ്പക്കാരെ അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി. തങ്ങളുടെ പ്ര

ലും മുലകളിലും തേടി. അവസാനം പുൽ മൈതാനത്തിൽ തണൽവൃക്ഷങ്ങളുടെ ചുവട്ടിൽ ഉറങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന ചിലരെ അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി. അവരെയും ജോലിക്കു നിയോഗിച്ചു.

ആറുമണിയായപ്പോൾ ജോലി അവസാനിക്കുന്ന കാഹളം മുഴങ്ങി. ഒൻപതുമണിക്കും, പന്ത്രണ്ടുമണിക്കും, മൂന്നുമണിക്കും അതിനുശേഷം അവസാനവും ജോലിക്കിറങ്ങിയവർ ജോലി മതിയാക്കി ഒന്നിച്ചുകയറി. അന്നത്തെ കൂലി കൈപ്പറ്റുന്നതിനായി തോട്ടമുടമയുടെ വീടിന്റെ മുറ്റത്തുകൂടി

തോട്ടമുടമയുടെ കാര്യസ്ഥൻ വലിയ കനക്കുപ്പസ്തകവും പണപ്പെട്ടിയുമായി

പുതിയ ഉപമ

പുതിയ ന്യായമായ പ്രതിഫലം നല്ലാമെന്ന കരാറിൽ അവരും ജോലിക്കു നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ സമയം പന്ത്രണ്ടുമണിയായിരുന്നു.

മൂന്നുമണിയായപ്പോൾ ജോലി വേണ്ടത്ര തീരാത്തതായി കാണപ്പെട്ടു. ജോലിക്കാരെ തേടി തോട്ടമുടമ പിന്നെയും പുറപ്പെട്ടു. ഇത്തവണ നഗരാതിർത്തിയിൽ മുച്ചിട്ടുകളിൽ ഏല്പട്ടിരുന്ന ചിലരെയാണ് അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടിയത്. അവർക്കും തക്കതായ പ്രതിഫലം നൽകാമെന്ന കരാറിൽ ജോലി നൽകപ്പെട്ടു.

നാലുമണി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പരിശോധനായ തോട്ടമുടമ വീണ്ടും ജോലിക്കാരെ അന്വേഷിച്ചു. പാതവക്കിലും, പീടികത്തീർപ്പുകളിലും, നഗരത്തിന്റെ മുകളുകളിൽ

പുറത്തിറങ്ങി വന്നു മുററത്തിരുന്ന മേശയിൽ പണപ്പെട്ടി വച്ചതിനുശേഷം അടുത്തുകിടന്ന കസേരയിൽ ഇരുന്നു. തന്റെ മുക്കുകളിനാടി ഉറപ്പിച്ച ചിനുശേഷം പുസ്തകം തുറന്ന് ഓരോരുത്തരുടെ പേർ വിളിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

ആദ്യമായ്, അവസാനം ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചവർ വിളിക്കപ്പെട്ടു. ഒൻപതുമണിക്കു ജോലിക്കു വന്നവർക്കു നല്ലാമെന്നു നേററിരുന്ന കൂലി അവർക്കു നല്ലി. മൂന്നുമണിക്കു വന്നവരെ രണ്ടാമതായി വിളി

പി. കെ. അബ്രഹാം

ച്ചു. അവർക്കും അതേകൂലി നല്ലപ്പെട്ടു. പന്തിട്ട് 12 മണിക്കു വന്നവരെയും ഒൻപതുമണിക്കു വന്നവരെയും വിളിച്ചു. അവർക്കും അതേതന്നെയായിരുന്നു കൂലി. കൂലി മുഴുവൻ ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ജോലിക്കാർ പരസ്പരം നോക്കി. ഒൻപതുമണിക്കും പന്ത്രണ്ടുമണിക്കും വന്നവർ ശബ്ദമുയർത്തി. മൂന്നുമണിക്കു വന്നവർ മുറുമുറുത്തു അവസാനം വന്നവരാകട്ടെ നിശ്ശബ്ദ പാലിച്ചതേയുള്ളൂ.

അവർ അന്തികൈതിരായി സംഘടിച്ച്. വീറോടെ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ മുഴക്കി. കൂടാതെ, കുററുകെട്ടിയ ഉടമസ്ഥനെ സമീപിച്ച്. ഒൻപതുമണിക്കു ജോലിക്കു വന്നവർക്കായിരുന്നു ഏറ്റവുമധികം പരാതി. പറഞ്ഞിരുന്ന കൂലി അവർക്കു കെട്ടുതന്നും അതിനാൽ പിരിഞ്ഞു പോകണമെന്നും അദ്ദേഹം അവരോടു പറഞ്ഞു. പക്ഷേ, അവരതു ചെവിനക്കൊണ്ടില്ല. അവരുടെ വാശി കൂടുതൽ ദൃഢമായി തങ്ങൾ ന്യായത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമേ ശബ്ദമുയർത്തുകയുള്ളെന്നും തുല്യജോലിക്കു തുല്യ തുല്യവേതനം പാടുള്ളൂ എന്നും പറഞ്ഞു. യോഗ്യരേയും അയോഗ്യരേയും, അർഹരേയും അനർഹരേയും ഒരേ അളവിൽ അളക്കാൻ പാടില്ലെന്നും അവർ വാദിച്ചു.

ഒടുവിൽ ഉടമസ്ഥൻ വഴങ്ങി. അവസാനം വന്നവരോടു് 85 ശതമാനവും മൂന്നുമണിക്കു വന്നവരോടു് എഴുപതാമൂ ശതമാനവും, പന്ത്രണ്ടുമണിക്കു വന്നവരോടു് അമ്പതു ശതമാനവും കൂലി തിരിച്ചുവാങ്ങുവാൻ അദ്ദേഹം കാര്യസ്ഥനെ ചുമതലപ്പെടുത്തി. കാര്യസ്ഥൻ അപ്രകാരം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

എല്ലാവരും അനന്തപൂരമായി മടങ്ങി. അവരുടെ വീടുകളിൽ അന്നു കരച്ചിലും കല്ലുകടിയും ഉണ്ടായി.

പ്രൊഫഷണൽ നാടകസമിതികൾ ഏറ്റവുമധികം പ്രതീക്ഷയുണർത്തി പുതിയ ചെന്നൈ സൃഷ്ടിച്ച 1971 മലയാള നാടകവേദിയുടെ ശ്രദ്ധേയമായ വർഷങ്ങളിലൊന്നാണ്. 'സംഗമം', 'മണ്ണ്', 'സമസ്ത', 'അക്കൽദാമ' എന്നീ നാടകങ്ങൾ എടുത്തു പറയാവുന്നവിയും മേന്മയർക്കിക്കുന്നവയാണ്. വളരെയധികം നാടകസമിതികൾ ഈ വർഷം രംഗത്തുവന്നു. അവർ അവതരിപ്പിച്ച നാടകങ്ങളെല്ലാം തന്നെ കുററങ്ങളും കുറവുകളും മുഴച്ചുനില്ക്കുന്നു. കേരളത്തിലെ നാടക ബോധത്തോടു കൂടിയ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ സഹായിച്ചുവെന്ന് അവർക്ക് അഭിമാനിക്കാം.

കൊല്ലം കേന്ദ്രമാക്കി രൂപം കൊണ്ടിട്ടുള്ള 'കെക്കാസ്' എന്ന പ്രൊ

തുറമുഖം

ഫഷണൽ നാടകസമിതികൾക്കു ആദ്യസംഭാവനയാണ് 'തുറമുഖം'. ശ്രീ. പി. ജെ. ആന്റണിയാണ് നാടകം രചിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഏഴുവയസ്സുകാരെ ഒരു പ്രണയകഥയാണ് നാടകത്തിന്റെ കേന്ദ്രബന്ധം. അത്ഭുതകരമായ രൂപസാദൃശ്യമുള്ള സഹോദരന്മാരുടെ ഏറ്റുതിരികെ തന്ന വികാരവിചിത്രതകളിൽ അലിഞ്ഞുലിഞ്ഞില്ലാതായ ജെസ്സിയാണ്. പെൺകുട്ടിയുടെ കഥ ശക്തിയോടെ രംഗത്തുവരിപ്പിക്കുവാൻ 'കെക്കാസി'ലെ കലാകാരന്മാർ ആത്മർത്ഥ്യമായി ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, മൂന്നുമണിക്കൂർ പ്രേക്ഷകരെ സിദ്ധിക്കുന്ന ഈ നാടകത്തിലെ അവസാനരംഗം നിറപ്പിടിപ്പിക്കേണ്ടതിനു പകരം പൊട്ടിച്ചിരിപ്പിക്കാനാണുകിടയത്.

മംഗലശ്ശേരി

ബാസ്കറ്റോളയും ജെസ്റ്റിയുടേയും ആത്മ ഘടകങ്ങൾ ഈ നാടകത്തിന്റെ ശക്തിയും സൗന്ദര്യവും വർദ്ധിപ്പിക്കുമെന്നു നാടകകൃത്തു് ആത്മാർത്ഥമായി വിശ്വസിച്ചുപോയതാണു് തുറമുഖത്തിലെ പോരായ്മകളിലൊന്നു് 'പോർട്ട് വ്യ'യിൽ വച്ചാണു് ജെസ്റ്റി നെൽസനെ കണ്ടതു്. ആ കണ്ടുമുട്ടൽ അവരുടെ ജീവിതത്തിലെ അവിസ്ഥരണീയതനിമിഷമായിരുന്നു. പക്ഷേ, കോരിത്തരിപ്പിക്കുന്ന ആ പ്രേമബന്ധത്തിന്റെ അന്ത്യം ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു. നെൽസന്റെ ജ്യേഷ്ഠനായ ബാസ്കറ്റോള ജെസ്റ്റിയെ വിവാഹം ചെയ്തു രൂപസാദൃശ്യമുള്ള അപൂർവ്വസഹോദരന്മാർ. പുനിലാവിന്റെ ലോകത്തിൽ എല്ലാം മറന്നുനിന്ന ജെസ്റ്റി കൊടുങ്കാറ്റി

ന്റെ താഴ്വരയ്ക്കു് ലേക്കാണു് ഇറങ്ങിച്ചെന്നതു്. താൻ ബാസ്കറ്റോള സ്വന്തമായ പ്ലേൾ നെൽസൻ എന്നേക്കുമായി തന്നിരിക്കുന്ന കണപോകമെന്നവശ്യകതയിൽ പക്ഷേ, ജെസ്റ്റിയില്ലാത്ത ഒരു ലോകത്തിൽ സ്വയം ഇല്ലാതായിത്തീർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന നെൽസൻ ജെസ്റ്റിയൊരു ഔർബല്യമായി. മുൻപേതം സ്വയം മനസ്സിലാക്കി. അന്യോന്യം ഏറ്റുപറയാനും, മാപ്പിറക്കാനും തയ്യാറായരുന്നു. പക്ഷേ, ആ കുറസമ്മതങ്ങൾക്കു് മുമ്പു് രണ്ടു് ആത്മഘടകങ്ങൾ എല്ലാറ്റിനും വിരാമമിട്ടു. കൊടുങ്കാറ്റു സൃഷ്ടിക്കേണ്ടിയിരുന്ന അന്ത്യരംഗത്തു് വെറുമൊരു ഹാസ്യകലാപ്രകടനമാണു് പ്രേക്ഷകർ കണ്ടതു്.

തുറമുഖത്തിലെ ഈ രംഗം.

വായിക്കുക! രസിക്കുക! ചിത്രങ്ങളടങ്ങിയ ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ

1. മനഃലീലകൾ. ഏറ്റവും നവീനപുസ്തകചിത്രഗ്രന്ഥം, ലൈംഗികാവയവങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനം, വിവിധ സംയോഗരീതികൾ മുതൽ വില 7 00
2. സെക്സ് അറഡ്സ്. സ്ത്രീപുരുഷലൈംഗികാവയവങ്ങൾ, പ്രവർത്തനം, സംയോഗമുറകൾ, ഫാമിലിപ്ലാനിംഗ് മുതൽ ചിത്രഗ്രന്ഥം. വില 5 00
3. സ്ത്രീപുരുഷ ശരീരശാസ്ത്രം. ലൈംഗികാവയവങ്ങളുടെ വളർച്ച, രതിമാതൃകകൾ, രഹസ്യമുറകൾ, ഗർഭാലോചന, മുതൽ ചിത്രങ്ങൾ സഹിതം വില 5 00
4. കാമശാസ്ത്രം. വാത്സായനൻ മുതൽ ഫാവ്ലോക് എല്ലിസ് വരെ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള കാമശാസ്ത്രരഹസ്യങ്ങളും ലീലകളും ചിത്രഗ്രന്ഥം വില 4 00
5. സ്ത്രീകളും പ്രസവരഹസ്യവും. ഗർഭാലോചനമുതൽ പ്രസവവരെയുള്ള രഹസ്യങ്ങൾ, ചിത്രങ്ങൾസഹിതം. വിവാഹിതർ അറിയേണ്ടതു്. വില 3 00
6. സ്വഭാവപഠനശാസ്ത്രം. നല്ല, ദോഷം, കൈയ്യക്ഷരം, മുപ്പ്, ജന്മദിനം മുതൽ നോക്കി സ്വഭാവവും കഴിവുകളും പഠിക്കാനുള്ള ചിത്രഗ്രന്ഥം. വില 3 00
7. പ്രേമലേഖനങ്ങൾ. ശോകപര്യവസായിയായ പ്രേമകഥ. ധാരാളം അത്യുഗ്ര ലൗലഭ്യരോട് സാമ്പിളായി ഉപയോഗിക്കാൻ ഉത്തമം. വില 3 00
8. ഹെൻറിമൂൺ. (രതിലീലകൾ) വിവാഹിതരാകാൻ പോകുന്നവർ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട എല്ലാ രഹസ്യസംഗതികളും ചിത്രങ്ങൾസഹിതം. വില 2 00
9. വിവാഹജീവിതവും സംയോഗരീതികളും. ഒന്നുമറിയാൻപാടു്ല്ലാത്തവർ ഈ ചിത്രഗ്രന്ഥം വായിച്ചാൽ ജീവിതം സുഖകരമാക്കാം. വില 2 00
10. കല്യാണരാത്രിയിലെ കാമലീലകൾ. എന്നുമെന്നും ദാമ്പത്യം പുതുമയുള്ളതാക്കാനും സുഖിക്കാനും ഈ ചിത്രഗ്രന്ഥം പഠിക്കുക വില 2 00
11. വശികരണശാസ്ത്രം. ഇഷ്ടമുള്ളവരെ നിയന്ത്രണത്തിലാക്കാനും കാര്യങ്ങൾ സാധിക്കുവാനും ഈ ശുദ്ധശാസ്ത്രം പഠിക്കുക. വില 1 00
12. ശീശ്വസംഖലനവും നിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങളും ചികിത്സാഗ്രന്ഥം വില 1 00

എല്ലാ പുസ്തകങ്ങൾക്കും V. P. ചെലവു പുറമെ, കാറ്റാളോളം സൗജന്യം

F. P. A. I. Thariannagar, Kuzhikala, QUILON Dt;

ഈ രണ്ടുകഥാപാത്രങ്ങളെ അത്ഭുതകരമായി ചെല്ലിക്കാത്തതുള്ള രണ്ടും കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ 'തുറമുഖം' തികച്ചും ഓജസ്സുറകലാശ്ലീലാകമായിരുന്നു. തലശാസ്ത്രത്തിന്റേയും മനശാസ്ത്രത്തിന്റേയും ചിന്താധാരകളാണു് തുറമുഖത്തെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു നാടകകൃത്തു പറയുന്നു. പക്ഷേ, ഒരു മനശാസ്ത്രവും തലശാസ്ത്രവും ഈ നാടകത്തിൽ കണ്ടില്ല ആദ്യത്തേ ഒരു പ്രണയകഥയെ കേന്ദ്രീകരിച്ചു് ഒരു നാടകം ഇതാദ്യമെന്നു് നോക്കുന്ന മാനസികഭാവങ്ങൾക്കു മാത്രം മുൻനിൽക്കുന്നതിൽ ഈ തുറമുഖ ഭംഗിയായി രംഗത്തുവരിപ്പിച്ചു് കൈക്കൊണ്ടു് അഭിനന്ദനമർഹിക്കുന്നു.

ഒൻപതു് അഭിനേതാക്കളാണു് തുറമുഖത്തിലുള്ളതു്. പക്ഷേ, പ്രേക്ഷകമനസ്സുകളിൽ ചലനങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടു് നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന മൂന്നു കഥാപാത്രങ്ങളെ തികഞ്ഞ മിഴിവോടും ശക്തിയോടും അവതരിപ്പിക്കുവാൻ ബേബിറോണിനും റ്റില്ലും സിനും വേവലക്കര രാജത്തിനും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ജെസ്റ്റിയെന്ന കഥാപാത്രത്തിനു രചനയിൽ കറേക്കുടി ശക്തിയും പുസ്തകവും വ്യക്തിത്വവും കിട്ടിയിരിക്കുന്നതിൽ ഈ നടി അത്യന്തം സൃഷ്ടിച്ചേറുന്നതെന്നു് നോക്കി. സാവിത്രി, മത്തായി

എന്നീ കഥാപാത്രങ്ങൾ നാടകത്തിലെ പരമമുറകും പലയിടത്തും നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഉഷയുടെ നൃത്തം നന്നായി. ആൻറണിയുടെ ആൻറണി അമിതാഭിനയമെന്ന ഭോഷമൊഴിച്ചു് തുറന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഓ എൻ വിയാണ ഗാനങ്ങൾ രചിച്ചിരിക്കുന്നതു്. സംഗീതം അജ്ഞനന്റേയും "ഓരോ പുവുമുണർന്നല്ലോ...ഓരോ കയ്യുമുണർന്നല്ലോ" എന്ന ഗാനത്തെക്കുറിച്ച് എടുത്തുപറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അടുത്തകാലത്തു് കേട്ട നാടകഗാനങ്ങളിൽ ഏറ്റവും നല്ലതെന്നു് ഇതിനെ വിശേഷിപ്പിക്കാം. ഒന്നുകൂട്ടാൻ ഒരേക്കലും മറക്കാൻ കഴിയാത്ത വിധം മാർമരശക്തിയുള്ള ഈ ഗാനത്തിനു സംഗീതം പകർന്ന അജ്ഞനന്റേ ഒരു പുഷ്പമുണ്ടു്.

കൈക്കൊണ്ടിന്റെ തുറമുഖം അത്യന്തമുള്ളൊന്നും കാണിക്കുന്നില്ല ഒരു നാടകം ഭംഗിയായി അവതരിപ്പിച്ചു എന്നവർക്കു് അഭിമാനിക്കാം. ആദ്യത്തേ നിശ്ശബ്ദത പാലിച്ച സദസ്സു്, നാടകം ഇഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുകയായിരുന്നു. നാടകസാധകനെ രസിപ്പിക്കു മാത്രമാണല്ലോ പ്രൊഫഷണൽ നാടകസമിതികളുടെ ലക്ഷ്യം. ആ ലക്ഷ്യത്തിൽ കൈക്കൊണ്ടു് തുറമുഖത്തെ കൊണ്ടെത്തിച്ചിരിക്കുന്നു.

—0—

ബാലലോകം

വളരെ പഴക്കമുള്ള കഥയാണ്. സ്ത്രീയിനിൽ ഒരു മഹാൻ താമസിച്ചിരുന്നു. പേര് ഫ്രൈ ഗോമസ്. എല്ലാവരും അയാളെ ഒരു അത്യന്തമനുഷ്യനായി കരുതി. അയാൾ കരുതി: താൻ ദൈവത്തിന്റെ വിനീതഭക്തൻ മാത്രം!

ഒന്നിലും അയാൾ അഹങ്കരിച്ചില്ല. ഒന്നിലും അയാൾ അഭിമാനിച്ചില്ല. ഒരിക്കൽ തന്റെയടുത്തു വന്ന ഒരു ദരിദ്രനോടു അയാൾ തർക്കി: “എന്താണു വന്നത്?”

“എനിക്കൊരു വലിയ കടംബമുണ്ട്.”

ദരിദ്രൻ തുടർന്നു: “എന്തെങ്കിലും തൊഴിൽ തുടങ്ങിയാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ട് പക്ഷേ, പണമില്ല. അങ്ങയ്ക്ക് എന്നെ

തേൾ

സഹായിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് ആളുകൾ പറയുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ വന്നു എന്നു ഉപേക്ഷിക്കരുത്.”

“നിങ്ങൾക്കെത്ര രൂപ വേണം?”

—ഗോമസ് ചോദിച്ചു.

“അഞ്ഞൂറു രൂപ.”

ഗോസിൻ അത്ഭുതം തോന്നി അയാളുടെ കയ്യിൽ എവ്വിടെ നിന്നാണ് അത്രയും പണമുണ്ടാവുക?

“ഞാൻതന്നെ ദരിദ്രനാണ്. പിന്നെ എങ്ങനെ ഇത്രയും രൂപ - ”

“അങ്ങനെ വെറുംകയ്യോടെ പറഞ്ഞയക്കരുത്.”

അയാൾ താഴ്മയോടെ പറഞ്ഞു: ഗോമസ് മുമ്പായി

ഒരു നിമിഷം ചിന്തിച്ചു.

“ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം പോലെ!”

—അയാൾ തന്റെ മുറിയുടെ ചുവരുകളിൽ കണ്ണോടിച്ചു ജനലരികിൽ കൂടി ഒരു തേളിഴയുന്നു.

ഗോമസ് ഒരു പഴയ പുസ്തകത്തിന്റെ താൾ കീറി തേളിനെ അതിൽ പൊതിഞ്ഞു.

“ഇതാ. ഇതു കൊണ്ടുപൊക്കോള. ഇതു വിറ്റാൽ വ്യാപാരം ആര ഭിയ്ക്കും ആറുമാസത്തിനുശേഷം ഈ മുത്തും തിരികെ തരാൻ മറക്കരുത്.”

അയാൾ പോയി. ഒരു വ്യവസായിയുടെ അടുത്തു ചെന്നു. പൊതി തുറന്നു. പൊതിയിൽ തേളിന്റെ ആകൃതിയിലുള്ള മനോഹരമായ രത്നം.

വ്യവസായി രണ്ടായിരം രൂപ കൊടുക്കാൻ തയ്യാറായിരുന്നു. പക്ഷേ, അയാൾ അഞ്ഞൂറു രൂപയ്ക്കു പണയം ചെയ്ത കച്ചവടം തുടങ്ങി. ആറുമാസത്തിനുളളിൽത്തന്നെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ നീങ്ങി. ഐശ്വര്യം നിറഞ്ഞു.

ആറു മാസം തികഞ്ഞപ്പോൾ പണയം തിരികെ വാങ്ങിച്ചു. ഗോമസിനു തിരിച്ചു കൊടുത്തു. ഗോമസ് തേളിനെ തിരികെ വാങ്ങി.

നന്ദി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് തേളിനെ തിരിച്ചു ഭിത്തിയിൽ വെച്ചു അതിനോടു പറഞ്ഞു:

“ഈശ്വരന്റെ സ്രഷ്ടി പൊയ്ക്കോള. നിന്റെ വഴിക്കു പൊയ്ക്കോള.”

തേൾ പഴയതുപോലെ ചുവരിൽ കൂടി ഇഴഞ്ഞു.

(ഒരു സ്ത്രീയിൻ നാടോടിക്കഥ)

—

ജോനാഥൻ ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

അതൊരു സുന്ദരനിമയം തന്നെ. ജോനാഥൻ നന്നേക്കുറേനാളായി ഏതാനും വാർ നടന്നപ്പോഴേക്കും അയാൾ ഒരു ശ്മശാനത്തിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞു.

വഴികൾ സമതലമായി നിൽക്കുമ്പോൾ വളവുതിരിവുകൾ കണക്കിലധികമുള്ളതുകൊണ്ടു വഴിതെറ്റാതെപ്പോകുമെന്നായിരുന്നു.

ഒഴക്കവെള്ളത്തിൽ ബാൽസം തെറ്റാതെ നടക്കുന്നപോലെ ആ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൊന്നിൽ കൂടി അയാൾ നീങ്ങി. പുതുതായി നിൽക്കുമ്പോൾ ഒരു ശവകുടീരം അയാൾ അകലെറ്റിന്നുതന്നെ കണ്ടു. അതിന്റെ സമീപം ചെൺ അല്ലെങ്കിൽ അയാൾ ആഗ്രഹിച്ചു. കാരണം ആ ശവകുടീരം അയാളെ വളരെ അധികം ആകർഷിച്ചു.

ശവകുടീരത്തിൽ വിചാരിക്കുന്നത്ര എളുപ്പത്തിൽ എത്തിച്ചേരാൻ കഴിയില്ലെന്നയാൾക്കു തോന്നി. ശക്തിയായി ആടിക്കളിക്കുന്ന ബാനറുകളെക്കൊണ്ടും കൂടെക്കൂടെ ശവകുടീരം അയാളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽനിന്നു മാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ബാനറുകൾ കൈകളിലേന്തിയവരെ കാണാനില്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും സുന്ദരമായ ഒരാലോചനയിന്റെ ഭരണഭൂതി അവിടെ പ്രകടമായിരുന്നു.

അങ്ങനെ, അകലെ നോക്കിനിൽക്കുമ്പോൾ, തന്റെ വഴിയുടെ വളരെ സമീപത്തായി അയാൾ ശവകുടീരം കണ്ടു. താൻ അതിനെ കടന്നുപോവുകയാണെന്നും അയാൾക്കു തോന്നി. ഗൃഹത്തിൽ അയാൾ പൂജിച്ചേയ്ക്കുവാൻ എടുത്തുപാടി. പക്ഷേ, അയാളുടെ പാദങ്ങൾക്കു കീഴിൽ വഴിയുടെ ഭൂതഗന്ധനും മൂലം അയാൾ ശവകുടീരത്തിൽ നേരേ മുന്നിൽ മുട്ടുകുത്തി വീണു.

ശവകുടീരത്തിനു പിന്നിൽ, ആകാശത്തിൽ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച ഒരു ശവക്കല്ലുമായി രണ്ടാളുകൾ നിന്നിരുന്നു. ജോനാഥൻ അവിടെ എത്തിയതും അവർ ആ വലിയ കല്ലു ഭൂമിയിലേക്കു തെറിഞ്ഞതും ഒന്നിച്ചായിരുന്നു. ആഞ്ഞു തറച്ചതുപോലെ ആ കല്ലു മണ്ണിൽ തറഞ്ഞുനിന്നു.

അടുത്ത നിമിഷം, അടുത്ത കുറിക്കാ

ട്ടിൽനിന്നു മുന്നാമതൊരുവൻ ഇറങ്ങിവന്നു. ചിത്രകാരനായിരുന്ന അയാളെ ജോനാഥൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ബട്ടനുകൾ പൊട്ടിയ ഷർട്ടും പന്തുമാണ് അയാൾ ധരിച്ചിരുന്നത്. അയാളുടെ തലയിൽ ഒരു വെൽവെറു തൊപ്പിയുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു പെൻ സിൽകൊണ്ടു വാഴുവതിൽ ചിത്രങ്ങൾ വരച്ചുകൊണ്ടാണു അയാളുടെ വരവ്.

തന്റെ കയ്യിലെ പെൻസിൽകൊണ്ടു ആ ശവക്കല്ലിന്റെ മുകളറ്റത്തു എഴുതാനായാളാണു. കല്ലു വളരെ ഉയരമുള്ളതുകൊണ്ടു അയാൾക്കു കനിയേണ്ടിവന്നില്ല. എന്നാൽ അതിന്റെ പിന്നിലുള്ള ശവകുടീരത്തിൽ ചവിട്ടിയിടാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നതിനാൽ അയാൾക്കു മുമ്പോട്ടു എത്തി നില്ക്കേണ്ടിവന്നു. മുമ്പേ പൊക്കി, ഇടതുക്കൈ ശവക്കല്ലിന്റെ

സ്വപ്നം

—കാഥ്ക

വരുന്ന പുറത്തു കത്തി അയാൾ ഉറച്ചുനിന്നു. അസാമാന്യ കഴിവെന്നോണം തന്റെ സാധാരണ പെൻസിൽ കൊണ്ടു അതിൽ തങ്കലിപികൾ നിൽക്കാൻ തുടങ്ങി അയാൾ.

“ഇവിടെ ശയിക്കുന്നത്...”

ഈ കാര്യം അക്ഷന്തവ്യം വ്യക്തമായി, മനോഹരമായി കൊത്തിയെടുത്തവയായിരുന്നു.

“ഇവിടെ ശയിക്കുന്നത്” എന്ന രണ്ടു വാക്കുകൾ കൊത്തിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ ശിരസ്സുയർത്തി ജോസഫിനെ നോക്കി. ജോസഫാകട്ടെ, അയാളെഴുതുന്നത് എന്തായിരിക്കുമെന്ന് സോൽക്കണ്ഠം, ചിത്രകാരനെ നോക്കാതെ, കല്ലിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. എഴുത്തു തുടരാൻ ശ്രമിച്ച ചിത്രകാരനോട് കഴിഞ്ഞില്ല.

പെൻസിൽ കല്ലിൽനിന്നുയർത്തി ചിത്ര

കാരൻ വീണ്ടും ജോസഫിന്റെ നേക്കു തിരിഞ്ഞു. ഇത്തവണ ജോസഫ് അയാളെ നോക്കി. ഏതാ അജ്ഞാതമായ ഒരു വിഷമം അയാളെ ഞെരുക്കുന്നുണ്ടെന്നു ജോസഫ് മനസ്സിലാക്കി.

ചിത്രകാരന്റെ ആദ്യത്തെ ഉത്സാഹ മെല്ലാം നശിച്ചു. അതുകണ്ട ജോസഫിനാകട്ടെ നല്ലാത്ത മനഃപ്രയാസം അനുഭവപ്പെട്ടു. നിസ്സഹായരായി അവരന്യോന്യം നോക്കിനിന്നു. അവരുടെയിടയിൽ പരസ്പരം എടുത്തുമാറാൻ കഴിയാത്ത ഏതോ ദാരുണമായ തെറ്റിലാണെന്നു ബോധ്യപ്പെട്ടു.

പള്ളിയിൽ സമയംതെറ്റിയ മണിയോശയുയർന്നു. ചിത്രകാരൻ കയ്യുയർത്തി ഒരാൾക്കും കാണിച്ചപ്പോൾ മണിയടി നിന്നു. എന്നാൽ അല്പനേരത്തിനുള്ളിൽ; കറേക്കുളുടെ മെല്ലെ അതു വീണ്ടും കേൾക്കാമായി. ഉടനെ അതു നില്ക്കുകയും ചെയ്തു. പൊതുവേ ആ മണിയുടെ ശബ്ദം പരിശോധിക്കുന്നതുപോലെ ശോണിച്ചു.

ചിത്രകാരന്റെ അവസ്ഥ ജോസഫിനെ വളരെ വിഷമിപ്പിച്ചു. അയാൾ കരഞ്ഞു. തേങ്ങിത്തേങ്ങി കരഞ്ഞു. അയാൾ ശാന്തനാകുന്നതുവരെ ചിത്രകാരൻ നിശ്ചലനായിരുന്നു. പിന്നീടു് മറ്റു വഴിയില്ലാത്തതിനാൽ എഴുന്നേൽക്കുന്നതിനായി.

അയാൾ ആദ്യം വരച്ച വരകണ്ടപ്പോൾതന്നെ ജോസഫിന് ആശ്വാസമായി. പക്ഷേ, അയാൾ അതു് വരച്ചതു് തീരെ ഇഷ്ടമില്ലാതെയായിരുന്നു. സ്വപ്നത്തിലിരിക്കുന്ന അഭാവംമൂലം അതു് സന്ദർഭമായി മുഴുകിക്കാണുവാനായില്ല. ആ വര മാത്രം വിവർണ്ണമായി, അവിശ്വരൂപമായി, ഒരർത്ഥരഹിതമായി തന്നെയായിരുന്നു. മുഴുകിക്കാറായ ആ അർത്ഥം 'ജോ' എന്നായിരുന്നു.

ചിത്രകാരൻ കാൽക്കീഴിലെ മണ്ണ് ചുറ്റും പാറുവീയത്തിൽ ദേഷ്യത്തോടെ ശവകുടീരത്തിൽ ആഞ്ഞു ചവിട്ടി അവസാനം ജോസഫ് അയാളെ മനസ്സിലാക്കി. എന്നാൽ മാപ്പു ചോദിക്കാൻ ഇല്ലാത്ത സമയം അതിക്രമിച്ചിരുന്നു.

അയാൾ, വിരലുകൾകൊണ്ടു് നിഷ്പ്രയാസം മണ്ണിൽ കഴിക്കാൻ തുടങ്ങി. എല്ലാം കാലേക്കൂട്ടി തയ്യാറാക്കിയപോലെ

ഈ കഴിഞ്ഞ കെ. ജി. ടി. പരീക്ഷയിൽ ഹയർ പെയിന്റിംഗിൽ കേരളത്തിൽനിന്നും പാസ്സായ ഏക വിദ്യാർത്ഥി ഏ. ആർ ഷാരിയർ ആണ്. ഈ വിദ്യാർത്ഥി കൊല്ലം രാമവർമ്മ പെയിന്റിംഗ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിലാണ് പഠിച്ചിരുന്നതു്. ഇതിനു മുൻപ് പല പെയിന്റിംഗ് മത്സരങ്ങളിലും സമ്മാനം നേടിയിട്ടുണ്ട്.

യിരുന്നു. കട്ടികുറച്ച മണ്ണുകൊണ്ടു പുറമേ പൊതിഞ്ഞിരുന്നു. അതിന്റെ അടിയിൽ പെട്ടെന്നു് ഒരു വലിയ ദ്വാരം കാണാൻ തുടങ്ങി. തന്റെ പിന്നിലൂടെ അടിച്ചുവന്ന ശാന്തമായ ഭൂതത്തിന്റെ ബലത്തിൽ അയാൾ അതിലേക്കു മറിഞ്ഞുവീണു. അഗാധമായ ആഴത്തിലേക്കു് അയാൾ ഇറങ്ങിപ്പോയി; എന്നാൽ അപ്പോഴും അയാളുടെ തല ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുതന്നെയിരുന്നു. അപ്പോൾ അയാളുടെ മുകളിലുള്ള ശവകുടീരത്തിൽ അയാളുടെ പേർ വിലങ്ങനെ കാണപ്പെട്ടു.

സ്വപ്നത്തിന്റെ മാന്ദ്യരലോകത്തിൽനിന്നു ജോസഫ് ഉണർന്നുണർന്നു.

ഈ നാളായി പയ്യന്നും ഞാനും തമ്മിൽ കണ്ടിട്ടു്, അതുകൊണ്ടു്, ദൂരെ കണ്ടു പോഴേ ഞാനെന്നു ചിരിച്ചു. പക്ഷേ, പയ്യൻ ചിരിച്ചില്ല. മുഖത്തു് കറേക്കുടി ഗൗരവം വരുത്തി.

"എന്തുണ്ടു് വിശേഷം?" ഞാൻ ചോദിച്ചു. പയ്യൻ ശബ്ദിച്ചതേയില്ല. പണ്ടാരികൾ ഒരു സംഖ്യ പത്തു പ്രാവശ്യം എഴുതിച്ചതിന്റെ ദേഷ്യമാണെന്നു് എന്നിക്കു മനസ്സിലായി.

"രസകരമായ ഒരു വിദ്യ പറഞ്ഞുതരാം" അന്നന്യസ്വരത്തിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

"വേണ്ട." പയ്യന്റെ മുഖം ഒന്നുകൂടി വീണു.

"രണ്ടു സംഖ്യകൾ എഴുതിക്കൂട്ടുക. എന്നിട്ടു് ആദ്യമെഴുതിയ രണ്ടു സംഖ്യകളും മായ്ച്ചു കളയുക."

"പിന്നീടു് വീണ്ടും എഴുതുക. അല്ലേ?"

പയ്യൻ വീണ്ടും വരുന്നു

—സിറാജ് മിനത്തേരി

"ബാ! ഹാ! കളിയാക്കുകയാണോ മുഴുവനും പറയട്ടെ"

"ശരി പറയൂ."

"പറയാം. പക്ഷേ, അതിനുമുമ്പായി ഒരു ചോദ്യം."

"ചോദിക്കൂ."

"ആകെ എത്ര അക്കങ്ങളുണ്ടു്."

"ഒരുപാടെണ്ണാം."

"തെറ്റു്"

"കാക്കത്തൊള്ളായിരം."

"ചേ! ഒരു പാടെണ്ണുതന്നെയല്ലേ കാക്കത്തൊള്ളായിരം. ധാരാളം എന്ന അർത്ഥത്തിലാണു് ഈ പദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചതു്. അല്ലേ?"

"അതേ."

"സംഖ്യകളാണു് എണ്ണമററവ്. ഞാൻ ചോദിച്ചതു് അക്കങ്ങളുടെ കാര്യമാണു്."

സംഖ്യയും അക്കവും ഒന്നു തന്നെല്ലേ "

"അല്ല. നമ്മുടെ സംഖ്യാസമ്പ്രദായം അനുസരിച്ചു് പത്തക്കങ്ങൾ മത്രമേയുള്ളു്."

"ഒന്നുമുതൽ പത്തുവരെ അല്ലേ "

"അല്ല. ഒന്നുമുതൽ ഒൻപതുവരെയും കൂടാതെ പൂജ്യവും. അപ്പോൾ ആകെ പത്തു അക്കങ്ങൾ. ഈ പത്തക്കങ്ങളാണു് എല്ലാ സംഖ്യകളുടേയും അടിസ്ഥാനം."

"മനസ്സിലായി."

"പത്തക്കങ്ങളിൽ എത്രപയോഗിച്ചും നമുക്കു് സംഖ്യകളെഴുതാം. അപ്പോൾ, അക്കങ്ങൾ എത്രയുണ്ടെന്നും, സംഖ്യകളും അക്കങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസവും മനസ്സിലായോ?"

"മനസ്സിലായി അടുത്ത ചോദ്യം കേൾക്കട്ടെ."

"ചോദ്യം ഇത്രയേയുള്ളു. ഇനിയും വിദ്യാർത്ഥിയെത്തരാം."

"കേൾക്കട്ടെ."

"പത്തക്കങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു് രണ്ടു് സംഖ്യകൾ എഴുതുക. ഒരക്കം ഒന്നിൽ കൂടുതൽ പ്രാവശ്യം ഉപയോഗിക്കരുതു്."

പയ്യൻ ഉടൻതന്നെ ചേപ്പറിൽ രണ്ടു സംഖ്യകളെഴുതി.

438517

6902

"ഇനി, അവ തമ്മിൽ കൂട്ടുക" ഞാൻ പറഞ്ഞു.

445419

"ശരിതന്നെ" ഞാൻ പറഞ്ഞു.

"ഇതിലെവിടെയാണു് വിദ്യ" പയ്യനു സംശയം.

"കൂട്ടിക്കിട്ടിയ സംഖ്യയിലെ ഒരക്കം മാച്ചുകുഞ്ഞതിനുശേഷം എന്നെ കാണിച്ചാൽ എത്രക്കമാണു് മാച്ചുകുഞ്ഞതെന്നു് ഞാൻ പറയാം."

"അതിലെവിടെയാണു് വിദ്യ ഇരിക്കുന്നതു്. സംഖ്യ കണ്ടതിനുശേഷമല്ലേ മാച്ചുകുളയുന്നതു്" പയ്യൻ വീണ്ടും സംശയിച്ചു.

"ഞാൻ കാണാതെ രണ്ടു സംഖ്യകളെഴുതി തുക കാണുക. എന്നിട്ടു് ആ തുക

യിലെ ഒരക്കം ഒഴികെയുള്ള സംഖ്യ എ
ന്നെ കാണിക്കുക. ആ അക്കം ഞാൻ പ
റയാം"

പയ്യൻ കുറേനേരം എന്തൊക്കെയോ
എഴുതിയതിനുശേഷം ഒരു കഷണം കട
ലാസു എന്റെ നേക്കു നീട്ടി. അതിൽ
6—223 എന്നെഴുതിയിരുന്നു.

"ശരി, വിട്ടുപോയ അക്കം പറയൂ"
പയ്യൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു.
"അഞ്ചു."

"ശരിയാണല്ലോ." പയ്യൻ നേരത്തെ
എഴുതിയ പേപ്പറിൽ നോക്കി അത്ഭുത
പ്പെട്ടു.

37159
28064
65223

ഇങ്ങനെയായിരുന്ന പയ്യൻ എഴുതി
വെച്ചിരുന്നത്.

"ഇതെങ്ങിനെ കിട്ടിയെന്നു പറയൂ"
പയ്യൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു.

"പറഞ്ഞുതരാം. ശ്രദ്ധിച്ചു മത്സ്യലബ്ധ
ക്കണം."

"ശരി."

"കൂട്ടിക്കിട്ടിയ സംഖ്യ 65223 അല്ലേ.
അവയിൽ മായ്ച്ചുകളഞ്ഞതു 5 ആണ്.
അതൊഴികെയുള്ള അക്കങ്ങളെല്ലാം കൂടി
കൂട്ടുക. $6 + 2 + 2 + 3 = 13$ എന്നു കിട്ടും.
ഈ തുകയെ 9 കൊണ്ടു ഹരിക്കുമ്പോൾ
ശിഷ്യം 4 എന്നു കിട്ടുന്നു. 9-ൽ നിന്നു ഈ
ശിഷ്യം കുറയ്ക്കുമ്പോൾ മായ്ച്ചുകളഞ്ഞ
അക്കം കിട്ടും."

"കൊള്ളാം. നന്നായിരിക്കുന്നു. കൂട്ടി
കാർക്കൊക്കെ ഒന്നു പറഞ്ഞുകൊടു
ക്കട്ടെ."

"ഒരുകാരും പ്രത്യേകം കാൽക്കണം.
പത്തക്കങ്ങൾ ഒരു പ്രാഗല്ഭ്യംവീതം മാ
ത്രം ഉപയോഗിച്ചേ സംഖ്യകൾ രണ്ടും
നിൽക്കാവൂ."

"ശരി." പയ്യൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു നട
ന്നുപോയി.

—0—

കുഴിയാനകൾ

—ആർ. മുരളീധരൻ.

മണ്ണുതൊരിപ്പിച്ചെണെ വീക്ഷിക്കാല്ലാൻ,
തന്നു വിശപ്പുഹനിക്കാൻ,
മണ്ണിൽ,
വിണ്ണിൽ,
ഭണിമേടുകളിൽ,
ഉന്നമിരിക്കും കുഴിയാനകളെ...,
ഉപസഹസ്രമൊരക്കി,യിരുട്ടിൽ
മുലകൾതോറും മരുവുന്നവരേ,
ഞാനിനിയവിടേക്കില്ല;
വിപത്തിൽ ജാഗരൂചിത്തനിവൻ—
ഭയഹ നൻ!

അന്നം...
മദയാനകമെക്കാൾ,
ശ്രമവിഷംപെറുമുരഗത്തൊക്കാൾ,
വനാന്തമങ്ങളിലുദയം ചെയ്യും—
കര ഉവഹ്നിചാലകളെക്കാൾ,
ഭയനിഷന്തു നിങ്ങളെ-
യൊന്നുടെ കാലടത്തോറും മരുവുന്നവരേ!
ഇന്നും...
(ഭയമിടേല്ലകിലും) അല്ലാ-
മുരയകത്തു നന്നിടേണ്ടോണ്ണ,
കാലമനിക്ക-

പെറുകിത്തന്നൊരു ചേതന-
—വകതിരിവെന്നുരചെയ്യാം— തന്നിൽ,
നിങ്ങളെമാത്രമെന്നിക്ക വെറുപ്പാ-
ണെന്നെ ഹരിക്കാൻ മോഹിക്കേണ്ടോ..

—0—

ആറാട്ടു

ആറാട്ടു പൂവരുവതു ചേച്ചി,
ആനവേണ, മാറാനി!
മണ്ണടിനോക്കിപ്പോകും കൊമ്പൻ-
വേണ, മാറു കുഴിയാന!!

പൊന്മാലകൾ

കഞ്ഞിക്കാറ്റിൻ മുത്തും പകരം
മഞ്ഞക്കൊന്നപ്പുരമേ,
പൊന്നിൻതാലി കൊരുത്ത ചമയ്ക്കും
പൊന്മാലകൾ നീ വില്ലനോ?

—ഭാസ്കരജി

—0—

1869 കെട്ടോമ്പർ രണ്ടു—അ
ന്നുപിറന്ന സൂര്യൻ ഭൂമുഖത്തു് ഒരു നവാ
തിഥി പല്ലിപ്പാത്ത മോണകാട്ടി കരയുന്ന
തു കണ്ടു.

1971 കെട്ടോമ്പർ രണ്ടു—ആ സൂര്യ
നു നൂറ്റൊന്നു വയസ്സ് തികയുന്നു. ഇന്നു
പൊതുവൊഴിവാണം. സക്കാറാഫിസ്
ജീവനക്കാർക്കു വീട്ടിലിരുന്നു നോവൽ വാ
യിക്കുകയോ ഉറങ്ങുകയോ ചെയ്യാം. (കാ
ൽക്കുക. ജപ്പാനിലെ തൊഴിലാളികൾ
പതിവിൽക്കൂടുതൽ സമയം ജോലിചെയ്
തു് ആഘോഷിക്കുന്ന തൊഴിലാളിദിന
വും രണ്ടിനു പൊതുവൊഴിവാണം.) വി
ദ്യാർത്ഥികൾക്കു പുസ്തകച്ചുമട് പ്ലാതെ സി
നിമാതീയേറ്ററിലേയ്ക്കു പോകാം. ഗാ
ന്ധിഭക്തന്മാർക്കു പെട്ടിക്കിടയിൽനിന്നു
ഖദർവസ്ത്രങ്ങളെടുത്തണിഞ്ഞു പ്രസംഗ
ങ്ങൾക്കായിപോകാം. പല്ലിപ്പാത്ത മോ
ണയേപ്പറ്റി കഥകൾ പറയാം. "ഞാൻ
ഗാന്ധിശിഷ്യനാണെന്നു് ആരും പറയാ
തിരിക്കട്ടെ... ന്ങ്ങൾ ശിഷ്യന്മാരല്ല.

ഗോദസേക്കു നന്ദി!

സഹവിദ്യാർത്ഥികളും സഹയാത്രികരും
സഹസത്യാന്വേഷകരുമാണെന്നു പ്ര
സ്താവിച്ച ആ ശബ്ദം അവർ കേട്ടുകാണ
കില്ല

കുഴിഞ്ഞവർഷം ഗാന്ധിശതാബ്ദി
ആഘോഷിച്ചു. തന്റെ മരണശേഷം
ആ ശരീരത്തോടൊപ്പം ദഹിപ്പിക്കണ
മെന്നാവശ്യപ്പെട്ടിരുന്ന മഹാത്മാവി
ന്റെ കൃതികൾ സമാഹരിക്കപ്പെട്ടു. ഗാ
ന്ധീസ്മരണങ്ങൾ അച്ചടിച്ച ലഘുലേഖക
ളിൽ കഞ്ചാവും കുറപ്പും വര പൊതി
ഞ്ഞു വിറ്റു. പ്രദർശനയെയിൻ ഭാരത
ത്തിലുടനീളം ഇഴഞ്ഞു നടന്നു. പ്രദർശ
നം അയൽ നഗരത്തിലെത്തിച്ചപ്പോൾ
ഞാൻ കാണുവാൻ പോയി. ഭയേനി
ന്റെ കവാടത്തിനടുത്തെത്തിച്ചപ്പോൾ,
തെരുവുയാചകനായ ഒരു ബാലൻ, അക
ത്തേയ്ക്കു കയറുന്നതു കണ്ടു. താമസിച്ച്

അയമനം ജോൺ

ഒരു ഖദർവോളണ്ടിയർ ഓടിവന്നു—"ഇ
റങ്ങോ...നിനക്കെന്നാ ഇതിനകത്തു കാ
ണാനൊള്ളതു്?" തിരിഞ്ഞുനടന്ന പ
ത്രണ്ടുകാരന്റെ കണ്ണിൽ അഗ്നി.

അതേനഗരത്തിൽ ഈ വർഷം മറ്റൊ
രു ചടങ്ങു്. നാൽക്കവലയിൽ ഗാന്ധി
ജിയുടെ പുണ്യകായപ്രതിമ സ്ഥാപിച്ചു.
സമീപത്തു് പ്രസിദ്ധമായ ക്ഷേത്രമെ
താനും; പോലീസ് സ്റ്റേഷൻ; കെട്ടോ
മ്പർ രണ്ടിനു് ആഘോഷിക്കാണം അനാ
ച്ഛാദനം. ഉച്ചയ്ക്കു നഗരത്തിലേയ്ക്കു പോ
യവരോടു ഞാൻ ചോദിച്ചു: "എങ്ങോ
ട്ടാ?" ഒരു പടം കാണണം. പിന്നെ അ
നാച്ഛാദനം. നാലുമണിക്കു പോയവ
രോടു ചോദിച്ചു: "എങ്ങോട്ടാ?" ഉപ
രഷ്ടപ്രതി വരുന്നു. കാണണ്ടേ? കാ
ണണം. ആറുമണിക്കു വഴിമിടുകണ്ട
സുഹൃത്തിനോടു ചോദിച്ചു: "പോകുന്നി
ല്ലേ? എന്തിന?"

"അനാച്ഛാദനം കാണാൻ."
'ഓ. എന്തിന?' ഞാനിനലെ ചെ
രുപ്പു രണ്ടും കണ്ടായിരുന്നു. തലേന്നു്,
മുട്ടിനു മുകളിൽ ആച്ഛാദനം ചെയ്യപ്പെട്ട
കണ്ട പ്രതിമയെ ഞാനോത്തു. സുഹൃ
ത്തിന്റെ കൈകീഴിലു. ഞങ്ങൾ കൈ
കേന്തു നടന്നു.

വഴിയിൽ, കുറുത്ത കാറുകളിൽ, വെളു
ത്തുണിയിൽ പൊതിഞ്ഞവർ നഗരത്തി
ലേയ്ക്കു പോയ നു.

സുഹൃത്തു പാടി:
'അരിവാങ്ങുവാൻ കൃപയിൽ
തിക്കിനില്ല ന്നു ഗാന്ധി!
അരികെ കൂറ്റൻകാറി-
ചേന്തി നീങ്ങുന്ന ഗോദസേ:'

ഗോദസേമാത്രം സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ
ഗാന്ധിജിയുടെ പ്രതിമ അനാച്ഛാദനം
ചെയ്യപ്പെടുന്നു. ഇനി, നാളെകൂടുതൽ സ
മീപത്തെ പ്രസംഗമെതാനായിലെത്തു
ന്ന പ്രസംഗനേതാക്കൾക്കു്, ആ പ്രതിമ
യ്ക്കുനേരെ വിരൽച്ചൂണ്ടി ആവേശം കൊ
ള്ളാം. പൊട്ടിക്കരയാം. സദസ്യരുടെ
കൈയടി വാങ്ങാം.

കൃപയിൽ കത്തുനിന്ന ഗാന്ധിജിക്കു്

ഗ്രന്ഥനിരൂപണം

അരി കിട്ടിക്കാണമോ? കിട്ടിയെങ്കിൽ, ആ അരിയും സഞ്ചിയിൽ തൂക്കിപ്പിടിച്ചു, അഭയാർത്ഥികുടുംബങ്ങളിലേക്ക് അദ്ദേഹം പടയാത്ര ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ടാവണം.

ഇതാണ് ഭാരതം ഇവിടെ ഹിന്ദുവുണ്ട്. ക്രിസ്ത്യാനിയുണ്ട്. മുസ്ലീമാന്റേ. ഭാരതീയൻ മാത്രമേ ഇല്ലാത്തുള്ള. ആർഷഭാരതത്തിന്റെ പുരോഹിതസംസ്കാരമാണ് ഒരു ഗാന്ധിജിയെ നൽകിച്ചെടുത്തത്. പക്ഷേ, ആ യുഗപുരുഷനെ ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ ഈ ഭാരതം പോരാതെ വന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികൾ ഭൂരിഭാഗവും യുവാവിന്റെ പരിഗണനകളായിരുന്നു. അവർ മുപ്പതു വയസ്സിലുള്ള മാത്രമായിരുന്നു, ആവശ്യം ചിന്തിക്കുക. ഇന്നു സമത്വത്തിനുവേണ്ടി വാദിക്കുന്ന, നാം മുൻപാളിത്തത്തെ സപ്പോർട്ട് കാണുന്നു. ബ്ലാക്ക് പ്രഷ്യൻ ലക്ഷങ്ങളും സമ്പത്തുള്ളവരാണ്, നമ്മുടെ വ്യാപാരാധിപത്യം ഇരുകൾ യുഗാന്തരങ്ങൾ പഴക്കമുള്ള ഈ നാട്ടിലെ അഹിംസാ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ഒരു പാഴ്വേരുകിലും ഇന്നിവിടെയുണ്ടോ? സ്വന്തം തലയുടെ അസ്തമ്യതയെപ്പറ്റി ഭാരതം നിമിഷവും നാം ചെല്ലേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

"എനിക്ക് ലോകത്തെ പഠിപ്പിക്കുവാനായി യാതൊന്നുമില്ല സത്യവും അഹിംസയും മലകളോളം പഴക്കമുള്ളതാണ്" എന്നുതോന്നിപ്പോയി ആ ശബ്ദം നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടതെവിടെവെച്ചാണ്?

നല്ലവലകളിൽ പ്രതിമകളായെന്നുവരെയും ജാഥകൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നവരെയും ഓക്കി ഗാന്ധിജിക്ക് പറയുവാനുള്ളതിനായിരിക്കും:— "പിതാവേ... ഇവർ ചെയ്യുന്നതെന്തെന്ന് ഇവർക്കറിയാത്തതിനാൽ ഇവരോടു ക്ഷമിക്കണമേ."

ആ പ്രതിമകൾ തച്ചെടുപ്പാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെകൈകൾ തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു.

ബംഗ്ലാദേശിലെ ചുവന്ന നിലം കണ്ടുകൊണ്ടു ഒരു ഗാന്ധിജി ജീവിച്ചിരിക്കുകയല്ല അദ്ദേഹം ഹൃദയംപൊട്ടി മരിക്കുകയല്ല.

മഹാത്മാവിനെ അല്ലമായെങ്കിലും ആരും ധിക്കരണത്തെ ഭാരതീയൻ. ഇന്നു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നെങ്കിൽ അയാൾക്കു പറയുവാനുള്ളതിനായിരിക്കും.

—ഗോപ്തേസ്സ് റ്റന്നി.

രണ്ടാമതായി റോമൻകത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ബ്യൂറോക്രാസിക്കുള്ളിലും അതിന്റെ തണലിലും നടമാടിവരുന്നുകൊള്ളുകയാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതായി സാഹിത്യത്തിലൂടെ നോക്കുമ്പോൾ സ്വഭാവത്തിൽ പൊൻകുന്ന് വെളിച്ചം വന്നു തോന്നുന്നു. അദ്ദേഹം കരേയരെ കഥകളെഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അച്ചന്തരങ്ങളും കന്യാസ്ത്രീകളുടെയും മെത്രാന്മാരുടെയും മറ്റും ചുറ്റുവട്ടത്തിൽ നടന്നിട്ടുള്ള വൃത്തികേടുകളെ പൂർണ്ണമായി. ആ കഥകൾ പ്രസിദ്ധീകൃതമായിരിക്കുമ്പോൾ ആ മനുഷ്യനെ കൊന്നുകൊലിച്ചിരിക്കണം എന്നുവരെ തോന്നിയിരുന്നു. ബ്യൂറോക്രാസിക്കുള്ളിൽ അതിനോടൊട്ടിനിന്നു ഭക്തപരിഷ്കർഷകം ഉൾക്കൊള്ളിക്കുകയായിരുന്നു. പക്ഷേ, കാലാനുസൃതമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ Exposure ഏകദേശം വേണ്ടതാണെന്നു തോ

ന്നുകയും ചെയ്തു. വർഷങ്ങളുടെ പിന്നാലെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും ഉണ്ടായില്ല ഇരയിടെ ആ വഴിക്കു നല്ല ചർച്ചയ്ക്കോടെ കയറിവന്നിട്ടുള്ള കൗതുകകാരനാണ് അതുവേണ്ടി. അദ്ദേഹത്തിനു വർഷങ്ങളായി ചില അനുഭവങ്ങൾ കൂടിയുണ്ട്. എന്നല്ല വർഷങ്ങൾ കൂടുതൽ പഠിച്ചിട്ടുണ്ടുണ്ടോ. മലയാളസാഹിത്യത്തിന്റെ ചില കാരണവന്മാരിലൊരാളായ ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരിയെക്കൊണ്ടിത്രയും പറയിപ്പിച്ചു. പി. അയ്യനേത്തിന്റെ ഏറ്റവും

തിരുശേഷിപ്പ് (നോവൽ) പി. അയ്യനേത്തി വില 5 50 അമ്മ (നോവൽ) ജി. വിവേകാനന്ദൻ വില 7 00 മധുവിധുപ്രേമം (നോവൽ) കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ 4 50 പ്രസാധകർ: സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം, കോട്ടയം.

പുതിയ നോവലായ 'തിരുശേഷിപ്പ്' എന്റെ മേശപ്പുറത്തിരിക്കുന്നു. 'കരിങ്കൽഭിത്തികളും മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളും' എന്ന പേരിൽ കൗതുകത്തിൽ തുടർന്നുവരുന്ന ഈ നോവൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സാഹിത്യകാരൻ സാമൂഹ്യരംഗത്തിനു മുൻപു നല്ലൊന്നു വാദിക്കുന്നവൻ ഈ നോവൽ ഒരു ബൈബിളായിരിക്കും. മലയാളത്തിൽ ഇത്ര ക്രൂരമായ കടുത്ത കഥ വേറെ കാണുമോ എന്നു സംശയമാണ്. 'കൊടുങ്കാറ്റും കൊച്ചുവള്ളവും' 'മനുഷ്യാനിമണ്ണാകുന്നു' എന്നീ എണ്ണപ്പെട്ട നോവലുകളെഴുതിയ അയ്യനേത്തി 'തിരുശേഷിപ്പ്' ഈ അത്ഭുതം ആഭിജാത്യവും വച്ചുപുലർത്തിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരിയുടെ ഒരു സംശയം ഈ നോവൽ വായിച്ചതിനുശേഷം എന്നിലും നിലനില്ക്കുന്നു. "പക്ഷേ, വായനക്കാരന്റെ ഔചിത്യബോധത്തെ വെല്ലുവിളിക്കുന്ന സംഗതികൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉണ്ടായവയാണെങ്കിൽപ്പോലും അങ്ങനെയൊന്നു എഴുതി

യം പരാജയം സമ്മതിച്ചവർ തന്നെ വീഴുന്നു. കണ്ടും കേട്ടും നിത്യപരിചയമുള്ള കൈ കഥാപാത്രങ്ങളെ പുനർസൃഷ്ടിക്കുകയാണ് ജി. വിവേകാനന്ദൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ വായിച്ചതിന്റേ പ്രതിഫലനം 'അമ്മ' എന്തുകൊണ്ടു സവിശേഷമായ ഒരു പഠനത്തിനോ അഗാധമായ ചർച്ചയ്ക്കോ വിഷയമാവുന്നില്ല. കെ. ബാലകൃഷ്ണന്റെ ഏറ്റവും പുതിയ നോവലാണ് 'മധുവിധുപ്രേമം'. 'ഞാൻ ജീവിക്കുന്നത് ഒട്ടോ സ്ത്രീകളെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്'; ഒന്നിനൊന്നു വ്യത്യസ്തമായി. ഇതിലേതാണ് സ്ത്രീ. എനിക്കിന്നുവരെ പിടികിട്ടിയിട്ടില്ല" മുഖവുരയിലെ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ഈ വരികൾ മധുവിധുപ്രേമം അതിവശമായോടെ വായിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഇരുനൂറ്റിയെട്ടു പേജുകൾ മറിഞ്ഞുപോയതിനായില്ല മറ്റൊരു ഇതുവരെ കൈകാര്യം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത ഒരു മനശ്ശാസ്ത്രപുസ്തകമാണ് ബാലകൃഷ്ണൻ കൈകാര്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. മനുഷ്യജീവിതം വിവിധ വണ്ണങ്ങളുള്ളതായ ഒരു

അമ്മ, മധുവിധുപ്രേമം, തിരുശേഷിപ്പ്!

ക്കേറ്റുന്നതു ശരിയാണോ? അലങ്കാരപ്പകിട്ടിന്റെ ആധിക്യമുണ്ടെന്നുതോന്നിപ്പോയി ഈ നോവൽ കററുമാറ്റമാണ്. നമ്മുടെ സാഹിത്യത്തിൽ 'തിരുശേഷിപ്പ്' തീർത്തും ഒരു നേട്ടംതന്നെ. മലയാളനോവൽശാഖയിൽ കൊട്ടാക്കെ ചെല്ലാത്തതൊന്നും ഒരു നോവലാണ് 'കള്ളിച്ചെല്ലത്ത്'. ജി. വിവേകാനന്ദന്റെ മാസ്റ്റർപീസായി ഇന്നും നിലനില്ക്കുന്നതും കള്ളിച്ചെല്ലത്ത്യാണു്. ഏതാണു് പാർസാറിൽ ചിലവാനം നോവലുകൾ ഇതിനേക്കാൾ ജി. വിവേകാനന്ദന്റെതായി പുറത്തുവന്നിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷേ, കള്ളിച്ചെല്ലത്ത്ക്കുള്ള സ്ത്രീശാക്തേയ പൂണ്ണിയും മറ്റൊന്നിനേക്കാൾ ചെല്ലത്ത സമൂഹത്തോടു് പെട്ടെന്നു് പരാജയപ്പെട്ടു. ആ തന്റേറിയായ നാട്ടുസ്വരൂപത്തിലൂടെ സുന്ദരിയായ മകൾ അമ്മയുടെ കാല്പാടുകൾ പിന്തുടർന്നു. പക്ഷേ, സമൂഹത്തോടു് ജയിച്ചുനില്ക്കുന്നവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. ഒടുവിൽ സ്വ

ഭംഗിയാണ്. അവിടെ നാം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതും ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതുമായ നിറങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. എല്ലാം ചേർന്നാൽ ഒരുലൗകികഭംഗിയുണ്ടു്. നാസാരസ്യങ്ങൾക്കു പിടികിട്ടാത്ത ഒരു സൗരഭ്യം ഒറ്റൊഴുപ്പാറാണു്. ആ ഭംഗി ഉണ്ടായിത്തന്നു വരില്ല. സ്ത്രീഹൃദയമാണു് അറിവുപെടാത്ത അക്ഷയലോകത്തിലേക്കു് കടന്നുചെല്ലാൻ മധുവിധുപ്രേമം സഹായിക്കുന്നു. മലയാളത്തിൽ തന്നതായ ഒരു ശൈലിയും വ്യക്തിത്വവുമുണ്ടാക്കിയെടുത്ത കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ നമ്മുടെ നോവൽശാഖയിലും ഒരു പുതിയ വഴിതെരുവെടുത്തിട്ടുണ്ടു്. മധുവിധുപ്രേമത്തിലൂടെ.

—വി.

മാക്ബെത്ത്

മാക്ബെത്ത്: വിവ: വി. എൻ. പി. വില 3. 50
വിതരണം എൻ. ബി. എസ്.

പാർട്ടിസാൻ വാരിക

വില. 35 പൈസ. പത്രാധിപർ—
ടി. കെ. എൻ. മേനോൻ.

കൊച്ചിയിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടു ന്ന 'പാർട്ടിസാൻ' വാരിക നമ്മുടെ പ്രസിദ്ധീകരണരംഗത്തെ ഒരു പരീക്ഷണമാണ്. ബ്ലിറ്റ്സ്, ലിങ്ക്, മെയിൻസ്ത്രീം തുടങ്ങി സോഷ്യലിസ്റ്റ് ചായ്വുണ്ടായിരുന്ന സ്വതന്ത്ര പ്രതിപക്ഷവാരികകളെല്ലാം കൂട്ടത്തോടെ, ഒന്നൊഴിയാതെ എസ്റ്റാബ്ലിഷ്മെന്റിന്റെ മടിയിൽ തലചായ്ക്കുക മാത്രമല്ല, ആ കീടപ്പിൽ സുഖസുഷ്കപ്തിയിൽ ലയിക്കാൻ തുടങ്ങുകയും കൂടി ചെമ്പ്തുളള രൈവരത്തിലാണ് കേരളത്തിൽനിന്നുള്ള ഇത്തരമൊരു പ്രതിപക്ഷവാരികയുടെ പുറപ്പാട്. ഈ സംരംഭം സ്വാഗതാർഹമാണ്.

രാഷ്ട്രീയമായ കാഴ്ചപ്പാടിന്റെ സവിശേഷതയാണ് പാർട്ടിസാന്റെ മുഖമുദ്ര എന്നാലും, തന്റെ പത്രത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം തികച്ചും വൈവിധ്യമുള്ളതായിരിക്കണമെന്ന കാമ്യത്തിൽ ടി. കെ. എൻ. നിഷ്പലച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുന്നത് എക്കാലത്തെയും അപ്രകാരമാണ്. ഒന്നാം ലക്കത്തിൽത്തന്നെ ആസ്രയിൽ ഈ അടുത്തകാലത്തു നടന്ന എൻ. ജി. ഓ സമരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പോസ്റ്റ്മോർട്ടംറിപ്പോർട്ടോടൊപ്പം, ഇന്ത്യൻനാഷണൽ കോൺഗ്രസ്സിലുണ്ടായ പിളപ്പിനെ സ ബന്ധിച്ച് ഈ എം. എസ്. നമ്പൂതിരിപ്പാടിന്റെ ഉജ്ജ്വലമായ ഒരു പഠനവും കാണാം. കൂട്ടത്തിൽ തമിഴ്നാട്ടിലെ ഭൂപരിഷ്കരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഗവേഷണപരമായ മറ്റൊരു പ്രബന്ധവും, നമ്മുടെ സോഷ്യലിസത്തെക്കുറിച്ചു രസകുറയായ വി. കെ. എൻ.ന്റെ ഒരു ക്ഷേപഹാസ്യചിത്രീകരണവും, പാർട്ടി സാരിലെ പുസ്തകനിരൂപണവും എടുത്തുപറയേണ്ട ഒരു കാര്യമാണ്.

പൊതുവിൽ പറഞ്ഞാൽ, എല്ലാകൊണ്ടും ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു കാര്യമാണ് ടി. കെ. എൻ. മേനോന്റെ പാർട്ടിസാൻ. പാർട്ടിസാൻ നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ യഥാർത്ഥബുദ്ധിജീവികളുടെ ഗൗരവമായ പഠനം അർഹിക്കുന്നു.

—വിജയൻ.

മിലയാളത്തിലെ സംവിധായകരുടെ നിരയിൽ ശ്രദ്ധേയനായ ശ്രീ. പി. എൻ. മേനോൻ, ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷത്തിൽ നടമാടുന്ന അസ്വസ്ഥതകളുടെ ഒരു ചിത്രീകരണം അഭ്യുദയലയിലാരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

തോപ്പിൽഭാസി തിരക്കഥയും സംഭാഷണവുമെഴുതിയതും വയലാർ-ബാബുരാജ് ടീം സംഗീതശില്പമൊരുക്കുന്നതുമായ ഈ ചിത്രത്തിനു 'പണിമുടക്കൂ' എന്നു നാമകരണം ചെയ്യുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു.

ജീവിതായുഷ്കാലം പത്തുനൂറ്റാണ്ടുളള നിരന്തരസമരങ്ങളും പണിമുടക്കുകയും കൊണ്ടു ചുട്ടപിടിച്ച് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെയും ആ ചുട്ടിൽ വാടിക്കരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മുതലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെയും അസ്വസ്ഥചിത്രങ്ങളാണിതിന്റെ പ്രമേയം.

ഒരു ഫാക്ടറിയെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ടു മുതലാളി-തൊഴിലാളി സൗഹാർദ്ദബന്ധത്തിലൂടെ ഒരു ക്ഷൗരാഷ്ട്രീയത്തിലക്ഷ്യമാക്കി ഇന്ത്യൻഭാഷയിൽ ഇദംപ്രഥമായി നിർമ്മിക്കുന്ന ഈ ചിത്രത്തിൽ, വിലാസിനി, മധു, കൊട്ടാരക്കര, ആലു മുടൻ, ബഹദൂർ, പി. കെ. തോമസ് തുടങ്ങിയവരടീനയിരിക്കുന്നു.

മേനോൻപ്രൊഡക്ഷൻസ് പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഈ പണിമുടക്കു കേരളവ്യാപകമായി ഡിസംബറിൽ ആരംഭിക്കുന്നതാണ്.

പ്രശസ്ത കഥാകൃത്തായ ശ്രീ. എസ്. കെ. പൊററക്കാടിന്റെ സുപ്രസിദ്ധ നോവലായ 'നാടും പ്രേമം' ശ്രീ ശക്തിമുഖീസ് ചലച്ചിത്രാകിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

തോപ്പിൽ ഭാസി തിരക്കഥയും സംഭാഷണവും രചിച്ച ഈ ചിത്രത്തിന്റെ ഗാനചെറുപി. ഭാസ്കരൻ. സംഗീതം ദക്ഷിണമുന്തിയും, സംവിധാനം മിടുമിട്ടുക്കി. ക്രോസ ബെൽറ്റ് തുടങ്ങിയ ചിത്രങ്ങൾ സംവിധാനം ചെയ്ത ശ്രീ: മണിയും നിർവ്വഹിക്കുന്നു.

മധു, ഷീല, ഉമ്മർ, ബഹദൂർ, ആലു മുട്, കേരളാടി തുടങ്ങിയവരാണ് അഭിനേതാക്കൾ.

ധാരാളം പുതുമുഖങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ടു ചിത്രകലാമന്ദിറിന്റെ ബാന

റിൽ സുദീർമേനോൻ സംവിധാനം ചെയ്ത രാമദാസമേനോൻ നിർമ്മിക്കുന്ന പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ നിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങൾ വീനസ് സ്മറണിയായിൽ പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്, സുദീർമേനോൻതന്നെയാണ്, ഇച്ചിത്രത്തിന്റെ കഥയും സംഭാഷണവും രചിച്ചിരിക്കുന്നത്. സുഭദ്ര, സുമേഷ്, സുനിൽ, കെ. എൻ. പി. നമ്പ്യാർ, ടി. കെ. ജനാർദ്ദനൻ, ലക്ഷ്മി, ജി. കെ. പണിക്കർ, രാമു തുടങ്ങിയവരാണ് താരങ്ങൾ. പി. ഭാസ്കരന്റെ ഗാനങ്ങൾക്കു ദുലാൽ സെൻ സംഗീതം പകരുന്നു. വാസുദേവൻനായർ ക്യാമറകൈകാര്യംചെയ്യുന്നു.

അണിയറയിൽ

മുട്ടത്തുവക്കിയുടെ പ്രശസ്ത നോവലായ കരകാണാക്കടലിനെ ആധാരമാക്കി അതേ പേരിൽ എം. എസ്സ്. പ്രൊഡക്ഷൻസ് നിർമ്മിക്കുന്ന ചിത്രത്തിന്റെ വാതിൽപ്പുറംഗങ്ങൾ കോട്ടയത്തുവെച്ചു ക്യാമറാമാൻ മെല്ലിയാനി ക്യാമറയിലേയ്ക്കൊപ്പിയെടുത്തിരിക്കുന്നു. മധു, ഉമ്മർ, ജയഭാരതി, അടുർഭാസി, ബഹദൂർ, ആലു മുടൻ, മീന, സുശീല, പ്രമീള. ശോഭന (പുതുമുഖം) തുടങ്ങിയവരാണ് ചിത്രത്തിലണിനിരിക്കുന്നത്. എസ്സ്. എൻ. പുരം തിരക്കഥാരചനയും വയലാർ ഗാനരചനയും, ദേവരാജൻ സംഗീതസംവിധാനവും നിർവ്വഹിക്കുന്നു. സി. നമസ്സാണ് ക്യാമറാമാൻ. സി. സി. ബേബി നിർമ്മിക്കുന്ന ഈ ചിത്രം കെ. എസ്സ്. സേതുമാധവൻ സംവിധാനം ചെയ്യുന്നു.

—ഡോ: വെള്ളായണി അയ്യപ്പൻ.

സരിതഫിലിംസ് നിർമ്മിക്കുന്ന കേശവദേവിയുടെ "സ്വപ്നം" എന്ന ചിത്രത്തിന്റെ സംഗീതസംവിധായകൻ സലീൽചൗധരി ഗാനരചയിതാവു് കെ. എൻ. വി. കുറുപ്പ്, കൊച്ചുകുണ്ണപിള്ള, ശിവൻ.

ജയജ്യോതി പ്രൊഡക്ഷൻസിന്റെ ഇനിയും നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത പ്രഥമചിത്രത്തിനുവേണ്ടി വീരൻ കഥയും സംഭാഷണവും തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നു. ശ്യാമളാസ്തംഭിയായി നിർമ്മാണത്തിലിരിക്കുന്ന ഈ ചിത്രത്തിലെ അഭിനേതാക്കൾ മധു, വിജയശ്രീ, ജോസ് പ്രകാശ്. നെല്ലിക്കോട്ട ഭാസ്കരൻ, എസ്. പി. പിള്ള, വാസൻ, ആലുങ്കുട്ടൻ, ജി. കെ. പിള്ള, ടി. കെ. ബാലചന്ദ്രൻ സാധന തുടങ്ങിയവരാണ് വയലാറും ബാബുരജു ചേൻ സംഗീതവിഭാഗം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത്. കൃഷ്ണൻ കുട്ടി ചായംഗ്രഹണം നിർവ്വഹിക്കുന്ന ഈ ചിത്രത്തിന്റെ സംവിധായകൻ കെ. സുകുമാർ ആണ്.

"നാടോടിമനന്റെ പട്ടാഭിഷേകം നാട്ടുകാക്കെല്ലാക്കും പുത്തിരുവോണം അഭിനന്ദനങ്ങളാൽ പാലഭിഷേകം അഭിവാദനങ്ങളാൽ നേനഭിഷേകം."

ജയചന്ദ്രൻ പി. ലീലയും സംഘവും ചേർന്നു പാടിയ ഒരു ഗാനത്തിന്റെ തുടക്കമാണ്, ശ്രീകുമാരൻ തമ്പിയെഴുതി ബാബുരാജ് സംഗീതം നല്കിയ ഈ ഗാനം കെ. പി. കൊട്ടാരക്കരയുടെ പുതിയ ചിത്രമായ "സംഭവം: യുഗേയുഗേ"യ്ക്കുവേണ്ടി സംവിധായകൻ എ. ബി. രാജ് ചിത്രീകരിച്ചപ്പോൾ മലയാള ചലച്ചിത്രനടന്മാരിൽ ഉന്നതന്മാരായ പ്രേംനസീർ, കെ. പി. ഉമ്മർ, വിജയശ്രീ, സാധന, പ്രമീള, അടൂർ ഭാസി, മുത്തയ്യ, ജോസ് പ്രകാശ് തുടങ്ങിയവരെല്ലാം പങ്കെടുത്തിരുന്നു. ഗോവിന്ദൻകുട്ടി, പറവൂർ ഭരതൻ, ശങ്കരാടി, അടൂർ ഭവാനി തുടങ്ങിയവരാണ് മററഭിനേതാക്കൾ.

ഗണേശ് പ്രൊഡക്ഷൻസിന്റെ ബാനറിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്ന ഈ ചിത്രത്തിനുവേണ്ടി കെ. പി. കൊട്ടാരക്കരയെന്ന കഥയും സംഭാഷണവും രചിച്ചിരിക്കുന്നു. ജെ. ജി. വിജയനാണ് ക്യാമറാമാൻ. ചിത്രം ശങ്കണ്ണി എഡിറ്റ് ചെയ്യുന്നു.

മുരളീമുഖീസ് നിർമ്മിക്കുന്ന ഒരു മുഴുനീള ഹാസ്യചിത്രമാണ് നാടകമേളലകം. ബാലു കഥയും ജഗതി തിരക്കഥയും സംഭാഷണവും രചിച്ചിട്ടുള്ള ഈ ചിത്രത്തിൽ പ്രേംനസീർ, കെ. പി. ഉമ്മർ, അടൂർ ഭാസി, ബഹദൂർ, എസ്. പി. പിള്ള, വിജയശ്രീ, സാധന, പ്രമീള തുടങ്ങിയവരാണ് അഭിനയിക്കുന്നത്. ശ്രീകുമാരൻ തമ്പിയും, എം. എസ്. വിശ്വനാഥനും ചേർന്ന് സംഗീതവിഭാഗം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു.

എൻ. ഗോവിന്ദൻകുട്ടി കഥയും തിരക്കഥയും സംഭാഷണവും രചിച്ചിട്ടുള്ള സഞ്ജയ് പ്രൊഡക്ഷൻസിന്റെ എറണാകുളം ജംഗ്ഷൻ എന്ന ചിത്രത്തിന്റെ ഏതാനും വാതിൽപ്പുറംഗങ്ങൾ എറണാകുളം റയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ വെച്ച് ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രേംനസീർ, ജയഭാരതി, മുത്തയ്യ, സുധീർ, വീൽസെൻ്റ്, സാധന, ഗോവിന്ദൻകുട്ടി തുടങ്ങിയവരാണ് ചിത്രത്തിലെ അഭിനയിക്കുന്നത്. നസീർ ഇതിൽ മൂന്നു റോളുകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. ഗാനരചന വയലാറും സംഗീതസംവിധാനം ദേവരാജനും നിർവ്വഹിക്കുന്നു. വിജയനും നായനാലും ചേർന്ന് സംവിധാനം ചെയ്യുന്ന എറണാകുളം ജംഗ്ഷന്റെ നിർമ്മാതാവു് എ. രാഘവനാഥാണ്.

മദ്രാസിലെ വെററിവേൽ പ്രൊഡക്ഷൻസ് അവരുടെ പ്രഥമ മലയാള ചിത്രത്തിൽ 'പോലീസ് അറിയരുത്' എന്ന നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എൻ. ഗോവിന്ദൻകുട്ടിയുടേതാണ് കഥയും സംഭാഷണവും. സെന്റിൽകുമാർ സംവിധാനവും, വയലാർ ഗാനരചനയും, കാർത്തികേയൻ മറയോഗ്രാഫറും നിർവ്വഹിക്കും.

പ്രേംനസീർ, അടൂർ ഭാസി, ബഹദൂർ, മുത്തയ്യ, ഗോവിന്ദൻകുട്ടി, വിജയശ്രീ, സാധന, സുധീർ, പ്രമീള തുടങ്ങിയവരെല്ലാം പ്രസ്തുത ചിത്രത്തിൽ അഭിനയിക്കുന്നതാണെന്നറിയുന്നു.

പി. എസ്. വീരപ്പൻ നിർമ്മിക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെ മലയാളചിത്രമാണ് സുധാഗലി. ഇതിൽ പ്രസാദ്, ഷീല, സരസ്വതി, ടി. ആർ. ഓമന, ഖദീജ, കമല, ശങ്ക

ശ്രീ ഇ. എൻ. ബാലകൃഷ്ണൻ സംവിധാനം ചെയ്യുന്ന 'പുള്ളിമാൻ' എന്ന ചിത്രത്തിനുവേണ്ടി ശ്രീമതി പി. സുശീല പാടുന്നു.

രാടി, ബഹദൂർ, പോൾവെങ്ങോല എന്നിവർ അഭിനയിക്കുന്നു. 'സപാമി'യുടെ ഹൃദയസ്पर्ശമായ ഈ കഥയ്ക്ക് ജഗതി തിരക്കഥ—സംഭാഷണം എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ശ്രീകുമാരൻ തമ്പിയുടെ കാവ്യാത്മകമായ ഈരടികൾക്ക് ആർ. കെ. ശേഖർ ഈണം നൽകിയിരിക്കുന്നു. യേശുദാസ്, ജയചന്ദ്രൻ, ജാനകി എന്നീ അനൗപമീത ഗായകരുടെ സ്വരം അവയ്ക്കു ജീവൻ നല്കുന്നു. എം. കെ. രാമുവീരൻ സംവിധാനത്തിൻകീഴിൽ എ. വി. എം. സ്തംഭിയോവിൽ ചെച്ച് ഓഫൻ അഡ്രോളികളിലേക്കു പകർന്ന ഈ ചിത്രം ക്ലോബ് മദ്ധ്യത്തോട്ടുകൂടി ജോസ്ഫിലിംസ് കേരളത്തിലെ പ്രധാന സിനിമാശാലകളിൽ പ്രദർശനത്തിനെത്തുകയുണ്ടാകുന്നു.

